

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
995
22. I 1971.

ЗИ ПЕ

ДОГОДИЛО СЕ...

ФАР НА ЛЕБИМА. — Да за време вечерње шетње на њу и њеног пса не би налетео неки непажљив возач, мала Триша Бингем из Истерна, у Енглеској, везује свом љубимцу на леђа батеријску лампу с јаком сијалицом.

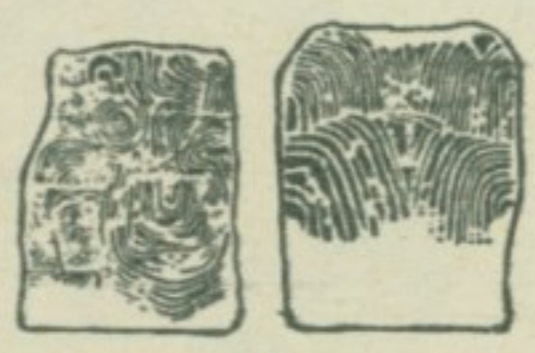

ЛУЛА ЗАМЕЊУЈЕ УХО. — Мали транзисторски радио-пријемник без гласноговорника, конструисан у Немачкој, омогућиће многим људима са оштећеним слухом да поново чују. Апарат, величине и облика луле за пушење, прима преко микрофона звучне таласе које кроз камиш преноси у унутрашњост уста. Преко вилчних костију таласи се даље преносе до слушних кошчица у средњем уху и до унутрашњег уха, односно до Кортијевог органа од којег полазе гране слушног нерва. Држећи ову лулу у устима gluва особа моћи ће да чује.

БОГАТСТВО ЗАХВАЉУЈУЋИ РАЗБИЈЕНОМ ПРОЗОРУ
 МОРИС ЖИБИНАЛ ФРАНЦУСКИ СКУПЉАЧ АУТОГРАМА, ЗАПАСИО ЈЕ ДА ЈЕ ОБУЉАР ДИДИЈЕ ЗАКРПИО РАЗБИЈЕН ПРОЗОР КОМАДОМ ХАРТИЈЕ НА КОЈЕМ СЕ НАЛАЗИО НАПОЛЕОНОВ ПОТПИС. БИЛА ЈЕ ТО НАРЕДБА ГЛАВНОМ УПРАВНИКУ ПОШТА ДА САКРИЈЕ ИЗМЕЂУ ЛИСТОВА ФРАНЦУСКЕ ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ НАПОЛЕОНОВИХ 1.620.000 ФРАКА. ЖИБИНАЛ И ДИДИЈЕ ПРОНАШЛИ СУ У КУЋИ ПРЕМИНУЛОГ УПРАВНИКА И ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ И НОВАЦ (1841)

ПРАИСТОРИЈСКИ ОТИСЦИ
 НА ГРАНИТНИМ БЛОКОВИМА ОТКОПАНИМ НА МЕСТУ СТАРЕ НЕКРОПОЛЕ НА ЈЕДНОМ ОСТРВУ КРАЈ ОБАЛЕ БРЕТАЊЕ, ОТКРИВЕНИ СУ ОТИСЦИ ПРЕТИЈУ КОЈИ ПОТИЧУ ЈОШ ИЗ ПРАИСТОРИЈСКИХ ВРЕМЕНА

Веровати или не!

НА ПАЛАТИ ПОРОДИЦЕ ПИЛАСТИ
 У ВОЛТЕРИ (ИТАЛИЈА) ИМА 3 РАЗЛИЧИТЕ ВРСТЕ ПРОЗОРА: ВЕЛИКИ ЗА ОДРАСЛЕ МУШКАРЦЕ, МАЛИ ЗА ДЕЦУ И ЛАЖНИ, ЗАБИДАНИ ЗА ЖЕНЕ

ТЕШКА ОТМЕНОСТ
 ЖЕНЕ НА ЈАПАНСКОМ ДВОРУ НОСИЛЕ СУ, ОД 12. ДО 14. ВЕКА, И ПО ПЕДЕСЕТ ХАЉИНА ЈЕДНУ ПРЕКО ДРУГЕ.

КРУНА-УБИЦА
 БИЗАНТИЈСКИ ЦАР ЛАВ IV (750-780) НОСИО ЈЕ ЗЛАТНУ КРУНУ ТОЛИКО ТЕШКУ ДА МУ ЈЕ ЊЕНА ИВИЦА НАЦИНИЛА НА ГЛАВИ РАНЕ КОЈЕ СУ СЕ ИНФИЦИРАЛЕ И ОД КОЈИХ ЈЕ УМРО!

Новац
 КОВАН 1913. ГОДИНЕ У ДУРАНГУ (МЕКСИКО), НОСИО ЈЕ НАТПИС "СМРТ ХУЕРТИ" И БИО ЈЕ У СТВАРИ ПРЕКОР И КАЗНА ВИКТОРИЈАНУ ХУЕРТИ КОЈИ ЈЕ БИО КРИВ ЗА СМРТ ПРЕДСЕДНИКА МАДЕРЕ

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ШТА ЈЕ АЈНШТАЈН

Један минути нема исто изражање ако се мери у стању мировања или у стању кретања брзином светлости

Тај младић црне, разбарушене, коврцаве косе, одевен у излизано одело, што није откривало само његову уро-

ђену и вечиту небригу за спољни изглед већ и сасвим скромно материјално стање, био је Алберт Ајнштајн.

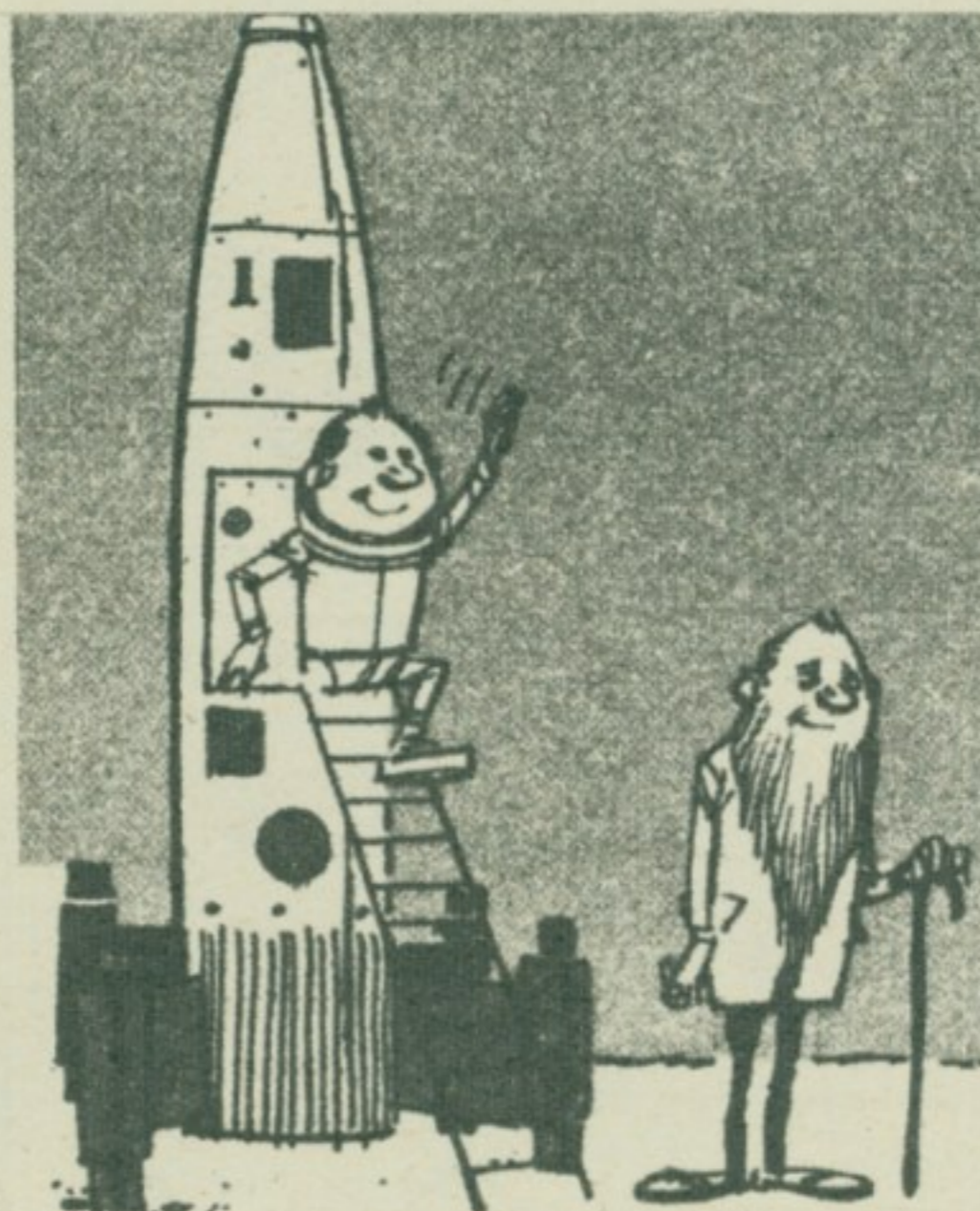
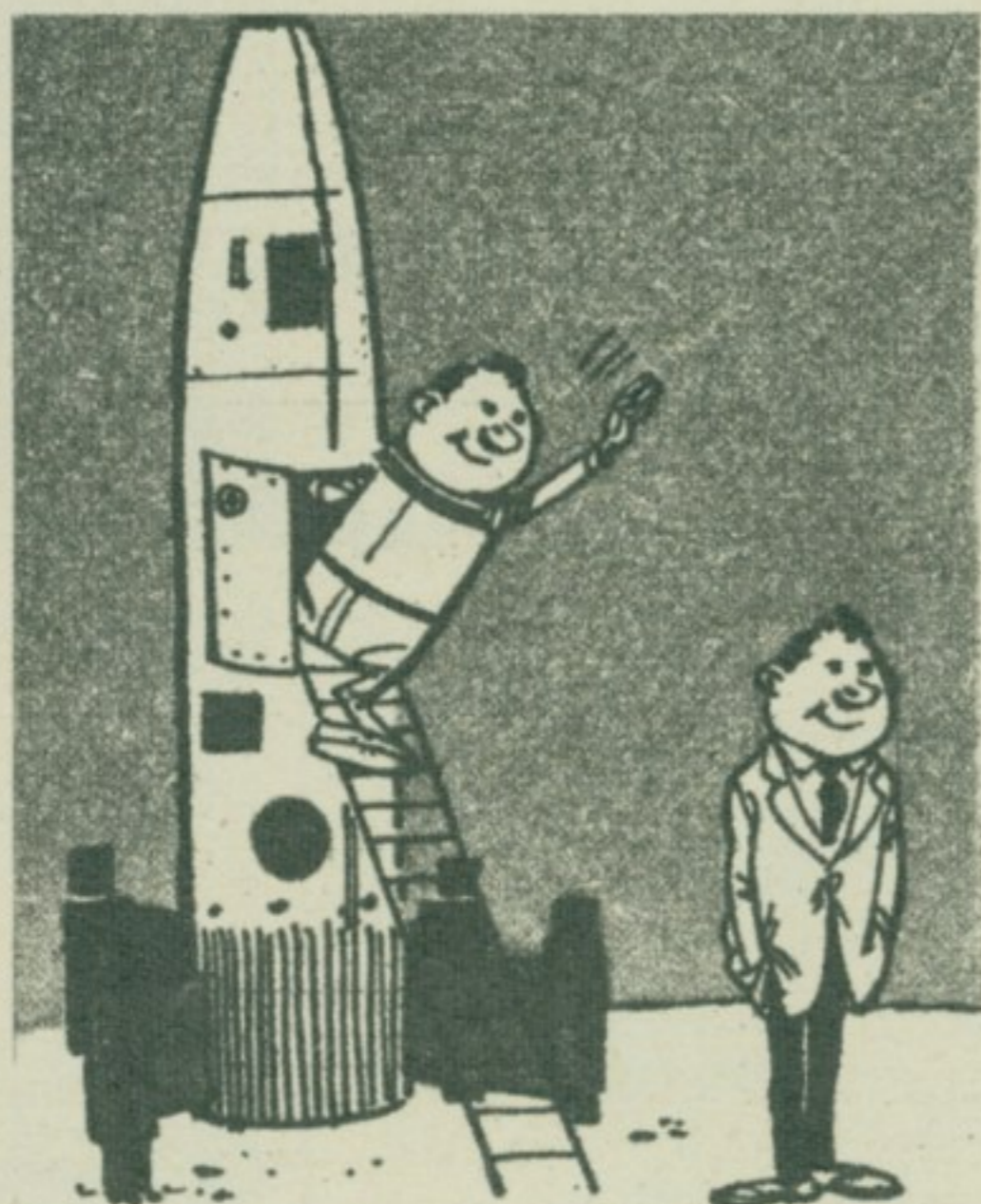
На оних тридесет страница он је поставио основне принципе „Теорије релативности“ побијајући, једну за

другом, теорије које су вековима представљале неприкосновене истине.

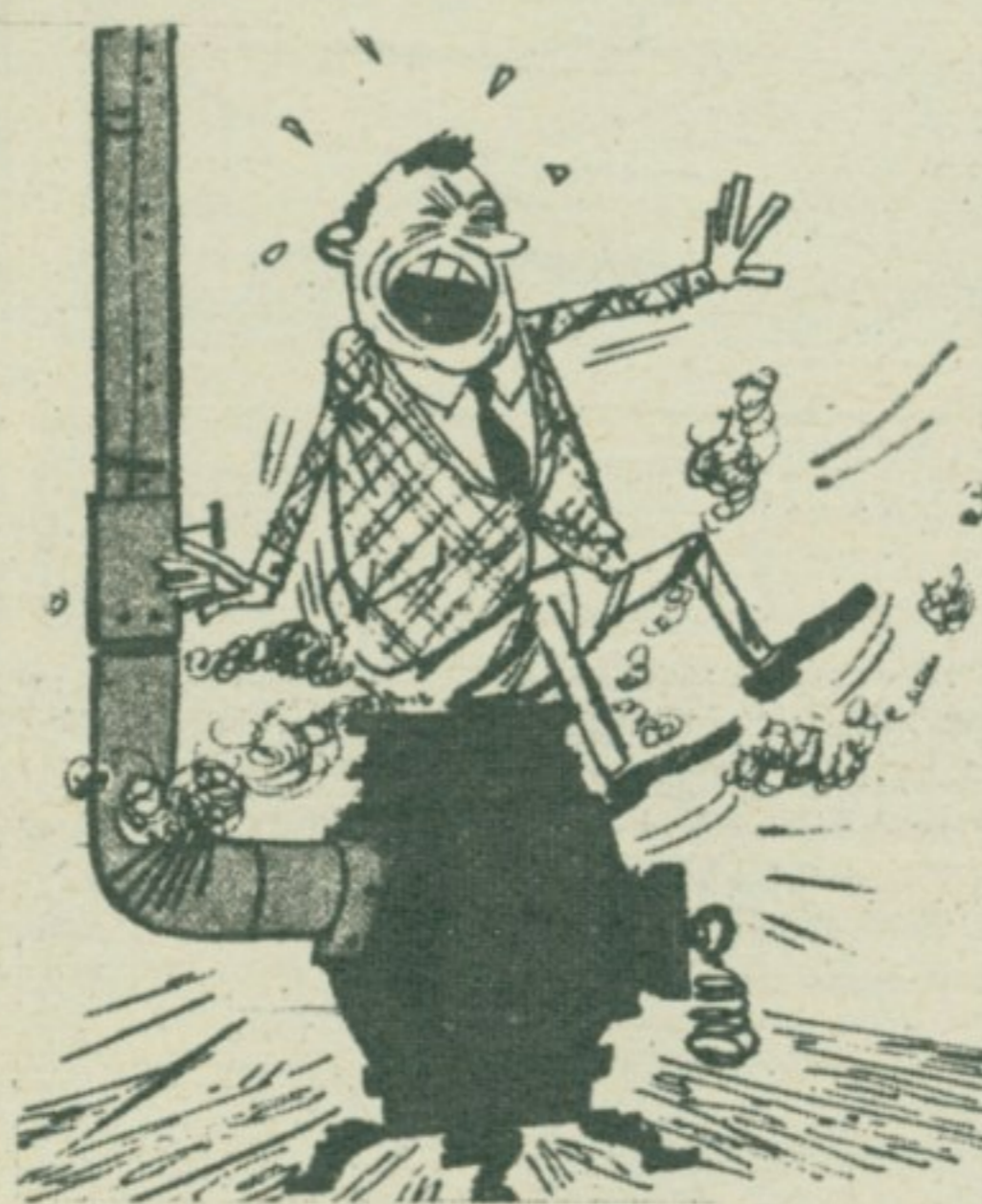
Данас постоји преко пет хиљада књига које на свим језицима света покушавају да објасне теорију релативности, поред бројних научних часописа који расправљају о истој теми.

Шта је, дакле, ова теорија? У чему се састоји њена револуција?

ТЕОРИЈА РЕЛАТИВНОСТИ У СТРИПУ

Од два брата близанца један остаје на Земљи, а други отпутује ракетом која се креће брзином светлости. Брат астронаут враћа се после две године. Услед различите брзине, међутим, за брата на Земљи прошло је седамдесет година.

Свима који су тражили неко разумљиво објашњење његове теорије релативности Ајнштајн је поручивао преко секретарице: „Кад човек проведе један сат са лепом девојком, тај сат му пролети као минут. Али, кад седи један минут на ужареној пећи, тај минут му се чини дуг као један сат. Иако је пример сасвим обичан, баш је то релативност.“

Августа 1905. док су сви светски листови доносили вести о руско-јапанском рату, немачки научни часопис „Физички анали“ објавио је тридесетак страница текста под скромним и непривлачним насловом: „Електродинамика тела у покрету“. Тај текст означио је рођење нове епохе или „осмог света“ — како је изјавио Бернард Шо — после оних седам, које су „створили“ Питагора, Аристотел, Птоломеј, Коперник, Галилеј, Кеплер и Њутн.

Узбуна међу научницима

Када се тај број „Физичких анализа“, још свеж од штампе, нашао у рукама малобројних претплатника, изазвао је муњевиту реакцију: највећи тадашњи „умови“ — Анри Поенкаре у Француској, Макс Планк у Немачкој, Хенрик Лоренц у Холандији, и други — одмах су ступили у живу преписку да би се ближе обавестили о аутору.

Ко је он? Чиме се бави? На ком универзитету предаје?

— То је један 26-годишњи чиновник Завода за патенте у Берну, немачког порекла — гласио је одговор директора листа.

Зар је све било погрешно?

Крајем прошлог века већ су биле познате електричне и магнетске појаве, као и њихове узајамне законитости. Физичари су били збуњени јер је „класична“ шема, направљена према Њутновим теоријама, шкрипала са свих страна. За Њутна су постојале две апсолутне суштине — време и простор: једно непроменљиво време и један непроменљив простор. Чак ни данас нико не би пало на ум да каже како сви метри, минути, и часови нису исти, било да се мере на Земљи или у неком другом делу свемира, било да се посматрају у стању мировања или на некој ракети која, претпоставимо, путује брзином светлости. Па ипак нису исти!

Узмимо, на пример, воз који иде брзином од 100 километара на час и локомотива звизне. Изгледа сасвим природно да човек који се налази испред воза чује тај сигнал знатно пре него човек који стоји, на истој раздаљини, иза воза. У првом случају, брзини распростирања звука у ваздуху треба додати брзину воза (сто километара на час), а у другом случају ову исту брзину треба одузети.

Ако бисмо замислили исти сигнал са неким светлосним сигналом, на пример лампом, требало би да се деси исто. Али не дешава се! Овај експеримент је први извео северноамерички физичар Мајкелсон 1881. године, најпре сам, а затим заједно с Морлијем 1905. Резултат је био

ГАЈН ОТКРИО?

запањујући: брзини светлости није могуће ништа ни додати ни одузети, без обзира на брзину тела које емитује светлост: брзина светлости остаје стална — триста хиљада километара у секунди.

Да ли то значи да Њутнова механика више не вреди? Зар се нису досад, баш помоћу њених закона, веома успешно проучавала кретања планета и друге појаве? Зар је то све било погрешно?

Оваква и слична питања морала су тадашње научнике. Ником тада није пошло за руком да на убедљив начин објасни Мајкелсонов експеримент, а ни многе друге појаве.

Галилеј је у својој основи релативности рекао: „Ако законитости механике важе

уколико се тело брже креће.

Метар није увек метар

Земља се креће на један начин ако њено кретање и положај у космосу упоредимо с кретањем и положајем Сунца. Међутим, ако то упоредимо са Марсом, она се већ креће другачије. Значи, два догађаја која се посматрачима у једном систему чине истовременима, нису истовремена за посматраче у другом систему. Један минут нема исто трајање ако се мери у стању мировања или у стању кретања брзи-

СВЕ ЈЕ ТО ТАКО ЈЕДНОСТАВНО!

једном систему, оне ће важити и у ма ком другом систему који се креће у односу на први једноликим праволинијским кретањем“. Ајнштајн у потпуности усваја овај Галилејев принцип и додаје му други постулат релативности: „Сваки светлосни зрак креће се истом брзином „с“ у неком мирујућем координатном систему, без обзира да ли се извор светлости налази у стању мировања или у стању кретања“.

Запањујуће истине

То су основи на којима почива релативност. Пошто је брзина светлости константна (непроменљива) — а то показује искуство — узалудно је и није исправно стављати је у оквире простора и времена, за које се претпостављало да су непроменљиви и апсолутни. Многе је исправчије да се простор и време односе према брзини светлости. На тај начин простор и време престају да буду непроменљиви и постају променљиви. У томе је Ајнштајнова револуција која је приморала модерну науку да прихвати запањујуће и обичном разуму сасвим неприступачне истине.

Према Ајнштајну време зависи од промена и кретања тела у простору и оно различито тече на разним телима, тако да оно на неком телу тече утолико спорје

ном светлости; један метар не би имао исту дужину ако би се мерио у првом или другом поменутом случају.

Да ли је Њутн погрешно? Чије. Њутнови закони кретања важе и данас, а Ајнштајн их је само ограничио. Наиме, ти закони важе за физичке појаве које се одигравају при брзинама далеко мањим од брзине светлости. Чим се приближе брзини светлости, они више не одговарају стварности и на сцену ступа релативност.

Први основни пример за ово даје нам атомска физика. Пошто се нуклеарне појаве одигравају брзином светлости, њих није могуће објаснити само Њутновом физиком, треба се окренути Ајнштајну.

Али то није све. Пошто је доказао да су време и простор променљиви (релативни — зависни од тога где и кад се мере) Ајнштајн из тога изводи закључке о маси. Њутн је маси дао константну (увек исту) вредност. Постоји један основни однос у „класичној физици“: $F = m \times a$. То значи: нека сила (F) једнака је маси (m) посматраног тела помноженој са убрзањем (a) које му дајемо.

Најчувенија једначина

А да ли је маса заиста константна? Према Ајнштајну ни маса тела није константна величина, јер и она зависи од система у коме је

меримо. Дакле, и маса једног тела зависи од стања његовог кретања. Она расте са брзином тела. Ова зависност масе од брзине може се запазити само при великим брзинама тела. Маса тела постала би бескрајно велика кад би његова брзина била једнака брзини светлости (према специјалној теорији релативности излази да је прираштај масе неког тела пропорционалан прираштају његове енергије).

Ајнштајн одређује основни однос масе и енергије:

$$m = \frac{E}{c^2}$$

где m представља масу, E енергију, а c^2 брзину светлости подигнуту на квадрат тј. помножену самом собом. Једноставним сређивањем овог израза добија се једначина коју већ сви познају $E = m \times c^2$: или енергија је једнака маси помноженој квадратом брзине светлости. Значи да маса зависи од енергије тела. Према томе свако повећање енергије неког тела изазива и повећање масе. Енергија и маса су два недељива својства материје.

Ужасан доказ

Значај овог открића је просто фантастичан: у једној капи воде или неке друге материје са масом од једног грама, постоје хиљаде и хиљаде киловата енергије. Ако би се употребила сва енергија која се налази у комаду угља масе једног килограма, добило би се 25 трилиона киловата електрицитета, односно онолико колико би за један месец произвеле све централе Сједињених Америчких Држава.

Необична истинитост Ајнштајнове једначине доказана је на ужасан начин експлозијом атомске бомбе, када је мала количина уранијума претворила у масу толику енергију: енергију која је сравнила са земљом један велики град као што је Хиросима.

То су само неки елементи теорије релативности. Мogle би се навести још многе ствари. На пример: Сунчев зрак није увек прав већ се повија услед силе теже у близини тела снабдених довољном количином енергије.

Пред смрт, у Принстону у Америци, Алберт Ајнштајн је радио на новим математичким формулама које обухватају целу васиону; или које се односе на појаве макрокозмуса (галаксије, звезде, итд) и микрокозмуса (невидљиви унутаратомски свет).

На жалост, можда ће бити потребно да прођу стотине и хиљаде година да би се те формуле доказале експериментално. Он је тога био свестан и управо је радио на једном новом објашњењу, које би разјаснило његове идеје, кад га је затекла смрт.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ОСВЕТА ЦРНОГ КИТА

Зашто је циновска животиња коју нико није дирао напала велики брод-китоловац

Године 1821. осамнаестог марта, један амерички китоловац усидрио се у чилеанској луци Валпараизо. Лучка полиција попела се на брод да прегледа документа и исправе путника. Обично се дешавало да не нађу све оне који су уписани у списак путника јер би у току пловидбе неко нестао, неко био убијен. Овог пута, међутим, нађена су два путника више: један педесетогодишњак и један дечак од 15 година. Били су то капетан несталог китоловца „Есекс“ Џорџ Полард и бродски „мали“. Посада китоловца нашла их је полумртве у једном чамцу на пучини.

Прича капетана Поларда

— Китоловац „Есекс“ којим сам командовао потопљен је 13. новембра 1820. године — испричао је капетан Полард. — Догодило се то на 1.150 миља југоисточно од Тасманије.

Тог дана готово сви људи удаљили су се чамцима доста далеко од брода трагајући за јатом китова које се било појавило. Кад сам одлучио да се са својим чамцем вратим на брод, приметио сам како се „Есекс“ одједном подиже као да га је

какав реморкер повукао и како се нагиње на бок.

У први мах сам се скаменио. Помиолих да није про- радио неки подводни вулкан. Али, море око мене је било потпуно мирно. Пожур- ио сам на брод, попео се на командни мост и издао потребна наређења да се брод исправи. Заиста, брод се мало исправио, али ја се нисам завараво: знао сам да ће ускоро потонути.

Одмах сам почео да испитујем посаду шта се догодило. Морнари су тврдили да се негде око подне, док су пратили кретање чамца у даљини, на око 200 метара од брода појавила из мора нека црна маса и брзо ишчезла. Збунили су се и почели да нагађају. Да ли је могуће да је то кит? Тако огромног нису могли ни да замисле, иако су многи више од пола живота провели на китоловцима. Сачекали су неко време да виде хоће ли се можда појавити тај кит, или су то била можда два кита заједно, али — ништа. Онда су почели да се шале на свој начин верујући да се то још једном потврдило како су у страха велике очи.

Страховит ударац

Њихов смех прекинуо је страховит ударац у труп

брода. Брод се подигао и нагнуо, а двојица морнара слетела су у воду. Лево од брода угледали су кита каквог дотле нису ни у сну сањали. Око њега су пљивали разбацани делови разбијеног брода.

Оштетио нам је брод, али је сигурно и себе ранио — рекао је на то један морнар. — Бар нећемо морати да га харпунирамо. Чим дођу остали, везаћемо га за брод. То се зове улов...

Али, њихова нада да ће уловити кита убрзо је пропала. Циновска животиња се наједном пренула и поново, као да то чини смишљено, устремила на брод. Ударац је био страховит. Брод се сасвим нагнуо док је побеснела животиња ударала репом по разбацаним деловима трупа брода. На око четврт миља од брода сасвим је ишчезла.

Било је то право чудо. У лову се понекад догађало да риба рањена харпуном по топи чамца. Али да животиња коју чак нико није ни дирнуо нападне велики брод китоловац, то је заиста било невероватно. Да ли је огромни црни кит схватио шта чини. Да ли нам се светио?

— Ја сам стигао на брод, причао је даље капетан, кад је све већ било готово. Убрзо је утврђено да вода навире у брод и да напори морнара да запусте најважнија места помоћу сламе неће успети.

Прегледали смо чамце. Само су два могла да издрже далек пут до копна. Али, на коју земљу да пристану кад се свуда наоколо ширио само огромни океан.

— Најбоље ће бити, рекао сам, да покушамо да искористимо западни ветар и некако стигнемо на пут којим плоче китоловци. Неко ће нас ваљда приметити.

Помисао да се искрцају на неко од острва била је опасна, јер је већина тих острва у то време још била насељена дивљим племенима која су представљала страх и трепет за морепловце.

60 дана лутања

Два чамца се одвојише од „Есекса“ који је лагано тонуо. Наша драма тек је почињала. Знали смо да нећемо брзо наићи ни на копно, нити на неки брод.

Сутрадан смо видели да нам је нестало хране. Сем мора и покојег облачка на небу, ничег другог није било. Тако је било и трећег, и петог и деветог дана. Сва га нам је била на измаку.

Десетог дана, наједном, појавило се мноштво бродова разних облика. Пружали смо руке, весла, викали... Али, узалуд. То нам се само причинило. Дешава се то често изнуреним морнарима да им се привиђају бродо-

ви који ишчезну кад они желе да их додирну. Коначно, угледали смо копно. Искрцали смо се на пусто, негостољубиво острво Елизабет. Морнари су на обали грабили шкољке дрхтавим рукама и халапљиво их испијали, хватали крабе испод стена, јели алге...

Али остати дуже на овом усамљеном острву значило је исто што и умрети. Морнари су истражујући острво наишли на колибу саграђену од камења. С пуно наде ушли су у њу, али су још брже изашли. Унутра су, поред гомиле камења нашли четири људска костура!

Сад су сви морнари, осим тројице, одлучили да напусте острво. Напунили су чамце птичјим јајима, крабама, шкољкама, алгама и кренули...

После шездесет дана лутања по мору нашао нас је један китоловац али били смо живи само још ја и „мали“. Нађени смо у несвести. Како смо преживели, ни сами не знамо.

Супротно свим очекивањима, ону тројицу морнара који су били остали на острву Елизабет пронашао је брод „Сари“.

О црном киту који је изазвао катастрофу „Есекса“ никад се више ништа није чуло.

ЗАБАВНИКОВ МАСКЕ

АНЂЕЛКА
САВИЋ,
Крушевац

СВЕТЛАНА
МИЛОВАНОВИЋ,
с. Рутевац
код Алексинца

МАРИНА
КРАЉИЋ,
Земун

ДАНИЕЛА
БУШИЋ,
Тузла

БЛАЖЕНКА
МАРИЋ,
Беоцин

ГОРДАНА
НИКОЛИЋ,
Сарајево

ТВРТКО
КРЕШИЋ,
Шестински дол,
Загреб

АНА
ВУКОСАВЉЕВИЋ,
Светозарево

НАДА
ОБРНКНЕЖЕВ,
Нови Сад

ГОКО
ДОКОВСКИ,
Струга

ДиАНА
ЕРГОВИЋ,
Пула

СЊЕЖАНА
ПЕРКОВИЋ,
Сарајево

АНТЕ ШОРЕ,
Сплит

БОЈАН
САНДИЋ,
Београд

МИРОСЛАВ
БОЈАНОВИЋ,
Бијељина

ХАМДИЈА
ТИХИЋ,
Сарајево

СЛАВЕНКА
ШОРЕ,
Сплит

МИЛОЈКА и
РАДОЈКА
ПЕТРИЧЕВИЋ,
Сарајево

ЈЕЛЕНА
ШОБАЈИЋ,
Зрењанин

ДИВНА
ТИМОТИЋ,
Титов Велес

НЕВЕНКА
ЛАБАН,
Скопје

ДАРКО
ВУКОВИЋ,
Бања Лука

ЈАСМИНА
КАТИЋ,
Зрењанин

ОЛГИЦА
ПРОШЕВА,
Скопје

НБАЛ 1971.

Стигло је 4750 цртежа. Прву награду, кино-пројектор „луч 8”, добила је **БИ-СЕРА БАЈРАМОВИЋ** из Тузле; другу награду кино-камеру „вернон” **СВЕТЛАНА ЈОВАНОВИЋ** из Београда а трећу, ручни часовник „пољот”, **АНА ИВАНЧИЋ** из Панчева. Пошто је било безброј добрих цртежа, жири је одлучио да награди још 55 аутора са по једним **слатким пакетом**. Цртежи три првонагра-

ђена аутора и још седам ових су објављени на првој страни: 4. **ОСМАН РАКИЋ**, Сарајево; 5. **МИРОСЛАВ ЦВЕТКОВИЋ**, Ниш; 6. **ДРАГОМИР МАКОЈИ**, Београд; 7. **СНЕЖАНА МИЛЕНКОВИЋ**, Кос. Митровица; 8. **РАДОЈИЦА ЂУРЂИЋ**, Трстеник; 9. **ЗВЕЗДАНА СВРЗИЋ**, Светозарево и 10. **АЛЕКСАНДАР КАРАЈОВИЋ**, Земун. Радове преосталих награђених доносимо на овим странама.

ИЛИЈА
РИСТИЋ,
Пех

РАДИВОЈ
СЕНДИЋ,
Бања Лука

СЛАВИЦА
СТЕФАНОВСКА,
Битола

ЈОЖЕФ
БАРО,
Нови Сад

ДАРКО
ПРЕДАНОВИЋ,
Сарајево

НЕБОЈША
ВЕРОВИЋ,
Књажевац

ВЕСЕЛА
ПАВЛОВИЋ,
Бос. Брод

ОЛГИЦА
ТАСЕВСКИ,
Н. Београд

ЕВА
ЕРДМАН,
Нови Бечеј

ВЛАДА
БОШКОВИЋ,
Београд

СЛАВИЦА
СТУПАВСКИ,
Београд

ДАНИЛО
ДМИТРОВИЋ,
Титоград

АЛМИР
МАЛКОЧ,
Високо

АБДУЛА
БЕШИР, село
Рапча, з. п.
Драгаш

МИРЈАНА
БОРИСАВЉЕВИЋ,
Топола (Опленац)

АЗИМ
ТЕЛЕТОВИЋ,
Сарајево

ЛИЛЕ
РИСТОВА,
Скопје

МАРИЈА
ЗАРИЋ,
Нови Сад

САДЕТА
ТИХИЋ,
Сарајево

НАДА
ЖУГИЋ,
Никшић

ЂОРЂЕ
САВИЋ,
Нови Сад

НЕВЕНКА
ШТЕТИЋ,
Осијек

ВАСО
ВАСИЋ,
Попаре

ВЕСНА
БУТКОВИЋ,
Мосте-Љубљана

ВЕЛИКИ СТРАХ

УЗЕЛА САМ ДЕТЕ И ПОШЛА КУЋИ. РУКА МОГ СЛОБОДАНА КЛАТИЛА СЕ НА ЛЕДНОМ ВЕТРУ.

ЧЕКАЛА САМ МЕТАК

ХОНОРАР: 100 н. д.

Седмнаести фебруар 1942. Датум који зна сваки становник Пусте Реке.

Освануло је зимско јутро. Снег је већ био затрпао сеоске пртине. Чуло се кукурикање које је најављивало последњи дан целом селу. А онда бесан ла веж паса, шкрипа капије и тресак врата: у село су дошли Бугари! У последње време имали су неуспења против партизана, па су се светили селима. Опколили су Бојник и Драго вац. Све живо су сакупили и отерали пред школу.

Ја сам била полуобучена. У рукама сам држала ситчића Слободана од шест месеци. Имала сам та да петоро деце. Две кћери и три сина, све једно другом до увета: Бранка, Вида, Дацко и Жика. Срећом они су успели да побегну са Љубицом Петковић у оближње село Црквицу. Остала сам сама у кући са малим Слободаном. Мужа већ дуго нисам видела (Бугари су га ухватили у једној борби и заробили, да би га два дана после стрељања у Бојнику на зверски начин убили 19. II 1942).

Била сам на путу са осталим женама када су одвојили мушкарце и отерали их у једну баруштину. Тукли су их бајонетима. Све који су хтели да побегну стигао је смртоносни метак. Тако су успели да их построје у три реда. Наместили су митраљез. Ми смо сви гледали укочено. Увлачили су полако реденике. Један плавокоси митраљезац на команду „пали“ одбио је да пуца и скочио на подофицира. Пао је од удараца. Тада је подофицир сео за митраљез и почео да пуца.

Роска Марковић када је видела да јој је погинуо

муж Милча и син Бале који тек што се беше оженио, имао је двадесет година, неком натчовечанском снагом одгурну стражара и појури ка митраљезу. Пала је изрешетана мецима. Сада су сви били мртви.

Потерали су и нас. Већ је падао мрак. Чуо се плач прозебле и гладне деце и јецај жена. Носила сам Слободана и спотичала се. Он је спавао. Рука му је била модра и укочена. Покрила сам га блузом коју сам носила. Чула сам његово испрекидано удисање оштрог ваздуха. Били смо опкољени уским грлићима пушака и челичним бајонетима. Пламен кућа које су све до једне запаљене видео се и одавде. Гледале смо у бајонете очекујући исту судбину као и наши људи, браћа, синови. Хоће ли бар децу поштедети...?

Нису нас могли ставити у колону па су одлучили да нас ту на месту стреља

ју. Првим рафалом пали су сви. Многи мртви, рањени, живи. Пала сам и ја са детом у гомилу других жена. Дете сам држала на десној руци, били смо живи. Онда се чуо други рафал а затим су се зачули појединачни пуцњи. Страх ме је све више савлађивао. Одједном сам чула пуцањ и кратак уздак мог детета. Знала сам да је мртво. Чекала сам да, и за мене долута неки метак... није га било.

Тишина, мрак, страх, лешеви, Бугари, митраљези, дете, све ми се врзало у глави. Зар сам жива? Бугари су отишли према Придворици. Устала сам и ви дела како преживели мушкарци вуку своје мртве.

Узела сам дете и пошла кући. Свекрва ми је била мртва. Наставила сам према запаљеном селу. Рука мог мртвог детета клатила се на леденом ветру.

Живанка Здравковић,
Бојник, С. Вељковића 20

ПРУЖИО САМ ДРХТАВУ РУКУ СЦИГАРЕТОМ ДОК МИ СЕ КРВ ЛЕДИЛА ОД СТРАХА.

ПРЕСЕЛО МИ ПУШЕЊЕ

ХОНОРАР: 50 н. д.

Било је то прошлог летњег распуста 1970. године. Сви моји другови били су на окупу. Имали смо између 13 и 14 година и сви већ почели да пушимо, наравно кријући се по парковима и мрачним улицама Панчева.

Те вечери сам пошао на корзо да се мало прошетам. Убрзо сам наишао на своје другове. Кренули смо у мрак. Један од другова понудио је цигарете. Сели смо на најближу клупу и задимили „као Турци“. Одједном потпун мрак. Нестала је струја.

ПОГРЕШАН ЛЕК

ХОНОРАР: 50 н. д.

Било је то пре девет година када сам ишао у III разред основне школе „Батински борци“ у Шикари (предграђу Сомбора). Разболео сам се али не сећам се од чега, и отац ме је одвео код познатог сомборског дечјег лекара Вељка Тинтора. После прегледа доктор ми је преписао неки лек.

Отац и ја кренули смо у апотеку. Предали смо рецепт, добили лек и упутили се кући не слутећи да смо добили погрешан лек! Стрпали су ме у постељу и уз оно обавезно наговарање родитеља ја сам попио лек. После двадесетак минута капци су ми постали тешки и био сам веома уморан. Страшно ми се спавало.

опет их склопих. Опет ме пресу. Некако се подигнем и доктор ми хитро да две инјекције. Није ми дао да спавам и стално ми је нешто причао. Тек када су инјекције почеле да делују пустио ме је да наставим са спавањем. За то време док сам ја спавао, он је родитељима испричао шта се догодило.

У апотеци су се нашла два рецепта са сличним презименима. Ја се презивам Милосављевић, а други Милосављев. Грешком рецепти су замењени и ја сам добио неку врсту морфијума, лек који је био на мењен неком дедици на умору. Да је лекар стигао неколико секунди касније, ја се никада више не бих пробудио.

МАМА И ТАТА СУ МЕ МАЛО НАГОВАРАЛИ И ЈА САМ ПОПИО ЛЕК.

Одједном се зачула сирена и нека кола зауставила су се испред наше куће. Доктор Вељко Тинтор и апотекар утрчали су у моју собу као да их неко вија. Моји родитељи само збуњено гледају. Одједном неко поче да ме тресе. Тешко отворим очи и угледам доктора. Нисам дуго издржао да гледам и

Кад су ми родитељи испричали шта се десило, ја то нисам схватио тако страшно. Тек касније, кад сам размислио осетио сам велики страх.

СТЕВАН МИЛОСАВЉЕВИЋ, Уч. IV разреда гимназије, Шикарски пут 56, Сомбор

Ми се нисмо због тога узнемиравали. Напротив, баш је било добро. Нисам ни приметио како нам се један човек приближио. Тек кад је пришао сасвим близу, ја сам стао као укочан. Човек је тражио од мене да повуче који дим. Пружио сам му дрхтаву руку са цигаретом док ми се крв ледила од страха. Вративши ми цигарету човек се лаганим корацима удаљио.

Чим се мало одмакао, другови су ме упитали:

— Ко ти је тај? — Јед-

ва сам смогао снаге да кажем:

— То је мој отац. — Та да су ме другови обасули морем питања: „Шта ће ти радити кад дођеш кући? „Да ли ти је отац добар?“ итд.

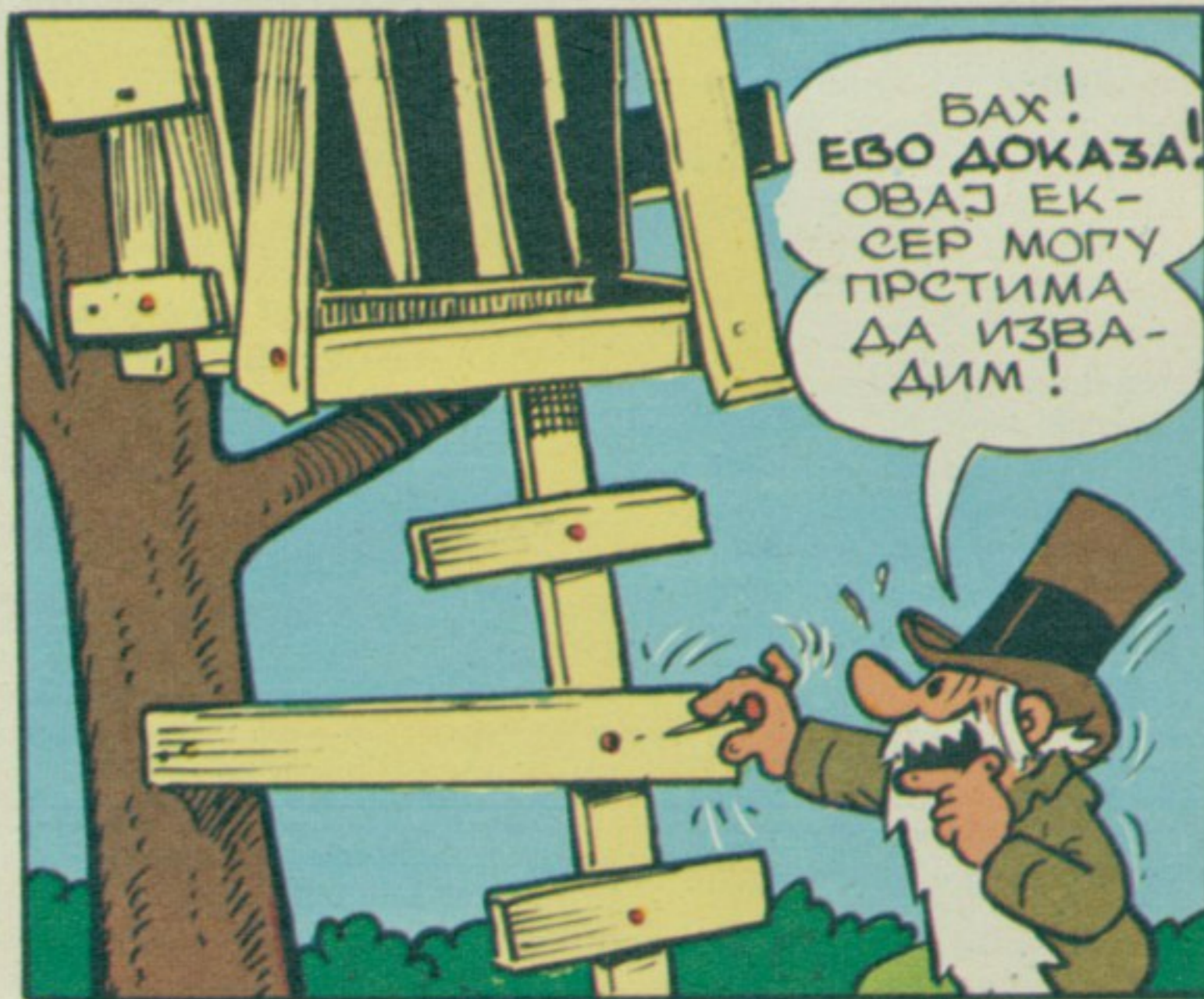
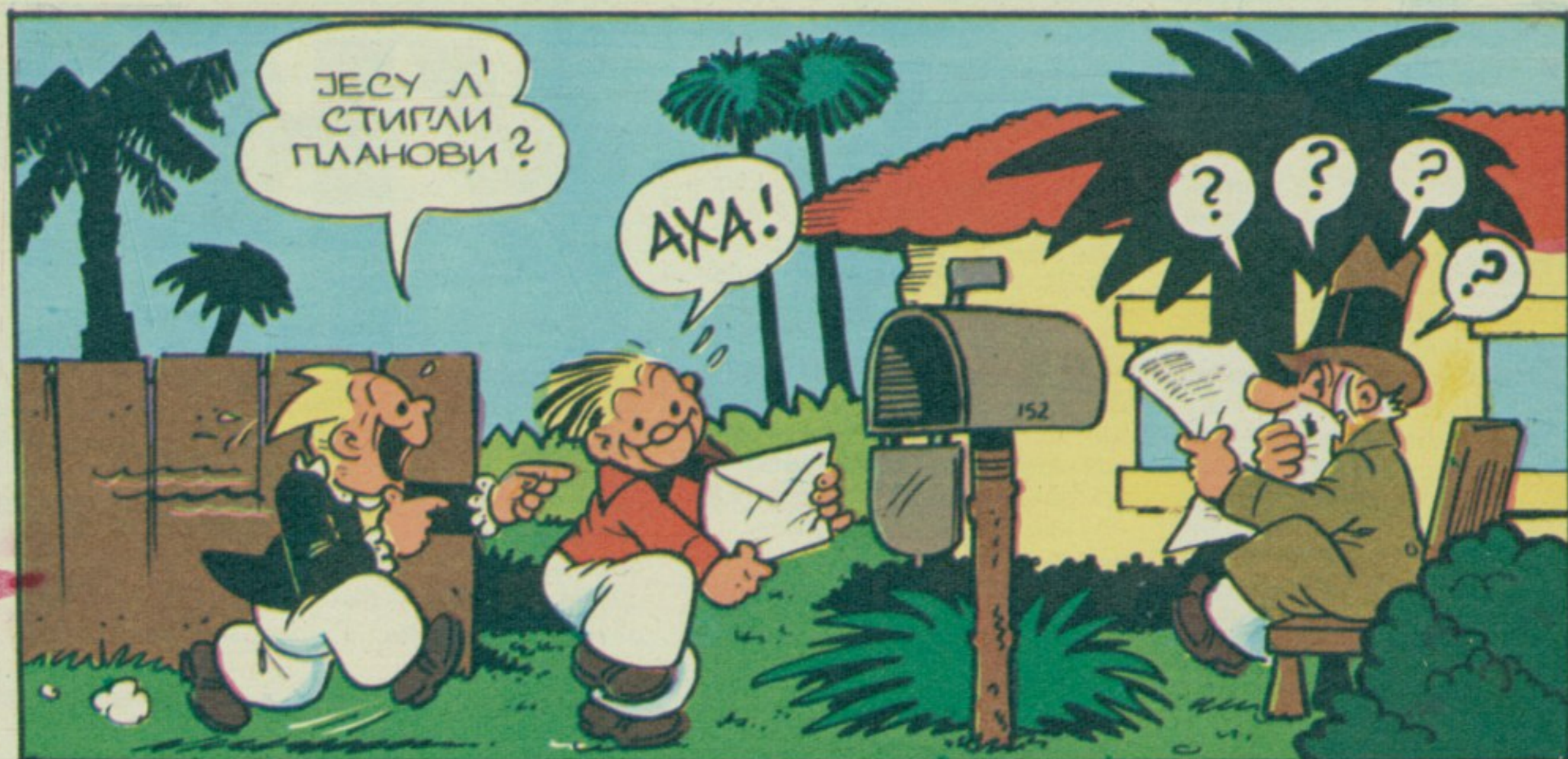
Међутим, код куће није било батина јер је тата био добре воље, па ми је све опростио.

Отада смо сви до једног престали да пушимо из страха да и родитељи других дечака не сазнају за то.

СЛАВКО МИЛИЋ, Улица Жарка Зрењанина, Панчево

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

УЖРАЛИ

Једне вечери 1944. године два млада енглеска официјера седела су на тераси познате каирске кафане. После дугих месеци проведених на фронту били су на одсуству и у доколици смишљали како би могли да напакују нацистима. Изненада им је синула идеја: зашто не би киднаповали неког немачког генерала?

На први поглед такав план био је лудост. Али идеја младих официјера, нису још имали ни по 25 година, допала се енглеским војним властима у Каиру и Лондону. Изабрана је и жртва: високи официјер немачке војске генералмајор Карл Крајпе. Он се прославио у бици за Ленинград а сад је био командант 22.000 немачких војника стационираних на грчком острву Криту. Његово хватање пореметило би немачке планове у читавом Средоземљу и изазвало буру смеха међу милионима људи под нацистичком окупацијом. А људи који се смеју не осећају страх.

Фебруара 1944. пред ноћ, један енглески авион надлетео је критске планине у којима су се криле групе партизана. Из авиона је падобраном искочио један од твораца плана, мајор Патрик Ли-Фермор. Био је то леп младић, Ирац пореклом, иначе по струци научник, бавио се проучавањем Грчке. За њим је требало да искочи мајор Стенли Мос, али овај то није успео јер је авион упао у облаке и био присиљен да се врати.

Следећих месец и по дана Мос се десетак пута враћао, упркос магли и невремену, али никако није успео да успостави везу са Ли-Фермором и критским партизанима. Најзад је британска команда одустала од авиона и једне ноћи Мос, кога је искрцала подморница, успео је да превари стражу немачких патролних бродова и чамцем стигне до обале.

Дванаесторица смелих

Чекали су га Ли-Фермор и група критских партизана. Оружје и муницију коју је донео извукли су из чамца и сакрили у шибље на обали, а онда су козјим стазама кренули до првог скровишта. То би био тежак пут и усред дана, а ноћу је то било право мучење. Кад су ујутру стигли до пећине, ноге су им биле окрвављене а тело пуно модрица.

Следеће две ноћи група је марширала према северу, стазама којима су крстариле немачке патроле. Дану су се сакривали у сељачким кућама. Мос и Ли-Фермор проводили су време чита-

јући „Алису у земљи чуда“ и једну књигу песама, или ослушкујући како одјекује бат немачких чизама каменом сеоским улицама.

Ли-Фермор се једног јутра појавио тако промењен да га пријатељи нису могли познати. Нагаравио је бркове нагорелом плутом, обукао исцепане панталоне, везао мараму око главе као што носе Крићани. Одлучио је да оде у Кандију, главни град Крита. Тамо је требало да се састане са партизаном кога су звали Мики Акуминакис. Мики је познавао кретање ге-

НЕМАЧКИ ГЕНЕРАЛ КРАЈП ИЗМЕЂУ МЛАДИХ ЕНГЛЕСКИХ ОФИЦИЈА ЛИ-ФЕРМОРА И МОСА ОДМАХ ПОСЛЕ ИЗВРШЕНЕ ОТМИЦЕ

нерала Крајпеа боље од икога другог: становао је поред њега.

Ли-Фермор је одмах схватио да киднаповање генерала из његовог стана не долази у обзир. Вила је била опкољена са три реда бодљикаве жице кроз коју је пролазила електрична струја а чували су је војници с дресираним псима. Млади Ирац с прозора Микијевог стана наставио је пажљиво да прати генералово кретање све док није имао тачан распоред.

Сваког јутра генерала је шофер одвозио у седиште Команде удаљено осам километара. Сваке вечери, кад би већ пао мрак, враћао се истим путем назад. Отмичари су закључили да ће бити најбоље ако га увече изненаде у његовом аутомобилу. Пошто су проучили пут, Ли-Фермор и Мики нашли су идеално место за напад: једну окуку под правим углом, тако уску да су сви аутомобили ту морали да успоре.

Ли-Фермор се тада вратио друговима који су га чекали у планини да би се договорио с Мосом. Њихов план је захтевао 12 људи: осам у јарку уз друм и четворицу напред, на стражи, да најаве долазак генерала. Мос и Фермор маскираше се у агенте немачке војне полиције. Партизани су успели да набаве две немачке униформе. Микијева жена ушла је у крагну сваког по пилулу от-

рова: у случају да их Немци ухвате, британски официјери извршиће самоубиство.

Међутим, Немци су на неки начин сазнали за присуство групе Енглеза на острву и настало је претраживање. Мала група морала је сваке ноћи да мења скровиште те је тако била у непрекидном покрету.

нерала и стрпали га на дно кола. Шофера који је покушао да дохвати пиштољ, Мос је онесвестио пендрекком и бацио у јарак.

Онда је Ли-Фермор ставио себи на главу генералову беретку и заузео његово место поред шофера. Мос је сео за волан. Два партизана, Маноли Петеракис и Георг Тиракис, сели су на задње седиште, држећи међу собом Крајпеа.

Прешли су кратак део пута кад се појавио црвени фењер немачке војне полиције. Тиракис је извукао нож и јасно рекао Крајпеу шта ће му се десити усуди ли се да позове у помоћ. Мос је успорио колико да полицајац види заставице на блатобранима а онда наставио великом брзином.

22 блокаде

Кад су отмичари стигли пред генералову кућу, чекали их је нова опасност. Капије су се широм отвориле а два стражара стала мирно. Мос је притиснуо сирену, Ли-Фермор је дао знак да неће ући и кола су наставила даље.

На даљем путу чекале су их укупно 22 немачке блокаде! Најгоре тренутке преживели су у Кандији где се, на несрећу, управо завршила биоскопска представа. Улице су врвеле од немачких војника. Мос је трубио, војници су поздрављали. Ли-Фермор са генералском капом на глави окрућено је отпоздрављао.

„Кад смо, најзад, напустили град почели смо да се грлимо од среће — написао је Мос касније у књизи у којој је испричао ову авантуру. „Почели смо да причамо како ћемо све прославити ово вече кад се вратимо у Каиро“.

Али, Каиро је био веома далеко. Оставили су аутомобил и кренули у планину, добро знајући да ће ускоро 22.000 немачких војника кренути у потрагу за генералом по целом острву, широком 56 а дугачком 265 километара.

Срећа окреће леђа

Сутрадан по подне небо се осуло немачким авионима. Били су то извиђачи из којих су догледима посматрали земљу. С времена на време из авиона би пала киша летака: „Ако генерал Крајпе не буде враћен у року од три дана, сва села у кандијском округу биће сравњена са земљом“.

Спавали су у пећинама или на таванима.

Засада и препад

Све припреме биле су готове 23. априла. Операција је уговорена за сутрадан увече. И управо тада, генерал Крајпе је променио свој распоред! Три дана заредом враћао се кући пре него што би пао мрак, као да је нешто наслутио.

Четвртог дана британски официјери с нестрпљењем су пратили залазак Сунца. Пала је ноћ, а генерала још није било. Дошао је прави тренутак.

Дванаест људи стајало је на својим местима. Чекали су један час. Најзад су угледали светлосне знаке батеријским лампама, то су другови на стражи јављали да генерал стиже. И заиста: један аутомобил с две металне заставице појавио се на друму.

Кад је аутомобил успорио на уској окуци, појавили су се Ли-Фермор и Мос у униформи немачке војне полиције и дали знак да се кола зауставе. Не слутећи ништа шофер је заклозио. Истог часа Ли-Фермор је отворио десна врата и извукао Крајпеа. Котрљали су се по земљи док је Крајпе псовао, ударао ногама и рукама. Прискочила су тројица партизана, везали ге-

Немци су ову своју претњу и остварили: динамитом су дигли у ваздух Аноју, градић стар девет векова, а онда из авиона бомбардовали оно мало преосталих зидина.

За то време отмичари су настављали бекство према југоистоку. Генерал им није био тежак; у ноћним маршевима држао је корак с осталима, прихватио је без роптања чудан положај у коме се нашао. Само је понекад с бригом у гласу помињао своје многобројне сестре. Он је био нежења и бринуо се за њих већ одавно, а у немачкој војсци плата је престајала чим би војник био заробљен.

Појавила се нова невоља: Ли-Фермор и Мос били су као на трњу јер нису успевали да ступе у везу с неким радио-оператером преко којег је требало да се коначно договоре са Каиром кад треба послати подморницу за бекство са острва. Најзад су једне вечери чули енглески: био је то човек кога су тражили. Али, кад су покушали да емигују своју поруку, нису успели. Отпремник је био у квари.

Изгледало је да их сре-

СМО ГЕНЕРАЛА

Командант острва Крита немачки генерал Карл Крајпе враћао се сваке вечери у своју вилу истим путем и у исто време. Отмичари су знали за ту његову педантност

ћа која их је пратила у почетку више не служи. Послали су курире двојици преосталих радио-оператера на острву с молбом да они емитују поруку у Каиро, али обојица су били веома далеко. А Немци су припремали казнену експедицију на планине.

Тешка погрешка

Једног поподнева група је примила хитну поруку. Партизан Крићанин, који је служио као тумач, превео је на брзину: тенкови препуни војника спремају се да опколе планину у којој су били сакривени. Побећи што пре на обалу.

За једну једину ноћ требало се попети на планину

Ида, високу 2.500 метара и са ње се спустити до обале!

Кренули су у сумрак и пели се дванаест часова. Меки снег крио је подмукле провалије. На врху планине чекали су их киша и суснежица. Склонили су се у трошну пастирску колибу без крова. Нису имали никакве хране. Дрхтећи од зиме чекали су тамо да падне ноћ, а онда почели да се спуштају. „Требало нам је два часа посртања и падања да стигнемо до границе снега, написао је Мос у свом дневнику а онда смо морали да пузимо преко неке крчевине. Грање нас је гребло по лицу, цепало одела и израњавило руке“. Међу партизанима је завладало тако црно расположење да су се Мос и Ли-Фермор забринули за генералов живот.

Двадесет четири часа касније, седећи у јарку поред пута, док је киша лила као из кабла, дрхтећи од зиме и исцрпљен после оног пењања и спуштања у рекордном року, Ли-Фермор је поново прочитао поруку која их је натерала на овај пут. Онај партизан је погрешно у преводу: уместо да пређу планину, порука им је поручивала да остану где су!

Чекала их је нова непријатност: кад су стигли на обалу где је требало по њиховом рачуну да сачекају тренутак за бекство, наишли су на логор Немаца, било их је преко двеста. Морали су да их заобиђу у широком луку.

Требало је направити целу једну нову серију договора и кад су коначно нашли још једног радио-оператера, предложили су нов

термин за састанак с подморницом. Недељу дана чекали су узалуд.

Помоћ стиже од убице

Али тада, док су Немци све више стезали обруч око њих, судбина се преокренула. Групи су се придружили један одбегли робијаш убица и два крадљивца оваца. „То су најопакији људи које сам икада срео“ — писао је Мос, „али нико као они не познаје стазе и богазе Крита“.

И тако су, уз помоћ нових водича, отмичари генерала наставили да беже од Немаца.

У ноћи 14. маја, после готово три недеље бежања, пробудио их је гласник који је донео поруку. „Чамац ће доћи по вас сутра увече на плажи Родакино. Морате пожурити ако хоћете да стигнете на време“. Предвођени крадљивцима оваца, сатима и сатима су се пели и спуштали планинским стазама да би у подне стигли на брежуљак тачно изнад плаже.

Уз обалу, то су одлично

могли видети догледима, налазио се немачки логор, километар и по даље — још један. Те вечери у девет спусти су се у мртвој тишини на плажу, између два непријатељска логора. А онда су чули најдражи шум на свету: брујање мотора.

х х х

Три дана касније налазили су се живи и здрави у Каиру. Ту су се Ли-Фермор и Мос опростили од генерала. „Осмехнуо сам се с тужним и истовремено добродушним изразом на лицу, каже Мос, а онда нестао“. Одведен је у један заробљенички логор у Енглеској.

Данас су Ли-Фермор и Мос носиоци медаље за храброст која је после Викторијиног крста највише енглеско одликовање. Крајпе је берзански заступник у Немачкој. Не љути се на Моса и Лија Фермора пошто му је ова авантура спасла живот. Друга два генерала која су командовала гарнизонима на Криту погубљени су као ратни злочинци по пресуди једног грчког суда.

Грег Китон

ШОФЕРА КОЈИ ЈЕ ПОКУШАО ДА ДОХВАТИ ПИШТОЉ, МОС ЈЕ ОНЕСВЕСТИО ПЕНДРЕКОМ И БАЦИО У ЈАРАК

Злато и Терибла

... И ОН ЈЕ СВОЈИМ МАЧЕМ УБИО СТРАШНОГ ЗМАЈА...

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

БАЈКЕ

...И ТАКО ЈЕ ЛЕПА ПРИНЦЕЗА ОСЛОБОЂЕНА!

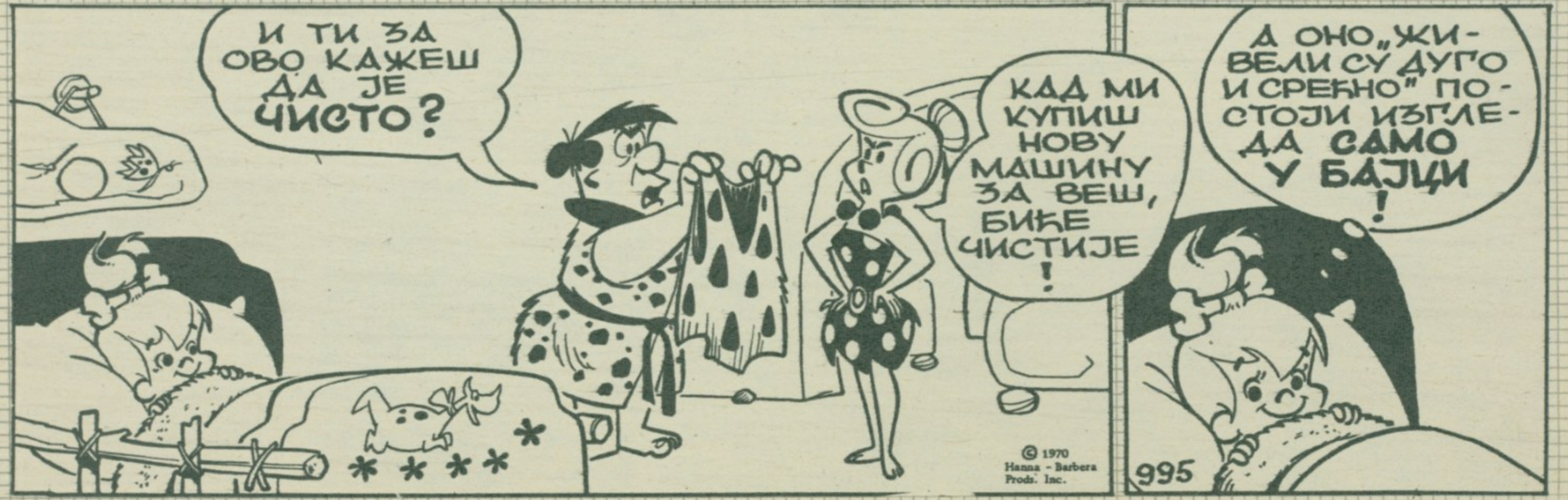
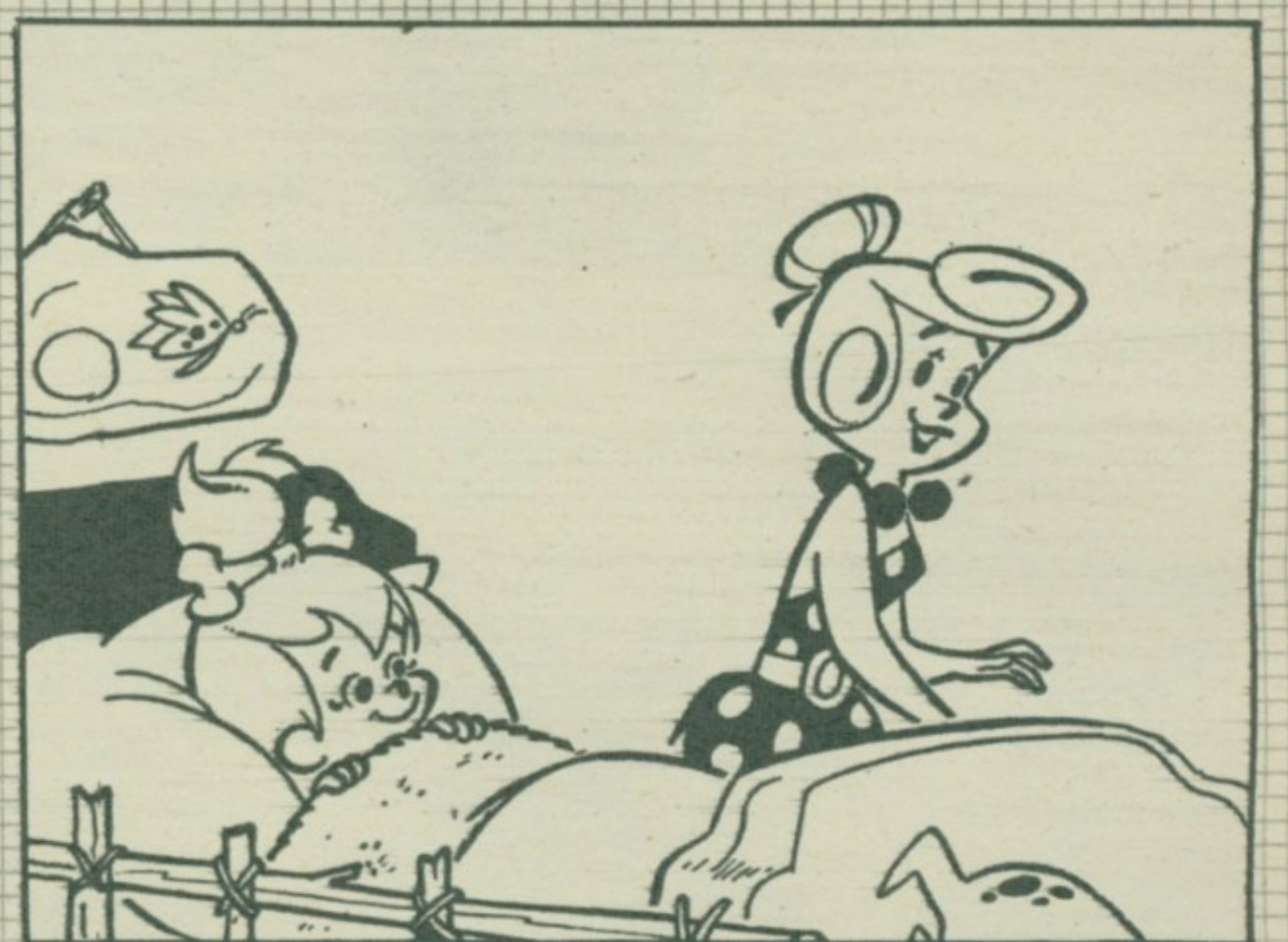

...И ОНДА ЈЕ ЛЕПИ ПРИНЦ ПОЉУБИО ЛЕПУ ПРИНЦЕЗУ И ПОВЕО ЈЕ СА СОБОМ...

БАЈКЕ

...И ЊИХ ДВОЈЕ СУ ДУГО И СРЕЊНО ЖИВЕЛИ!

И ТИ ЗА ОВО КАЖЕШ ДА ЈЕ ЧИСТО?

КАД МИ КУПИШ НОВУ МАШИНУ ЗА ВЕШ, БИЋЕ ЧИСТИЈЕ!

А ОНО „ЖИВЕЛИ СУ ДУГО И СРЕЊНО“ ПОСТОЈИ ИЗГЛЕДА САМО У БАЈЦИ!

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

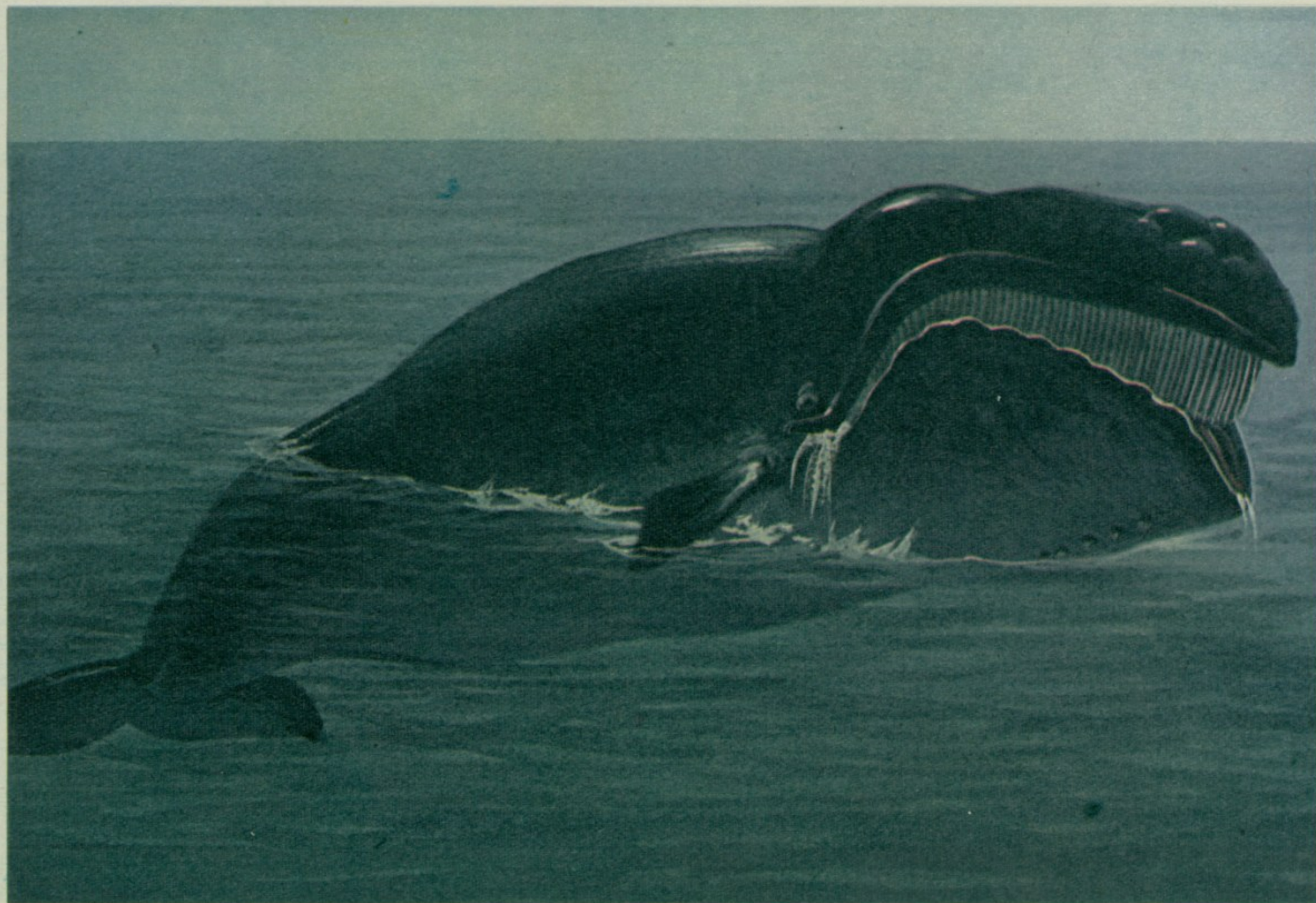
ДА ЛИ СЕ
ОД КИТА
ДОБИЈА
РИБЉЕ УЉЕ?

49

ТВОР — Веома је храбар и крволочан али далеко мање од своје блиске рођаке куне. Највеће му је уживање да се настани у близини сеоских кућа јер је ту надохват руке плен: живина, голубови, питоми кунићи. Људи га зато сматрају великом штеточином, заборављајући да он тамани пацове, мишеве и змије ефикасније од било ког хемијског средства. Крзно му је лепо и густо али се не цени јер и после препарирања задржава задах одвратне смрдљиве течности којом се твор брани од непријатеља. (Звер, куна).

50

КИТ — Има га веома много врста и, према томе, може бити различите величине: од неколико метара па до читава 34 метра! Мерењем је утврђено да дужини од 30 сантиметара китовог тела одговара тежина од око једне и по па и две тоне. Кит од 34 м тежиће, значи, 170 тона што је једнако тежини 35 слонова или 2380 људи или 136 милиона ровчица — најмањих познатих сисара. Кит рађа живе младе, доји их, дише на плућа и има топлу крв као и сви сисари. Од њега се добија сланина, уље, кост.

ФЛАШ - ПОБУНА у СВЕМРСКОМ ЗАТВОРУ

ЈЕДНЕ ХЛАДНЕ ЗИМСКЕ НОЋИ ЈЕДНА РАКЕТА ЈЕ ПОЛЕТЕЛА ПО НЕВШИ ПРЕМА ЈУПИТЕРУ ЕКСПЕДИЦИЈУ Х-3!

ДОБРО ГЛЕДАЈ, СИНЕ! МОЖДА ОВАЈ БРОД НИКАД ВИШЕ НЕЌЕМО ВИДЕТИ!

ВИСИНА 200 МИЛА! СПРЕМИ СЕ ЗА АКТИВИРАЊЕ ДРУГОГ СТЕПЕНА РАКЕТЕ! САД!

ХЕЈ! ФЛАШЕ... НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ! НЕ МОГУ ДА ГА АКТИВИРАМ!

ШТА? АЛИ НЕМАМО ДОБОЛНО УБРЗАЊА ДА СЕ ОТИСНЕМО У КОСМОС!

БОЛЕ ЈЕ ИТО НЕГО ДА ОСТАНЕМО ДА ЛЕБДИМО У КОСМОСУ!

ХМ... ЈАСНО! АЛИ ЈЕДИНА СТАНИЦА ДО КОЈЕ МОЖЕМО СТИЋИ ЈЕ КОСМИЧКИ ЗАТВОР!

ЈЕСИ ЛИ УТО СИГУРАН?

ДА, ФЛАШЕ! МОЖЕМО ДА БИРАМО... ИЛИ ТА СТАНИЦА ИЛИ ДА СЕ ВРАТИМО НА ЗЕМЉУ!

НЕ! АКО СЕ ВРАТИМО... МОРАЛИ БИСМО ДА ЧЕКАМО ГОДИНУ ДАНА НА ПОНОВНИ ЛЕТ! СА КОСМИЧКЕ СТАНИЦЕ ЛАКШЕ БИСМО УЗЛЕТЕЛИ!

ПОКУШАЈМО, ФЛАШЕ...

ТО ЈЕ ПРИЛИЧНО РИЗИЧНО! ШТА АКО НАМ СЕ У БРОДУ УВУЧЕ НЕКИ ОД ТИХ ЗЛОЧИНАЦА!

СПРЕМИ СМО ДА РИЗИКУЈЕМО!

ДОБРО! ТУЛИВЕРЕ, ЈА ВИ СТАНИЦА-ЗАТВОРУ ДА ЊЕМО ПРИНУДНО СЛЕТЕТИ!

А... ДА, КАПЕТАНЕ!

ША 1000 МИЛА ОД ЗЕМЉЕ КРЕТАЛА СЕ ПО ОРБИТИ КОСМИЧКА СТАНИЦА-ЗАТВОР. НАСЕЉЕНА ПРЕСТУПНИЦИМА СУВИШЕ ОПАСНИМ ДА БИ ОСТАЛИ НА ЗЕМЉИ...

ПРИПРЕМИТЕ СВЕ ЗА СЛЕТАЊЕ!

ХАЈДЕ! БРЗО СВИ У СВОЈЕ КЕЛИЈЕ! СЛЕКЕ ЈЕДАН БРОД!

ШТА ЈЕ, ЖАЛО? БОЈИШ СЕ ДА ЊЕМО ПОЖЕЛЕТИ ДА СЕ ЊИМЕ ПРОВОЗАМО ДО МЕСЕЦА?

МАНИ! ТИ ТИПОВИ У БРОДУ ОПАСНИЈИ СУ ОД НАС! ТО ЈЕ ЛЕТ Х-3!

ЕКСПЕДИЦИЈА Х-3... ЗА ЈУПИТЕР?!

БРОД КОСМИЧКОЈ СТАНИЦИ! СПРЕМИ СЕ ЗА СЛЕТАЊЕ!

СПРЕМИ ДА ВАС ПРИМИМО!

СВИ ЗАТВОРЕНИЦИ У КЕЛИЈАМА, НАДЗОРИТЕ СЕ!

ДОБРО! МАДА НЕ ВЕРУЈЕМ ДА БИ ЈЕДАН ПОКУШАО ДА ПОВЕГНЕ ОВИМ БРОДОМ! У ЗАТВОРУ ЈЕ ВАР СИГУРАН ЗА ЖИВОТ... ДОК ТАМО КУДА ЈЕ ПОСАДА БРОДА ДА КРЕНУЛА...

ДА САМ ЧЛАН ПОСАДЕ... НЕ ВИХ ЖЕЛЕО БОЛЕГ КАПЕТАНА ОД ФЛАША ГОРДОНА!

ОН ЈЕ ОДЛИЧАН КОСМОНАУТ! АЛИ, НИ ВОЂЕ ПРВЕ ДВЕ ЕКСПЕДИЦИЈЕ НА ЈУПИТЕР НИСУ БИЛИ РЪАВИ!

ЖАО МИ ЈЕ ЗБОГ ВАШЕ НЕЗГОДЕ! УЧИНИЋЕМО СВЕ ДА ВАМ ПОМОГНЕМО!

ХВАЛА! ХОБЕТЕ ЛИ МОРАТИ И НАС ДА СТРПАТЕ У БЕЛИЈЕ!

О, НЕ! ИМАМО МИ ОДАЈЕ ЗА ГОСТЕ! БИЋЕ ВАМ УГОДНО... ДОК СЕ ВАШ БРОД НЕ ПОПРАВИ!

ХВАЛА ВАМ НА ГОСТОПРИМСТВУ!

КАБИНЕ

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЗАТВОРСКОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ...

ШТА ЈЕ С ТОБОМ? ОТКАКО ЈЕ ТАЈ БРОД СЛЕТЕО, НЕШТО СИ НЕМИРАН!

ОВО ЈЕ ЗАТВОРСКА ЛАБОРАТОРИЈА, ОЛАШЕ! ТУ СМО ПРОНАШЛИ ХИДРОПОНСКУ ХРАНУ... ТАКО ДА НЕ МОРАМО ДА ЈЕ УВОЗИМО СА ЗЕМЉЕ!

КАКО ДОЛАЗИТЕ ДО НАУЧНИХ РАДНИКА?

ТО СУ СВЕ ЗАТВОРЕНИЦИ! ЕВО ОВАЈ... КЕНТ ЈЕ ОДЛИЧАН ФИЗИЧАР... ОСУЂЕН ЈЕ ЗБОГ УБИСТВА!

ХМ... НЕ ИЗГЛЕДА КАО ЗЛОЧИНАЦ!

ПЕСС... КЕНТЕ! ОНАЈ ТИП... КАПЕТАН БРОДА ТЕ ГЛЕДА! БИ Л' БОЛЕО ДА СИ НА БЕГОВОМ МЕСТУ?

ПУСТИ МЕ НА МИРУ!

НЕ ДИРАМ ТЕ ЈА... САМО ЗНАМ О ЧЕМУ СТАЛНО РАЗМИШЉАШ!

ЛАБОРАТОРИЈСКИ РАДНИЦИ САД ОДЛАЗЕ НА РУЧАК! СУТРА БЕТЕ МОЊИ ДА ИХ ПОСМАТРАТЕ!

НЕ, ХВАЛА! НАДАМ СЕ ДА ЋЕ НАШ БРОД ПРЕ ТОГА БИТИ ОСПОСОБЉЕН!

АЛИ, НИЈЕ САМО ОЛАШ НЕ СТРПАЈВ...

СИЈ, КЕНТЕ! НЕЋУ ДА ОКОЛИШИМ! ЗНАМ ДА ТИ ИЗНОСИШ ИЗ ЛАБОРАТОРИЈЕ НЕКЕ ДЕЛОВЕ И ДА НОЋУ, КАД МИСЛИШ ДА ЈА СПАВАМ, НЕШТО ПРАВИШ!

ТИ СИ ЛУД МОЈ!

ЗАР? ОНДА МИ ДОЗВОЛИ ДА ПОГЛЕДАМ ШТА ТИ ЈЕ ИСПОД ЈАСТУКА?

НЕ! НЕ ПРИЛАЗИ! УБИЋУ ТЕ!

О-ХО! А ИПАК КАЖЕШ ДА САМ ЛУД?

ОПОМИЊЕМ ТЕ, МО! НЕ МЕШАЈ СЕ У МОЈЕ СТВАРИ!

НЕ РАЗУМЕШ МЕ, КЕНТЕ! ЈА ЖЕЛИМ ДА ТИ ПОМОГНЕМ!

АЛИ... НЕ МОЖЕШ МИ ПОМОЋИ! ЈА САМ ФИЗИЧАР... МОГАО БИХ ДА ЗАМЕНИМ ЈЕДНОГ СЛАНА ПОСАДЕ ДОК ТИ...

ПЕСТ! СИЈЕМ СТРАЖАРА...

ГДЕ ЈЕ?

ГЛУПАЧЕ!

ОХ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НАШЛИ СМО КВАР, ОЛАШЕ! ДО ЈУТРА ЋЕ СВЕ БИТИ У РЕДУ!

ОДЛИЧНО! ПОСАДА ЋЕ БИТИ СПРЕМНА ЗА УЗЛЕТАЊЕ!

DAW BARRY 11/27

СВЕ У РЕДУ, МОМЦИ?

ДА, ОЛАШЕ! УСТАБЕМО НА ВРЕМЕ!

ТО ТИ ЈЕ ЖИВОТ! КРЕНЕШ НА ЈУПИТЕР А НАКЕШ СЕ У ЗАТВОРУ!

Copyright 1951, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ЛЕПО СЕ ОДМОРИ, ДЕЈЛ! ВИШЕ БИХ ВОЛЕО ДА НИСИ ПОШЛА...

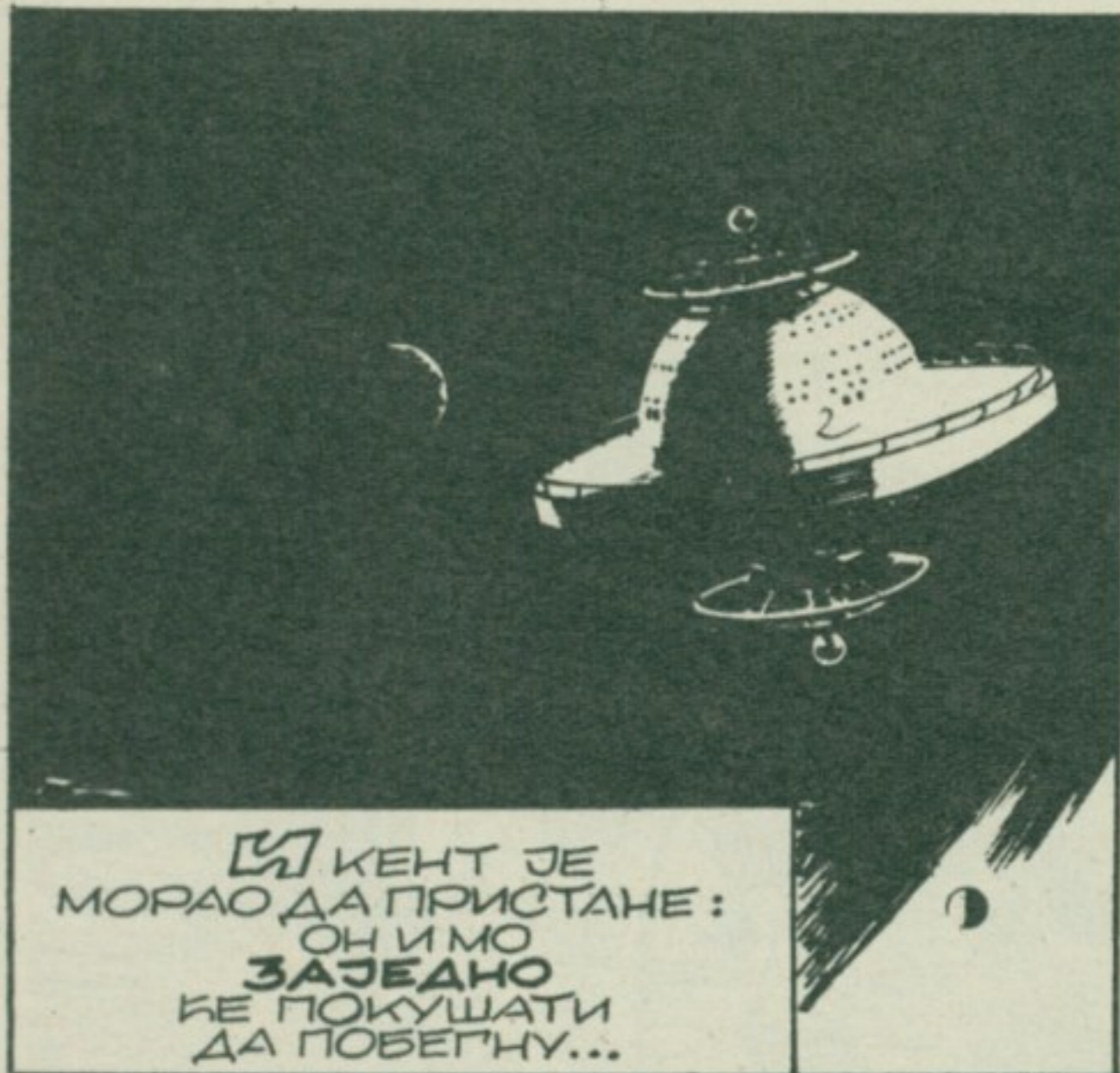
ТО СИ РЕКАО И ЗА НАШ ПРВИ ЛЕТ НА МАРС! А ИПАК СЕ СВЕ ЛЕПО ЗАВРШИЛО! ЛАКУ НОћ, ДРАГИ!

НА КОСМИЧКОЈ ОРБИТАЛНОЈ СТАНИЦИ ЗАТВОРУ СВИ СУ ОТИШЛИ НА ПОЧИНАК ОСИМ...

У РЕДУ, КЕНТЕ! ОРУЖЈЕ ЈЕ У МОЈИМ РУКАМА! ХОБЕМО ЛИ БИТИ ПАРТНЕРИ ИЛИ НЕПРИЈАТЕЛИ?

DAN BARRY 11/28

КЕНТ ЈЕ МОРАО ДА ПРИСТАНЕ: ОН И МОЈ ЗАЈЕДНО ЋЕ ПОКУШАТИ ДА ПОВЕГНУ...

ЗА ТО ВРЕМЕ БРОД ЈЕ ПРИПРЕМАН ЗА ЈУТАРЊЕ УЗЛЕТАЊЕ

ЕКСПЕДИЦИОНИ БРОД ОЛАША ГОРДОНА ПРОБУДИО ЈЕ НАДУ У СРЦИМА СВИХ ЗАТВОРЕНИКА...

... НАДУ НА БЕКСТВО !! ЧЕТИРИ САТА, МОЈ ЈЕСИ ЛИ СПРЕМАН? НЕГО! ЈЕДВА ЧЕКАМ!

DAN BARRY

ЧУЈ, КЕНТЕ! ОВА ТВОЈА ПУЦАРИКА ЈЕ СИГУРНА? НАПРАВИ ЋЕ РУПУ У ЧЕЛИЧНОМ ЗИДУ?!

ТАЧНО! ОСМО-ЗРАЦИ РАЗМИКУ МОЛЕКУЛЕ У ЧВРСТОЈ МАТЕРИЈИ И ИСТО ВРЕМЕНО ПАРАЛИШУ АЛАРМНЕ УРЕЂАЈЕ!

ХОДНИК ЈЕ СИСТ! ХЕЈ! ПА ТО НИЈЕ ПУТ ЗА ЛАНСИРНУ ПЛАТФОРМУ!

ЈАСНО ДА НЕ! ПРВО У ЛАБОРАТОРИЈУ!

ШТА ТРАЖИМО ОВДЕ? ХТЕЛИ СМО У РАКЕТУ!

И ДА СЕ ТУ ЧЕМО СА БАР ДЕ СЕТ СТРАЖАРА! ОВАКО ЈЕ ЈЕДНОСТАВНИЈЕ!

... ОВО ЋЕ НАМ БИТИ ПАСОШ!

DAN BARRY 11/30

БРОД ЈЕ СПРЕМАН, МОМЦИ! А ВИ?

ЈЕДВА ЧЕКАМО ДА КРЕНЕМО СПРЕМНИ СМО!

ДОСАД ЈЕ СВЕ У РЕДУ! ИДЕМ ДА ПРОВЕРИМ ДА ЛИ СУ И ОСТАЛИ УСТАЛИ!

ОДЛИЧНО! ВИДЕЋЕМО СЕ У БРОДУ!

DAN BARRY 12/1

Copyright 1951, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

СРЕКОМ НИЈЕ
БИЛО НИКАКВИХ НЕ-
ЗГОДА СА ЗАТВОРЕ-
НИЦИМА! ИПАК,
СКУПИТЕ ПОСАДУ
ШТО ПРЕ...
НЕ ТРЕБА ИСКУ-
ШАВАТИ СУДБИНУ!

ЗА ТО
ВРЕМЕ...

ЗАПАМТИ,
МО! САД ТИ ЈЕ
ИМЕ МЕТ АНДЕРСОН!
ЈА САМ ДОН ЛО -
ПРИЈЕНО! НЕ СМЕ-
МО ПОГРЕШИТИ
ИНАЧЕ НИКАД
НЕЋЕМО СТИЋИ
НА ЈУПИТЕР!

ПРЕУЗЕЋЕМО
БРОД И...
НАТРАГ
НА
ЗЕМЉУ!

ИНСТРУМЕНТИ
СУ ЈОШ НА ЗЕМЉИ
ПОСТАВЉЕНИ
ТАКО ДА БРОД ЛЕ-
ТИ ОДРЕЂЕНИМ
КУРСОМ И
НИШТА ГА НЕМОЖЕ
ПРОМЕНИТИ!

У ПРАВУ
СТЕ,
НАДЗОР-
НИЦЕ!

НА
ЈУПИ-
ТЕР...
БРАГА!

НА
ЗЕМЉУ?
НЕМО-
ГУЊЕ!

ЛАЖЕШ
МЕ,
КЕНТЕ?
ЗАР
СМО
ЗАТО
ПО-
БЕГИМ?

ЈА САМ
МИСЛИО
ДА ТИ
ЗНАШ!
БРОД
СЕ НЕ
МОЖЕ
ОДАВДЕ
ВРАТИТИ
НА
ЗЕМЉУ!

АЛИ... ДО
ЈУПИТЕРА
ЈОШ
НИКО НИЈЕ
СТИГАО!!

ЗНАМ! АЛИ,
ЈА САМ НАУСНИК
И СПРЕМАН
САМ ДА РИЗИКУЈЕМ
ЖИВОТ ДА
БИХ УЧЕСТВОВАО
У ОВОЈ
ЕКСПЕДИЦИЈИ!

АМ ТО ЈЕ
ЛУДО! МОРА
ДА ПОСТО-
ЈИ НАЧИН
ДА СЕ
ТАЈ
БРОД
УСМЕРИ
НА
ЗЕМЉУ!

СВАКАКО!
ДА СИ ТИ
НАДЗОРНИК
МОГАО
БИ ДА ГА
ЛАНСИРАШ
У ТОМ
ПРАВЦУ!
АЛИ,
МАНИМО
СЕ САД
СНОВА!
ПОЛАЗИМО?

ХАЈДЕ,
ЛЕНШТИНЕ!
АНДЕРСОН И
ЛОПРИЈЕ-
НО СУ
ОДАВНО
СПРЕМНИ!

15
МИНУТА
ПРЕ
УЗЛЕТА-
ЊА...

ПОЖУРИ,
МО!
ПАЗИ
ДА НЕ
ПОКВАРИШ
СВЕ...
ДОЛАЗЕ
ОСТАЛИ!

БАШ
МЕ БРИ-
ГА?

ЈА
НИ САМ
ТАКО
ПЛАНИ-
РАО!

И
ЗАТО
КУ
СТВАР
УЗЕТИ У
СВОЈЕ
РУКЕ!

НЕ!
ИДИОТЕ!

У
ОДАЈА-
МА ЗА
ГОСТЕ
СВИ
СУ
СПРЕМ-
НИ

У
РЕДУ!
ГОТОВИ
СМО!

...СЕМ
ДВОЈИЦЕ
КОЈУ СУ
КЕНТИ МО
ОПИЛИ

АН-
ДЕР-
СОНЕ!
ЈЕСИ ЛИ
ЛУД?
ШТА ТИ
ЈЕ?

СКЛАЊАЈ
МИ СЕ
ПУТА,
ЛЕПОТА-
НЕ!

ТИ, ИДИО-
ТЕ! СВЕ
СИ УПРОПА-
СТИО...
СВЕ!

Ш...ШТА!?
ТО
НИЈУ
НАШИ
МОМЦИ!

СЛУЈТЕ
МЕ... СВИ!
ДОБРО СЕ ПАЗИТЕ!
САД ИДЕМО ДО
НАДЗОРНИКА... И АКО
НЕКО ПОКУША ДА
МЕ ЗАУСТАВИ...
ОВА ДАМИЦА ЋЕ
СТРАДАТИ!

ЗА-ТВОРЕНИ-ЦИ... ПРЕОБУЧЕ-НИ У ЧЛАНОВЕ ПОСАДЕ!

И ЈОШ НЕШТО! ДА СЕ НИСТЕ УСУДИЛИ ДА СЕ ПРИ-БЛИЖИТЕ БРОДУ! ЈАСНО?

ОТИШАО ЈЕ НАДЗОРНИКУ! АКО ГА САВЛАДА... - ДРЖАБЕ СИ-ТАВ ЗАТВОРУ СВОЈОЈ РУЦИ! МОРАМО ГА СПРЕ-ЧИТИ!

ВИ... КЕНТЕ! ВИ СТЕ ГЛАВНИ КРИВАЦ!

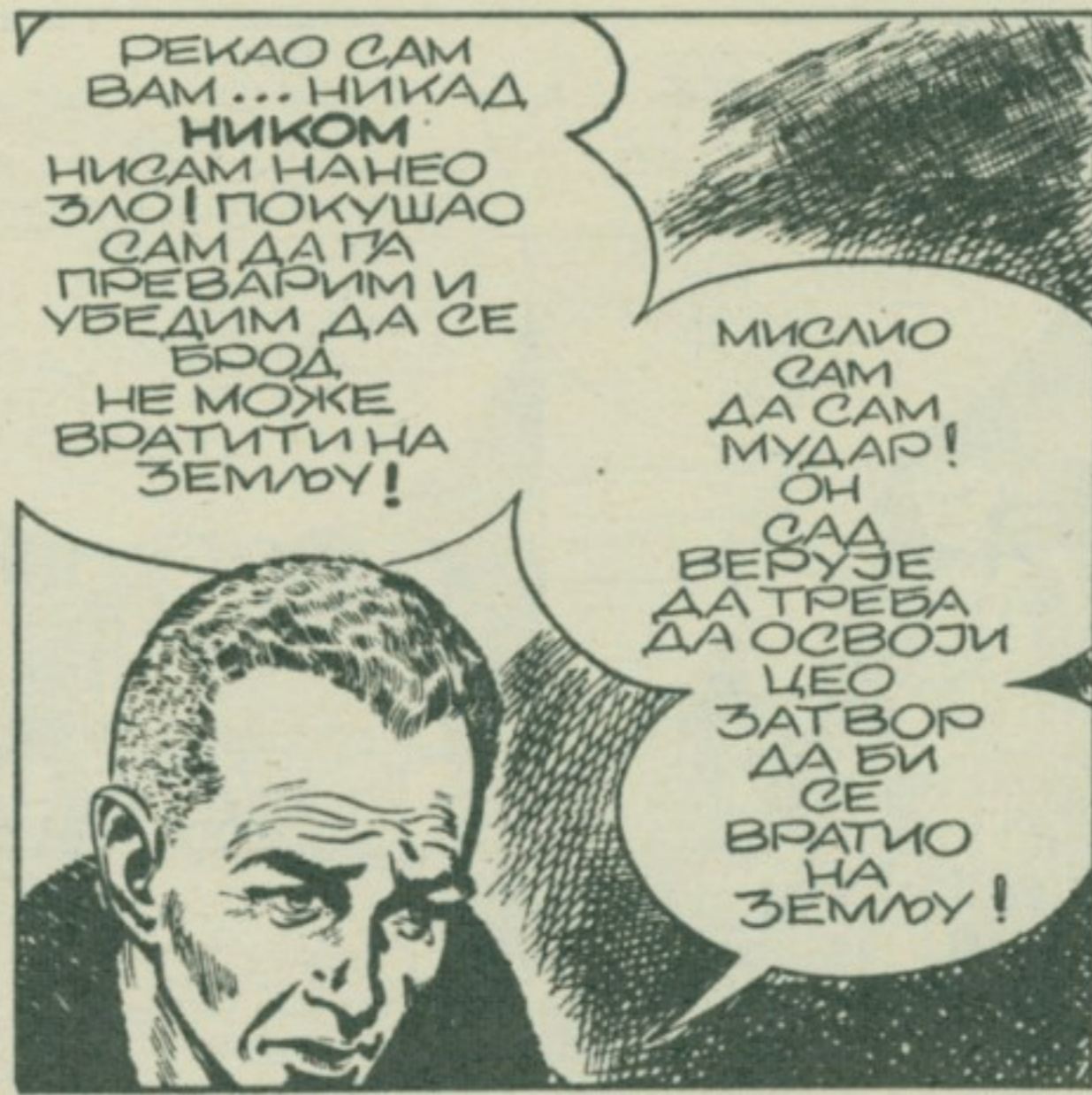
МОЈА ДВА МОМКА СУ НЕСТАЛА! АКО СЕ НЕШТО ДОГОДИ ДЕЈА... ЗАДАВИ-КУ ВАС!

УБИЈТЕ МЕ... ЗАСЛУЖИО САМ... ЗАСЛУЖИО ... ОХ...

НИСАМ ТО ЖЕЛЕО! ХТЕО САМ САМО ДА ПОВЕГ'НЕМ... БЕЗ КРВОПРОЛИ-БА! ОХ... ЗАШТО САМ И НЕГА ПОВЕО?

ФЛАСЕ! ЛОПРИЈЕ-НО И АНДЕРСОН СУ ЖИВИ... САМО СУ ОПИ-ЈЕНИ!

РЕКАО САМ ВАМ... НИКАД НИКОМ НИСАМ НАНЕО ЗЛО! ПОКУШАО САМ ДА ГА ПРЕВАРИМ И УБЕДИМ ДА СЕ БРОД НЕ МОЖЕ ВРАТИТИ НА ЗЕМЉУ!

МИСЛИО САМ ДА САМ МУДАР! ОН САД ВЕРУЈЕ ДА ТРЕБА ДА ОСВОЈИ ЦЕО ЗАТВОР ДА ВИ СЕ ВРАТИО НА ЗЕМЉУ!

ОВДЕ ЈЕ НАДЗОРНИКОВА КАНЦЕЛАРИЈА, ЛЕПОТИЦЕ! ОВАЈ ОСМО-ЗРАК ОМОГУЋИЋЕ НАМ ДА УГЕМО КРОЗ ЗИД! ГЛЕДАЈ!

НЕ ЗНАМ! У ОВАЈ ДЕО СТАНИЦЕ НИСАМ ДОСАД ИМАО ПРИСТУПА!

ДОСТА! ВАШЕ КУКАЊЕ НАМ НЕБЕ ПОМОЋИ! КАКО БИСМО МОГЛИ ДА У-ПОЗОРИМО НАДЗОРНИКА?

ЗАР ОВДЕ НЕ ПОСТО-ЈИ НЕКИ АЛАРМНИ СИСТЕМ?

ПОСТОЈИ... АЛИ БИ ТО САМО ЈОШ ВИШЕ РАЗЈАРИЛ МОА! БОДЕ ДА ПОТРА-ЖИМО ИНТЕРНИ ТЕЛЕФОН... ДА ОПОМЕНЕМО НАДЗОР-НИКА!

ЗА ТО ВРЕМЕ НАДЗОРНИК ЈЕ ИЗДАВАО ПОГЛЕДНА НАРЕЂЕЊА ЗА ЛАНСИРАЊЕ...

...И НИЈЕ НИ ПРИМЕТИО ДА СУ КРОЗ ЗИД УШЛЕ ДВЕ ОСОБЕ...

ФЛАСЕ! ТУ ЈЕ ИНТЕРНИ КОМУ-НИ-КАЦИОНИ СИСТЕМ!

САМО ДА НИСМО ЗА-КАСНИ-ЛИ!

Ш...ШТА ОВО ЗНАЧИ?

РУКЕ УВИС, НАД-ЗОРНИЧЕ, И СТА-НИ КРАЈ ЗИДА!

СПРЕ-ЧИТЕ ГА! ОН ЈЕ ЗАТВОРЕ-НИК!

ТИ СИ ЛУД! ИЗ ОВОГ ЗАТВОРА СЕ НЕБЕШ ИЗВУЋИ ЖИВ!

НЕ ПРИЛАЗИ АЛАРМНОМ СИСТЕ-МУ!

НАДЗОРНИ-ЦЕ! ГОВОРИ ФЛАС ГОРДОН! УПОЗОРАВАМ ВАС ДА ЈЕ ЈЕДАН НАОРУЖАН ЗАТВОРЕНИК... ЧУЈЕТЕ ЛИ МЕ?

СТАНИЦА
ЈЕ ПОДРХТА-
ВАЛА
ОД
ЊИХОВИХ
ПОВИКА

ЗАТО
ВРЕМЕ...

ОХ!
ГА ОНИ
КЕ СМАЛВИ-
ТИ
СТРАЖА-
РЕ!

МОЖДА БИХ
МОГАО ДОК
БОРБА
ТРАЈЕ, ДА СЕ
УВУЧЕМ У
НАДЗОРНИКО-
ВУ КАБИНУ И
ИЗНЕНАДИМ
МОА...

ПОСЛУШАЈТЕ ГА, ФЛА-
ШЕ! КРОЗ СВЕ ЗИД-
ОВЕ СПРОВЕДЕНА ЈЕ
СТРУЈА! ЈЕ-
ДИНИМ
ПОКРЕТОМ
МОЖЕ
НАС
УНИШТИ-
ТИ!

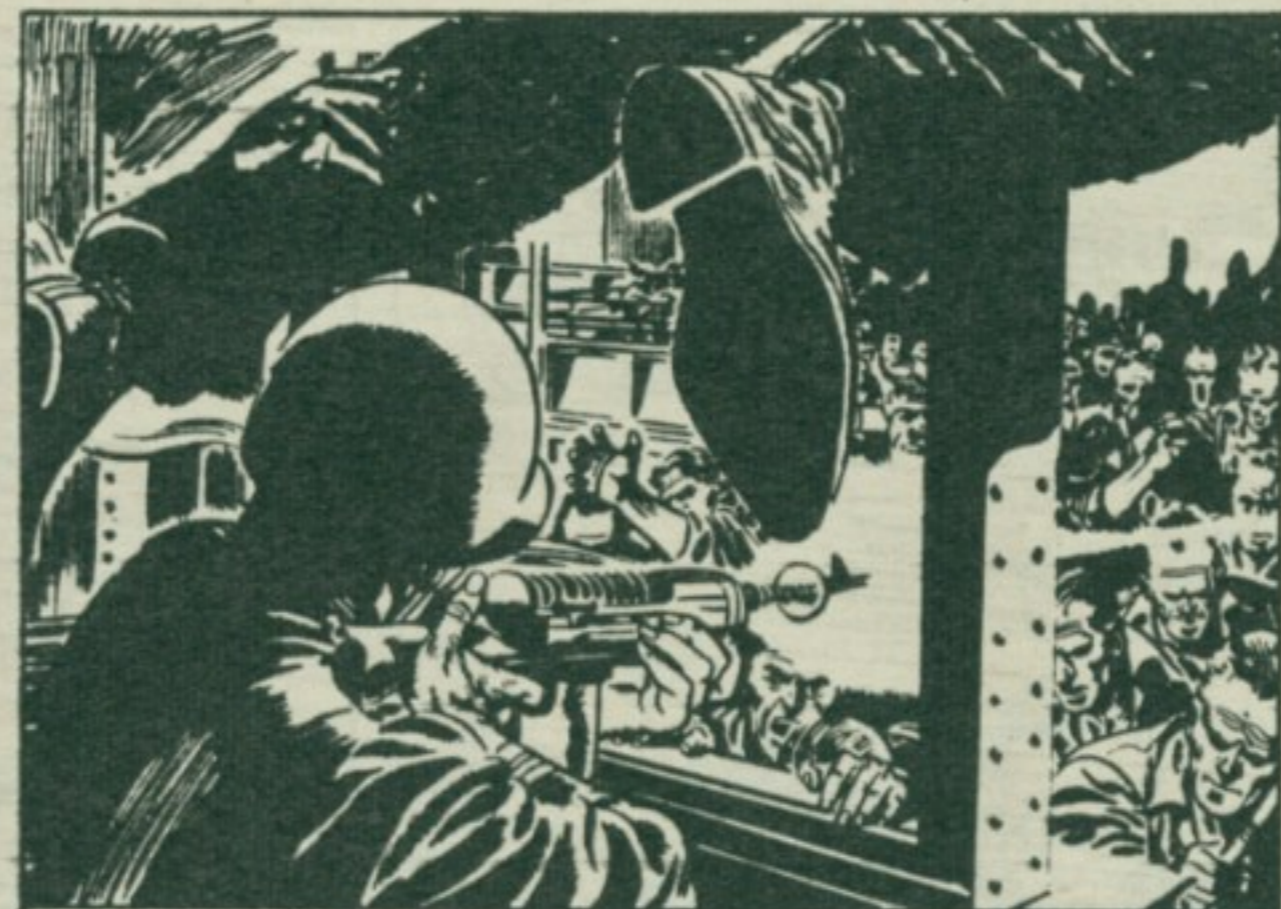
НЕ
ПОКУШАВАЈ
НИШТА, ФЛАШЕ!
ПРАТИМ
СВАКИ ТВОЈ
ПОКРЕТ!

КЕНТ
ТАЧНО
ГОВОРИ!
НЕ БИХ
ЖЕЛЕО ДА
ТЕ
УБИЈЕМ...

ТРЕ-
БАЊЕШ
МИ...
КАСНИЈЕ!

КАО ДИВЉА БУЈИЦА
КОЈА ЈЕ ПРОБИЛА БРАНУ,
ЗАТВОРЕНИЦИ
СУ КРЕНУЛИ
КРОЗ
ХОДНИКЕ...

НИСУ ИХ МОГЛЕ
ЗАУСТАВИТИ НИ ПУШКЕ
СТРАЖАРА
КОЈЕ СУ,
ЈЕДНА ПО
ЈЕДНА...

РАЗОРУЖАЛИ
СМО ИХ!
ЗАУЗМИМО
КОСМИЧКИ
БРОД!

... ПРЕСТАЈАЛЕ
ДА
БАУЈУ
ВАТРУ.

СВЕ
СЕ
ДОГОДИ-
ЛО ЗА
ТИЛИ
ЧАС...

АКО
ЈОШ КО ОД
СТРАЖА-
РА ИМА О-
РУЖЈЕ
НЕКА ГА
ПОЛОЖИ... ИЛИ
ХОЋЕТЕ
ДА ВАС
ПО-
БИЈЕМ?

ПРЕДА-
ЈЕМО
СЕ!
ИМА
ВАС
ВИШЕ!

ДОБРО
ЈЕ,
ДРУГАРИ!
СВЕ
СТРАЖАРЕ
ЗАТВОРИТЕ
У
КЕЛИЈЕ...

... А
КЕНТА
И
ОСТАЛЕ
ДО-
ВЕДИТЕ
ОВАМО!

А САД И
ТИ,
ГОРДОНЕ,
ПРЕДАЈ
ОРУЖЈЕ! НЕ
ЗАБОРАВИ
ДА ЈЕ
ТВОЈА ДЕВОЈ-
КА ТУ, КРАЈ
МЕНЕ!

ПА,
ПАМЕТЊАКОВИ-
ЋУ! МОРАШ
ПРИЗНАТИ ДА ЈЕ
МОЈ ПЛАН БИО
БОЛИ ОД ТВОГ!
УМЕСТО ДА ПО-
БЕГНЕМО
ОДАВДЕ
КАО СЛЕПИ
ПУТНИЦИ,
ВРАТИЋЕМО
СЕ К'О
ГОСПОДА!

ТИ...
УБИЦО!
НЕБУ С
ТОБОМ
ДА
ИМАМ...

ХЕЈ!
ВИШЕ
ПОШТОВА-
ЊА ЗА
ОВОГ
НОВОГ
ГОСПО-
ДАРА!

ТИ...

ЗА ОВО
БИХ
МОГАО ДА ТЕ
УБИЈЕМ,
ГОРДОНЕ!
АЛИ, ТОБУ
КАСНИЈЕ
РАШИ-
СТИ
С
ТОБОМ!

ХОКЕТЕ ЛИ ДА СЕ ЈОШ БИЈЕМО... ИЛИ КЕТЕ СЛУШАТИ?

ТИ ИМАШ СВЕ КАРТЕ У РУКАМА, МО!

ВАМА НЕ СМЕ НИШТА, ФЛАСЕ! НЕМА ДРУГОГ ПИЛОТА!

ЊЕМУ И НЕКУ НИШТА! АКО НЕ БУДЕ СЛУШАО... ЊЕГОВОЈ ЦУРИ СЕ МОЖЕ СВАШТА ДОГОДИТИ!

СКЛА-ЊАЈ СВОЈЕ ПРАВАБЕ РУКЕ, МО! ГОВОРИ... ШТА ХОКЕШ?

НИШТА НАРОЧИТО! НАС БИВШИХ ЗАТВОРЕНИКА ИМА ОКО 800, А БРОД ЈЕДАН! ТИ И КЕНТ ТРЕБА ДА СМИСЛИТЕ КАКО ДА НАС СВЕ ВРАТИТЕ НА ЗЕМЉУ!

ПА ТО ЈЕ СМЕШНО! КАД ИЗ БРОДА ИЗВАЛИМ САВ ТОВАР, МОГУ У ЊЕГА ДА СМЕСТИМ НАЈВИШЕ 30 ОСОБА!

У ГРУПАМА!

ТО БИ ЗНАЧИЛО ПРЕКО 20 ЛЕТОВА! ОТКУД ТИ ГОРИВО?

ТИ СИ НАУЧНИК, КЕНТЕ! СМИСЛИ НЕШТО!

ЗАТВОРИТЕ КЕНТА И ГОРДОНА У РАДИОНИЦУ! ОСТАЈЕ ТАМО ДОК НЕ НАЂУ РЕШЕЊЕ!

У РЕДУ, МО!

ДЕВОЈКА ОСТАЈЕ СА МНОМ... ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ!

ПОСМАТРАНА СА ЗЕМЉЕ, СВЕМИРСКА СТАНИЦА ЈЕ И ДАДЕ МИРНО КРУЖИЛА ПО СВОЈОЈ ОРБИТИ...

СЛУШАЈТЕ МЕ, МОМЦИ! МОЖЕТЕ МАЛО ДА ПРЕДАХНЕТЕ ДОК ОНА ДВА ПАМЕТЊАКОВИЋА НЕ СМИСЛЕ КАКО ДА НАС ОДАВДЕ ИЗВУКУ!

ДОК ЧЕКАМО, МОГЛИ БИСМО МАЛО ДА СЕ ЗАБАВИМО! У СКЛАДИШТУ ИМА ХРАНЕ... А И ПИКА КОЈЕ СУДСАД ДОБИЈАЛИ САМО СТРАЖАРИ САД ЈЕ СВЕ НАШЕ!

ОВО ЈЕ ЖИВОТ! ПИКА КОЛИКО ВОЛИШ... А ТУ ЈЕ И ЛЕПОТИЦА ДА НАС СЛУЖИ!

МЕНИ СЕ ПРОСТО НЕ ИДЕ ОДАВДЕ! ХА!ХА!ХА!

СЛАБО НАС СЛУЖИШ, ДЕВОЈКО!

БАНАА! АЛИ ШТА МОГУ?

ХЕЈ ДЕВОЈКО! ЈОШ ПИКА!

?!

©*m#©-!! ТИ, ТРАГАВИЦЕ!

ДО ВРАГА! НОСИТЕ ТУ ЛЕШИНУ У СУСЕДНУ ОДАЈУ... ДА НАМ НЕ СМЕТА!

ТО ТИ ЈЕ ВЕЛИКА ПРЕШКА, МО!!

КЕНТ И ФЛАШ МОРАЛИ СУ ДА РАДЕ ПОД СТРАЖОМ...

МО ЗНА ДА СЕ У ЗАТВОРСКОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ МОЖЕ ДОБИТИ ГОРОВО! ОН У РУКАМА ДРЖИ ТАОЦЕ...

... ДЕЈА, ПОСАДУ СТРАЖАРЕ! МОРАЊЕМО ДА...

ДОСТА ШАПУТАЊА! НА ПОСАО!

А ТА-ДА...

ЕВО ВАМ ЈОШ ЈЕДНОГ ПАМЕТЊАКОВИКА ОН НАМ КВАРИ ДРУШТВО!

Н... НАД-ЗОРНИК!

БИВШИ НАДЗОРНИК! МОТАВ ЈЕ... А ТО И ВАС ЧЕКА АКО НОВАС НЕШТО НЕ ПРОНАЂЕТЕ!

КРВОЛОЦИ! БАЦИЛИ СУ ГА КАО ПСА!

НАТРАГ НА ПОСАО ИЛИ ЂЕ ВАС ЗАДЕСИТИ ИСТА СУДБИНА!

ЈА САМ КРИВ... ПЛАТИЋЕ - МО ЗА СВЕ ОВО МАКАР ЈА ИЗГУБИО ГЛАВУ!

ИЗНЕНАДА, НАДЗОРНИКОВО ТЕЛО СЕ ПОКРЕНУЛО...

ОООХ!

ШТА ЈЕ ТО?

КО ТО СТЕЊЕ?

НАД-ЗОРНИК! ЈОШ ЈЕ ЖИВ! МОРАМ ГА ЗАШТИТИТИ!

ОООХ! СТОМАК... БОЛИ МЕ! ОООХ!

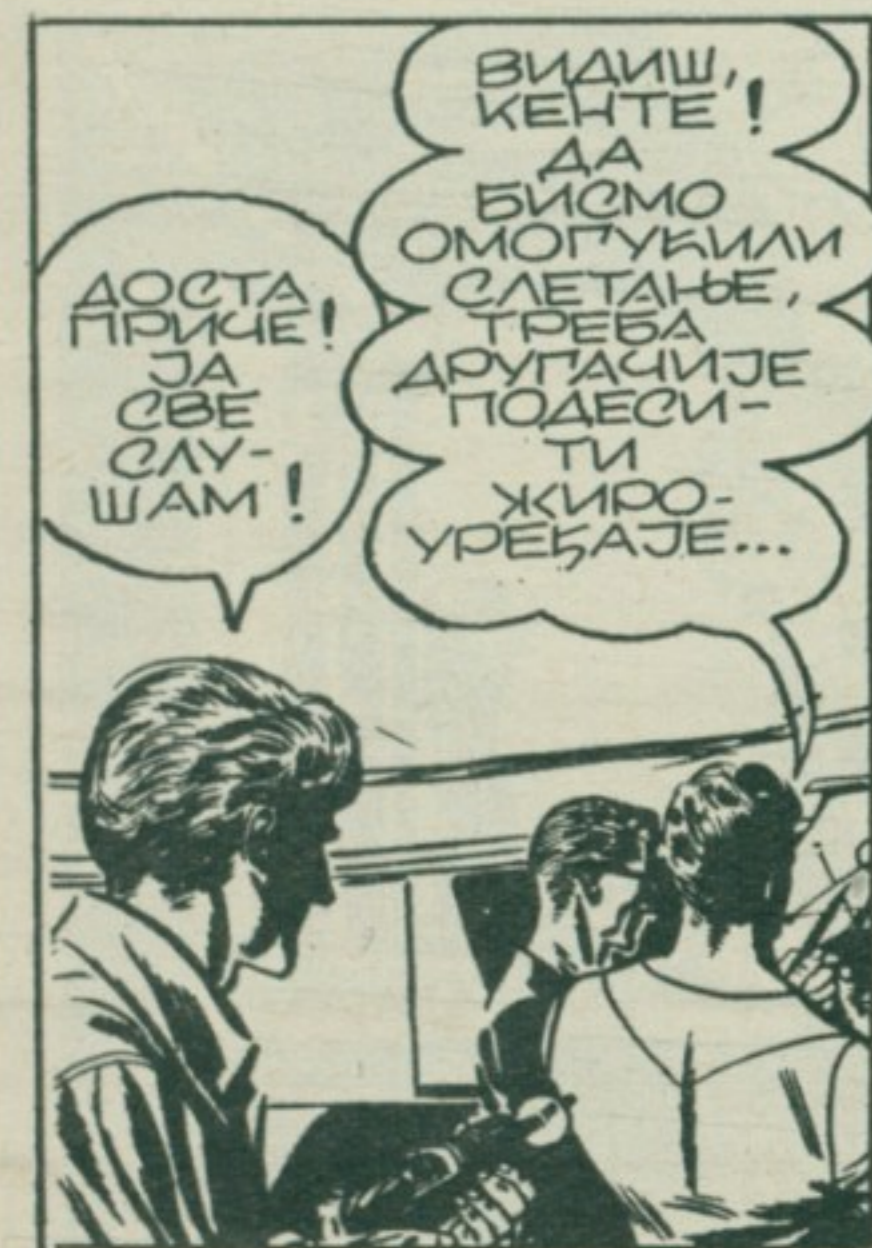
ИЗВОДИШ ДА БИХ ТИ ЈА САД ИЗИГРАВАО ДАДИЉУ... А ДАТИ МЕНЕ ИЗНЕНАДИШ... НА ПРЕПАД! НАТРАГ НА ПОСАО!

ПРЕПАД? ТО ЈЕ ИДЕЈА!

СТВАРНО... ВРАТИМО СЕ ПОСЛУ! ШТО ПРЕ ПРЕБАЦИМО ОВЕ МОМКЕ... БИЋЕ И ЗА НАС БОЉЕ! БИЋЕМО СЛОБОДНИ!

?

ДОСТА ПРИКЕ! ЈА ОВЕ СЛУШАМ!

ВИДИШ, КЕНТЕ! ДА БИСМО ОМОГУЊИЛИ СЛЕТАЊЕ, ТРЕБА ДРУГАЦИЈЕ ПОДЕСИТИ ЖИРОУРЕЂАЈЕ...

ДА ФЛАШЕ! АЛИ НАШ ОРБИТАЛНИ ПОЛОЖАЈ ЈЕ ДВА САТА ОД ПРОЛЕКНЕ РАВНОДНЕВНИЦЕ! А ШТА ЊЕМО СА СУБСПЕКТОМ РАДАРСКЕ РЕФЛЕКСИЈЕ СА МЕСЕЦА?

АХ! ТО ЈЕ ЛАКО!

?

НА ВИСИНИ ОД 238.000 МИЉА У АЗИМУТУ ОД 48 СТЕПЕНИ НАША БРЗИНА ОД 13 ОМОГУЊИЋЕ НАМ ДА СЕ СПУСТИМО ТАЧНО ОВДЕ!

ГАЕ?!?

ОВДЕ!!

ДОК СУ МО И ЊЕГОВИ ДРУГОВИ ПИЈАНЧИЛИ...

ХВАЛА НЕБЕСИМА... ЈОШ ЈЕ ЖИВ!

ДА... АЛИ ЈЕДВА МАДА РАНА ИЗГЛЕДА КАО ОГРЕБОТИНА!

ОВО ОРУЖЈЕ ЈЕ ГАДНО! ЈЕДНА КАПЛОЦИА У КРВОТОК И... ПУФ! СРЕКОМ, ВЕЛИКИ МО ЈЕ ЛОШЕ ЦИРАО!

ОХ... ЗНАЧИ; УМИРЕ ЛАГАНОМ СМРКУ... КАД БИ САМО ПОСТОЈАЛО НЕКО ПРОТИВ-СРЕДСТВО!

И СВЕ ДОК ЈЕ ЖИВ ПОСТОЈИ БАР МАЛА НАДА ДА ГА МОГУ СПАСТИ!

?! ТИ?

АЛИ КАКО?

ПРОТИВ-СРЕДСТВОМ... РАДИОАКТИВНИМ ФОСФОРОМ КОЈИ БРЗО ПРОДИРЕ У КРВОТОК!

А КАКО КЕШ ДОКИ ДОЊЕГА! ЗАТВОРЕНИЦИ СУ ПО СВИМ ХОДНИЦИМА!

МОРАМ РИЗИКОВАТИ, ФЛАШЕ!

У РЕДУ, КЕНТЕ! ДА ВИДИМО ДАЛИ ЈЕ ХОДНИК ЧИСТ!

САД ЈЕ ПУТ ЧИСТ, КЕНТЕ! ЈА КУ ОСТАТИ ОВДЕ... ДА СТРАЖАРИМ!

ХВАЛА, ФЛАШЕ! НЕКУ ТЕ РАЗОЧАРАТИ!

ЗНАМ, КЕНТЕ, ДА НЕКЕШ!

БИЛ КЕНТ ЈЕ КРЕНУО У СВОЈУ ОГАСНУ МИСИЈУ...

ХОДНИЦИ СУ ПРАЗНИ...

ГДЕ ЛИ СУ ЗАТВОРЕНИЦИ?

МОРАКУ ДА ПРОЂЕМ КРОЗ КАБИНЕ ЗА ПОСАДУ ДА БИХ СТИГАО ДО ЛАБОРАТОРИЈЕ...

ЈЕР АКО МЕ ПРИМЕТЕ...

КАБИНЕ ЗА ГОСТЕ
ТУП ЛИЦИМА БЕН

ОХ! ИМАМ СРЕЋЕ!

ФОСФОРА
ИМА
ДОВОЉНО...
ДА
СПАСЕШ
ЧИТАВУ
ВОЈСКУ!

ОХ...СА
МНОМ
ЈЕ
СВРШЕ-
НО...
ПОМОЗИ-
ТЕ
НАДЗОР-
НИКУ!

ЛАБОРА-
ТОРИЈИ

ПОЛАКО,
КЕНТЕ!
И НА
ЊЕГА
ЋЕ
ДОЊИ
РЕД!

ОЧЕСВЕ-
СТИО
СЕ,
ДОКТО-
РЕ!

ОХ!

ДОБРО
ЈЕ!
АЛИ, КАКО
САД
ДА
НАБЕМО
ОЛА-
ША И
НАДЗОР-
НИКА!

ПРЕОСТАЈЕ
НАМ, ДА
ЧЕКАМО... И
ВИДИМО
ДА ЛИ ЋЕ
ФОСФОР
ДА
ДЕЛУЈЕ!

ЗНАЧИ,
ТО ЈЕ
КЕНТ!
МОМАК
КОЈИ МЕ ЈЕ
ОПИО И
ПРОУЗРОКО-
ВАО
ЧИТАВУ
ОВУ
ПУЖВУ!

ДА И
САД МИ
ПО-
КУША-
ВАМО
ДА МУ
СПА-
СЕМО
ЖИВОТ!

АЛИ ОН
МОЖЕ
ДА НАМ
ПОМОГНЕ
ДА
НАБЕМО
ОЛАША
И
НАДЗОР-
НИКА!

А
ЗНАШ
ЛИ ДА ЈЕ
КЕНТ
ПОКУШАО
ДА ТИ
ПОМОГНЕ
КАД СУ СЕ
ЗАТВОРЕ-
НИЦИ
ОСЛОБО-
ДИЛИ!

ДА! ОН
ЈЕ САМО
ЖЕЛЕО
ДА СЕ
ИЗВУЧЕ
СА ОВЕ
СТА-
НИЦЕ
И ДА
ПОБЕ НА ЈУ-
ПИТЕР!
ОН ЈЕ
ФИ-
ЗИЧАР...

САД
БЕМО
ЈОШ
ДА СЕ
РАС-
ПЛАЧЕ-
МО
НАД
ТИМ
КРИМИ-
НАЛ-
ЧЕМ!?

ПРЕСТАНИ! ДА ЈЕ
ХТЕО... МОГАО
ЈЕ САД ДА БУДЕ СА
ОНОМ БАНДОМ!
А ОН ЈЕ РАЊЕН ДОК
ЈЕ ПОКУШАВАО
ДА СПАСЕ
НАДЗОРНИКА!
ЈА САМ
УБЕЂЕН ДА
ЈЕ КЕНТ
ПОШТЕН
МОМАК!

НИЈЕ
ВРЕМЕ
ЗА
ОБЈАШЊАВАЊЕ!
ОН ЈЕ МОЈ
ПАЦИЈЕНТ...
А ОД
ЊЕГА
ЗАВИСЕ
И
ДРУГИ
ЖИВОТИ!

ВЕЊ ЈЕ
20 МИНУТА
ДОКТОРЕ!
ЈА САМ
МИСЛИО
ДА
ФОСФОР
БРЖЕ
ДЕЛУЈЕ...

ДОКТО-
РЕ!

УСНЕ
СУ
МУ СЕ
ПО-
КРЕЊУ-
ЛЕ!

ТЕМПЕ-
РАТУРА
МУ ЈЕ
ПОРАСЛА!
ОВО ЈЕ
ПЕРИОД
КРИЗЕ...

ПОСЛЕ
НЕ-
КОЛИ-
КО
МИНУ-
ТА...

И...НАД-
ЗОРНИЧЕ...
НЕБЕТЕ
УМРЕТИ...
ПОСТОЈИ
СЕРУМ...

УС-
ПЕХ!
УРА!

МОЖЕТЕ
ЛИ ДА
ГОВО-
РИТЕ,
КЕНТЕ!

ДАЈТЕ
МИ
ОЛОВКУ!
НАЦРТАЈУ
ВАМ
ГДЕ СУ
ОЛАШ
И
НАДЗОР-
НИК!

АКО
СПАСЕТЕ
НАДЗОРНИКА...
МОЖДА
ЋЕТЕ
УСПЕТИ ДА
САВЛАДАТЕ
КРИМИ-
НАЛ-
ЧЕ!

ТИ
КЕНТ
НОСИТИ
ВИЛКСА...
А ЈА
КЕНТА!

НЕ! ТО БИ
ВАМ УСПОРИЛО
КРЕТАЊЕ!
САМО ВИ
ИДИТЕ...
ЈА ЋУ
ПАЗИТИ НА
ВИЛКСА!
ПОЖУ-
РИТЕ!

ЗА
ТО
ВРЕ-
МЕ...

ВЕСЕЛИТЕ СЕ
ВИ, МОМЦИ!
УСКОРО
ЋУ СЕ ЈА
ИЗВУКИ И
НАТЕРАТИ
ПОСАДУ БРОДА
ДА КРЕЊЕ...
АЛИ С ЊИМА
ЋУ ПОКИ
САМО
ЈА!

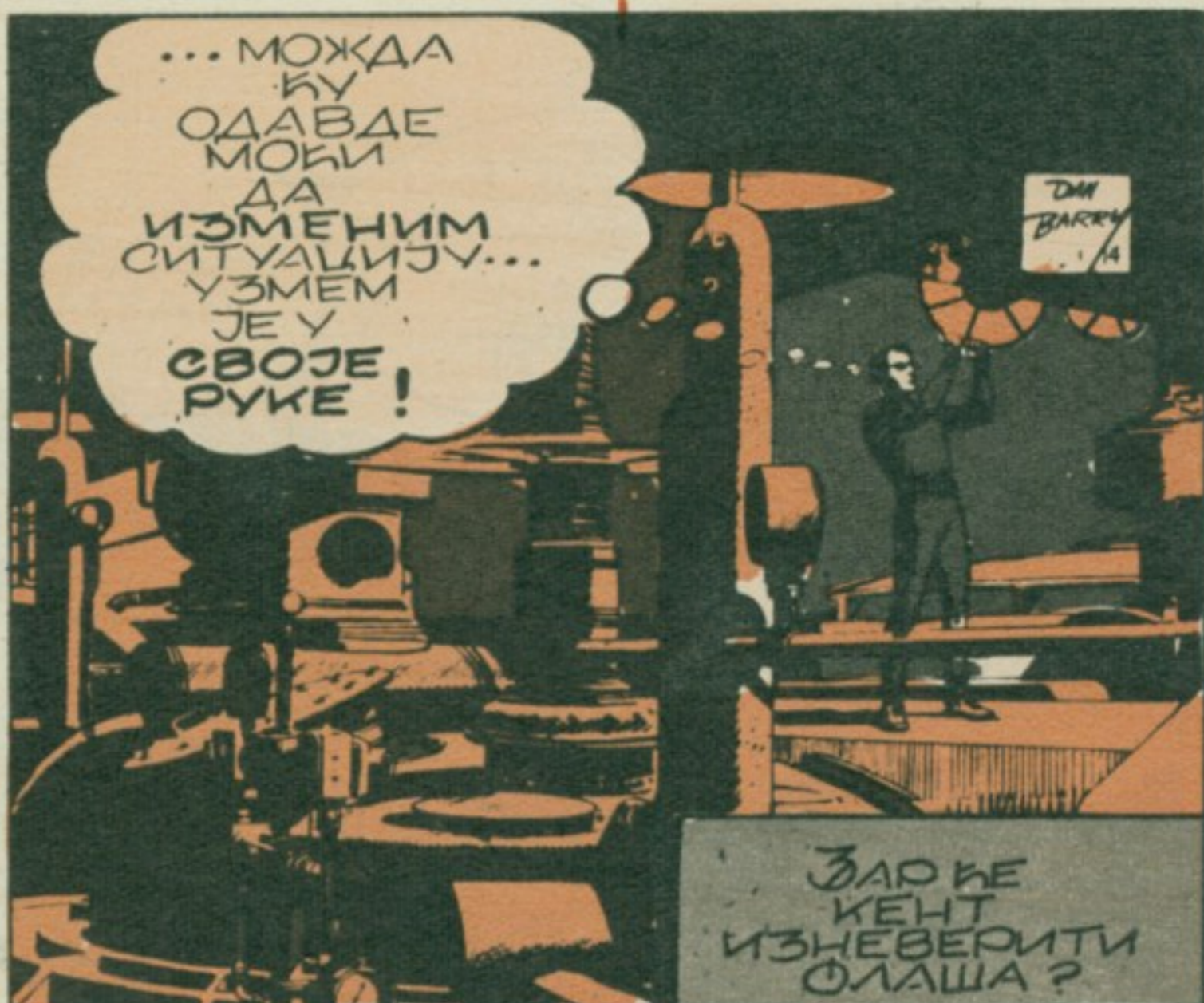
ПРЕМА КЕНТОВОМ ЛОЖЕЖУ... ТО JE НА КРАЈУ ХОДНИКА!

САМО ДА НЕ ЗАКАСНИМО!

У ЛАБОРАТОРИЈИ...

САД САМ САМ! СВИ АПАРАТИ СУ МИ НА РАСПОЛАГАЊУ! МОРАМ УСТАТИ...

... МОЖДА КУ ОДАВДЕ МОЖИ ДА ИЗМЕНИМ СИТУАЦИЈУ... УЗЕМ ЈЕ У СВОЈЕ РУКЕ!

ЗАД ЂЕ КЕНТ ИЗНЕВЕРИТИ ОЛАША?

ОЛАШЕ! ЈЕ СИ ЛИ...

КАКО СТЕ ВИ ДОСПЕЛИ ОВАМО?

КЕНТ НАС ЈЕ ОСЛОБОДИО! ОНИ ВИЛКЕ СУ РАЂЕНИ! АЛИ ПОСЛАО ЈЕ ПО НАМА ЛЕК...

КЕНТУ ЈЕ ВЕЉ ПОМОГАО... АЛИ ВИЛКЕУ...

НИЈЕ ВАЛДА...

НЕ... НИЈЕ МРТАВ! ЈОШ ЈЕ У НЕСВЕСТИ! МОЖДА ЂЕ МУ ЈОШ ПОМОЌИ!

ХМ... НАДАМ СЕ ДА НИЈЕМО ЗАКАСНИЛИ... ДА ЂЕ И НАДЗОРНИКУ ПОМОЌИ...

АКО НАС НАЈУ ОВДЕ... ГОТОВИ СМО!

НЕЂЕ НАС УБИТИ... СВЕ ДОК ИХ НЕ ЕВА-КУИШЕМО ОДАВДЕ!

ДА НИЈЕ ДЕЈА У ЊИХОВИМ РУКАМА... ЈА БИХ ЊИМА...

БУДИ РАЗУМАН! ЈЕДИНА НАДА НАМ ЈЕ НАДЗОРНИК! ОН МОЖДА ЗНА НАСИН НА КОЈИ БИ МОГАО ПОНОВО ДА ЗАГОСПОДАРИ ЗАТВОРОМ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

СПРЕМИ КАОУ ЗА МОМКЕ, ЛЕПОТИЦЕ! ИМАМ ПОСЛЕ ЗА ЊИХ ЈЕДНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ!

ДОК ЈЕ СЛАВЉЕ ТРАЈАЛО...

ОВО ЂЕ ИХ МАЛО УМИРИТИ... И УСПАВАТИ!

А ШТА СЕ ОНО ПРИЧА О ПОШТЕЊУ МЕЂУ ЛОЃОВИМА?

УМУКНИ... ИНАЧЕ НИ ТИ НИ ТВОЈИ ПРИЈАТЕЉИ НЕЂЕТЕ ОДАВДЕ ОТИЌИ! ОДНЕСИ ИМ КАОУ!

КРОЗ ТРИ МИНУТА СВИ ЂЕ ХРКАТИ! И ДОК ОНИ СПАВАЈУ ЈА ЂУ ВЕЉ БИТИ НА ПУТУ!

ШЕСТ... СЕДМ... БРОЈИМ ДО ДЕСЕТ И ОНДА ПУЦАМ!

ИЗА ТЕБЕ ЈЕ, МО!

НЕ ПУЦАЈ, КЕНТЕ!

НЕ ХВАТАМ СЕ ЈАНА СТАРЕ ТРИКОВЕ!

АКО ТИ ПУЦАШ У ДЕЈА... КЕНТ БЕ ТЕБИ У ЛЕЂА!

ЗАИСТА ЈЕ ТО БИО СТАРИ ТРИК. ИПАК СЕ МО ОКРЕТНО

АКО ЛАЖЕШ...

ДЕЈА ЛЕЗИ!

DAN BARRY 1-23

УВО ТИ ОРУЖЈЕ ВИШЕ НЕКЕ ТРЕБАТИ, МО!

БОРЕНИ СЕ ПРОТИВ САЊИВОСТИ КОЈА ГА ЈЕ СВЕ ВИШЕ САВЛАДАВАЛА, МО ЈЕ ПРИКУПИО СВУ СНАГУ И...

ДУМ

НЕ ТАКО БРЗО, ЛЕПОТАНЕ!

СКЛОНИТЕ МИ СЕ С ПУТА!

DAN BARRY 1-24

ЈОШ ЈЕДНОМ ЈЕ ОСМОЗРАК ПОМОГАО МОУ ДА УМАКНЕ...

ЗАР ДА ВАМ ДОПУСТИМ ДА МИ САД... КАД САМ ТОЛИКО ПОСТИГ'О, ОДУЗМЕТЕ СЛОБОДУ?!

АУ! ЈЕСТЕ ЛИ ВИДЕЛИ? ПРОШАО ЈЕ КРОЗ ЗИД!

ИМАМО ПИШТОЛВЕ! ЗА ЊИМ!

НЕ! ВИ ОСТАНИТЕ ТУ И ПАЗИТЕ НА ДЕЈА И НАДЗОРНИКА! ЈА БУ ЛИЧНО ТОДА СРЕДИМ С ЊИМ!

ФЛАШЕ, СУВАЈ СЕ!

COPY 1945. KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

СКРЕНУО ЈЕ У ОНАЈ ХОДНИК! ЈАСНО ЈЕ КУДА СЕ УПУТИО!

ОХ... УМАЛО МЕ НИЈЕ ПОГОДИО!

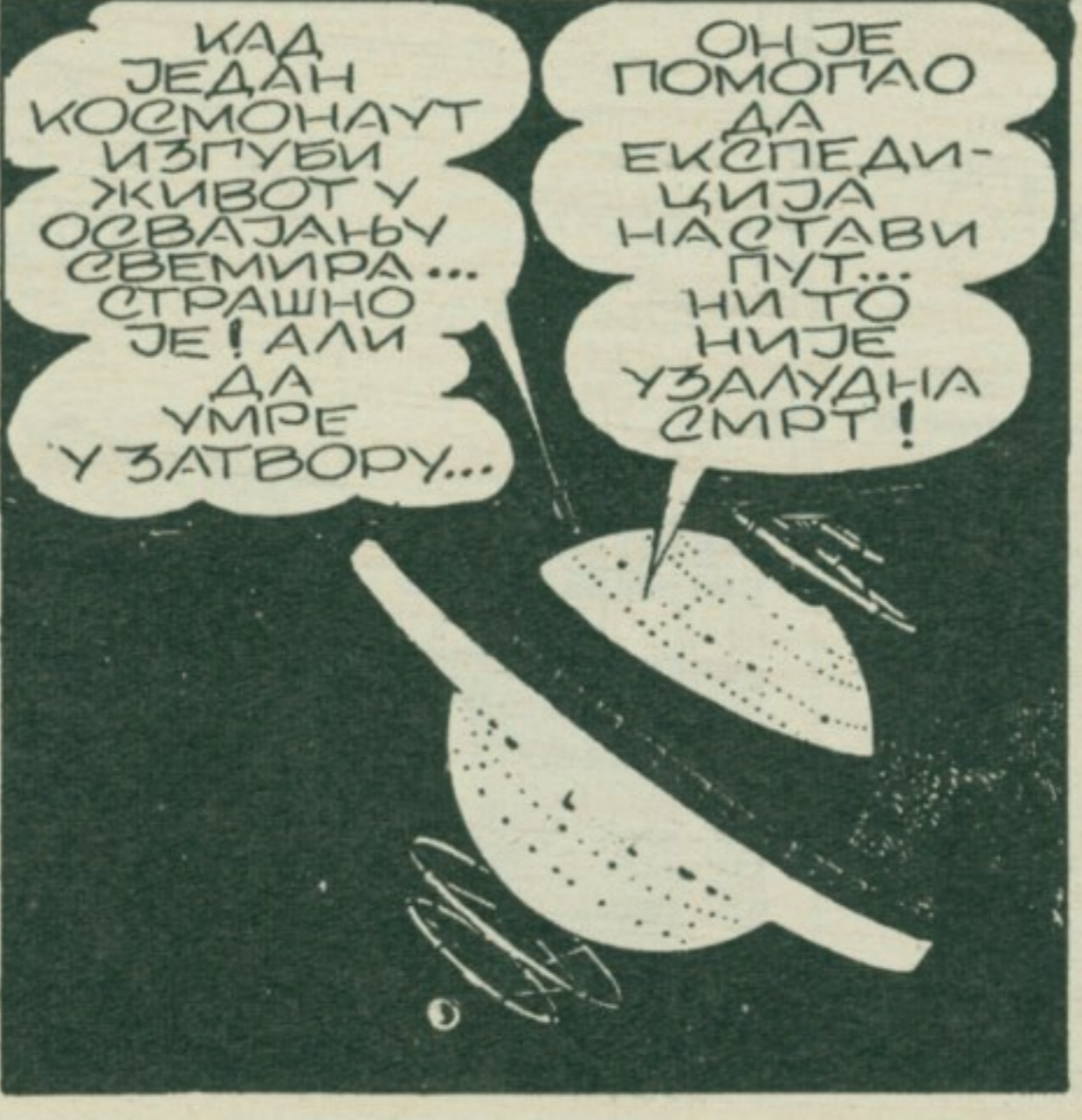
МОЖЕМО ЛИ, МО, ДА ОВО СРЕДИМО БЕЗ ОРУЖЈА?!

DAN BARRY 1-26

COPY 1945. KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

TOP. 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

TOP. 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

TOP. 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

TOP. 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED.

ЧЕКАЈ! КАД САМ ЈА КРЕНУО ЗА МООМ, БИЛИ СМО ЈОШ У БЕЗНАДЕЖНОМ ПОЛОЖАЈУ! А САД САМ СЕ ПРОБУДИО... И СВЕ ЈЕ УРЕДУ!

ЗНАМ ДА ТО ИЗГЛЕДА КАО ЧУДО... А У СТВАРИ ЈЕ ЈЕДНОСТАВНО!

"КАД САМ ОСТАО САМ У ЛАБОРАТОРИЈИ, СЕТИО САМ СЕ ДА СЕ ИЗ НЕ ЧИТАВ БРОД СНАБДЕВА КИСЕОНИКОМ..."

...ЈЕДНОСТАВНИМ ДОДАВАЊЕМ ЈЕДНОГ БЕЗОПАСНОГ ГАСА БЕЗ МИРИСА УСПЕО САМ ДА ИХ СВЕ УСПАВАМ!

ГАС! ЗНАЧИ ТО ЈЕ И МЕНЕ САВЛАДАЛО!

ИПАК НЕ РАЗУМЕМ! А КАКО ВАС ГАС НИЈЕ УСПАВАО!

НИЈЕ ДО НАС НИ ДОПРО! КЕНТ ЈЕ ЗНАО ДА СМО МИ СВИ У НАДЗОРНИКОВОЈ КАБИНИ...

... А КАКО СЕ КИСЕОНИК УБАЉУЈЕ У СВАКУ ОДАЈУ ПОСЕБНО... НАМА ЈЕ ИДАВЕ ДОТИЦАО ЧИСТ ВАЗДУХ!

ДА! ИСТО ТАКО И У КЕЛИЈЕ ГДЕ СУ СТРАЖАРИ БИЛИ ЗАТВОРЕНИ!

"КАД СУ ЗАТВОРЕНИЦИ ПОСПАЛИ, ОСЛОБОДИО САМ СТРАЖАРЕ. НИЈЕ ИМ МНОГО ТРЕБАЛО ДА ОСУБЕНИКЕ УБАЈЕ У КЕЛИЈЕ..."

А ЈА САМ СТАВИО ЖИВОТ НА КОЦКУ ДА САВЛАДАМ МОА... А ОН БИ И ТАКО ЗАСПАО!

МО ЈЕ БИО ЈАК КАО БИК И ГАС ЈЕ НА ЊЕГА СПОРИЈЕ ДЕЛОВАО! КАД СИ ГА ГОЊИО КРОЗ ХОДНИКЕ И ТИ СИ УДИСАО ГАС!

"НАШЛИ СМО ТЕ НА ОПРАДИ ЛАНСИРНЕ РАМПЕ... ДА СМО САМО МАЛО КАСНИЈЕ СТИГЛИ ТИ БИ СИГУРНО, СКЛИЗНУО У ДУБИНУ!"

САД ЈЕ СВЕ ГОТОВО... ЗАХВАЛУЈУЈИ ТЕБИ, КЕНТЕ! МОГАО СИ СВЕ ДА НАС УСПАВАШ И ПОБЕГНЕШ НАШИМ БРОДОМ! ХВАЛА ТИ!

ХВАЛА? ЗА ЧИТАВУ ОВУ ГУЖВУ КОЈУ САМ ПРОУЗРОКОВАО... И ЗА ВИЛКОВУ СМРТ? БЕЗ ЊЕГА НЕ МОЖЕТЕ НА ЈУПИТЕР!

ЈЕСТЕ ЛИ СЕ ДОВОЛЈНО ОПОРОВИЛИ ДА МОЖЕТЕ ДА НАСТАВИТЕ ЛЕТ?

ДА! МИ МОРАМ НАТРАГ НА ЗЕМЉУ... ПО ЗАМЕНУ ЗА ВИЛКА! НЕ МОЖЕМО С НЕКОМПЛЕТНОМ ПОСАДОМ!

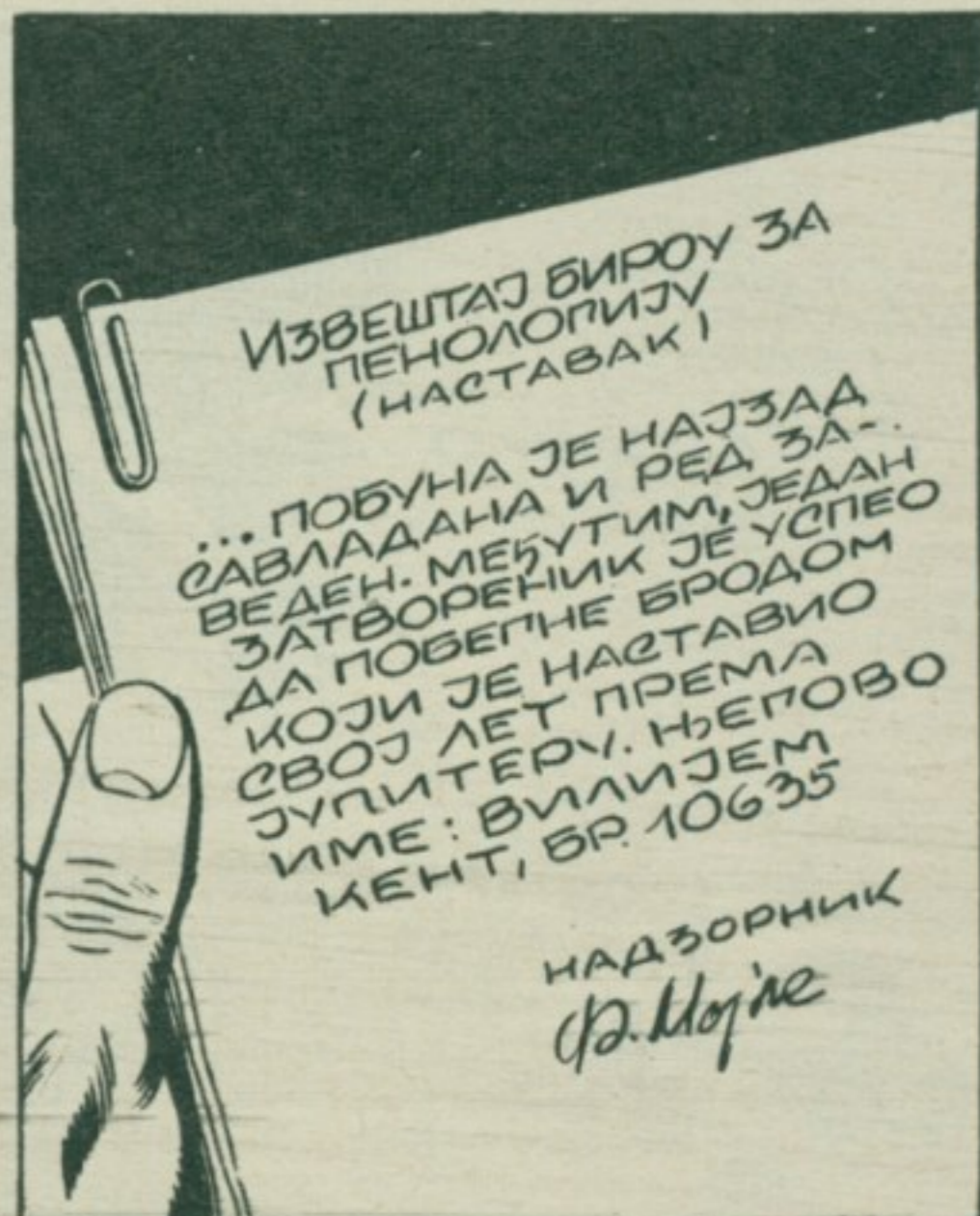

ПОСЛЕ ОВОГ НЕУСПЕХА... ВЕРОВАТНО НЕКЕТЕ МОЊИ ОДМАХ ДА ДОБИЈЕТЕ ДОЗВОЛУ ЗА НОВ ЛЕТ?

ВЕ-РОВАТНО!

ЈУТРОС САМ ПОСЛАО РАДИО-ИЗВЕШТАЈ О ПОВУНИ! ВЕРОВАТНО ЌЕ ВАС ЗАНИМАТИ!

ИЗВЕШТАЈ БИРОУ ЗА ПЕНОЛОГИЈУ (НАСТАВАК)
... ПОВУНА ЈЕ НАЈЗАД САВЛАДАНА И РЕД ЗАВЕДЕН. МЕЂУТИМ, ЈЕДАН ЗАТВОРЕНИК ЈЕ УСПЕО ДА ПОБЕГНЕ БРОДОМ КОЈИ ЈЕ НАСТАВИО СВОЈ ЛЕТ ПРЕМА ЈУПИТЕРУ. ЊЕГОВО ИМЕ: ВИЛИЈЕМ КЕНТ, БР. 10635

НАДЗОРНИК
Ф. Мојне

ШТА?
ПУСТИТЕ
БИЛА
КЕНТА
ДА
ПОБЕГНЕ С
НАМА?

АКО
ГА ВИ
ПРИМАТЕ!
ОН ЈЕ
НУКЛЕАРНИ
ФИЗИЧАР...
МОГАО
БИ ДА
ЗАМЕНИ
БИЛКСА!

ЈАСНО
ДА ГА
ПРИМАМ!
САМО,
ДА ВИ НЕ
ОДГО-
ВАРАТЕ
ЗА ТО?

КЕНТ МИ ЈЕ СПА-
САО ЖИВОТ! ЊЕГО-
ВА ЈЕ ЗАСЛУГА ШТО
ЈЕ ПОБУНА САВЛА-
ДАНА! НИЈЕ У
МОЈОЈ НАДЛЕЖНО-
СТИ ДА ГА ПО-
МИЛУЈЕМ ЛИ...
НАС ДВОЈИЦА
ЗНАМО ДА ЧОВЕК
КАО ОН НЕ МОЖЕ
БИТИ ЗЛОЧИ-
НАЦ!

КЕНТЕ!
ПОБИ
С
НАМА!

ЗНАО
САМ...
КАЗНА ЗА
ПОКУШАЈ
БЕКСТВА...
САМИЦА!

ИАКО
САМ ТО
ОЧЕКИВАО...
ИПАК
МИ ЈЕ
ТЕШКО!

МОЈ САН
О ОСВАЈАЊУ
КОСМОСА НЕСТАО
ЈЕ К'О ДИМ!
НА САМИЦИ НЕМА
ПРОЗОРА... НЕГУ
ИХ НИ ВИДЕТИ
КАД УЗЛЕТЕ!

АЛИ...
ТО ЈЕ
НАДЗОР-
НИКОВА
КАБИ-
НА!

УА-
ЗИ,
КЕНТЕ!

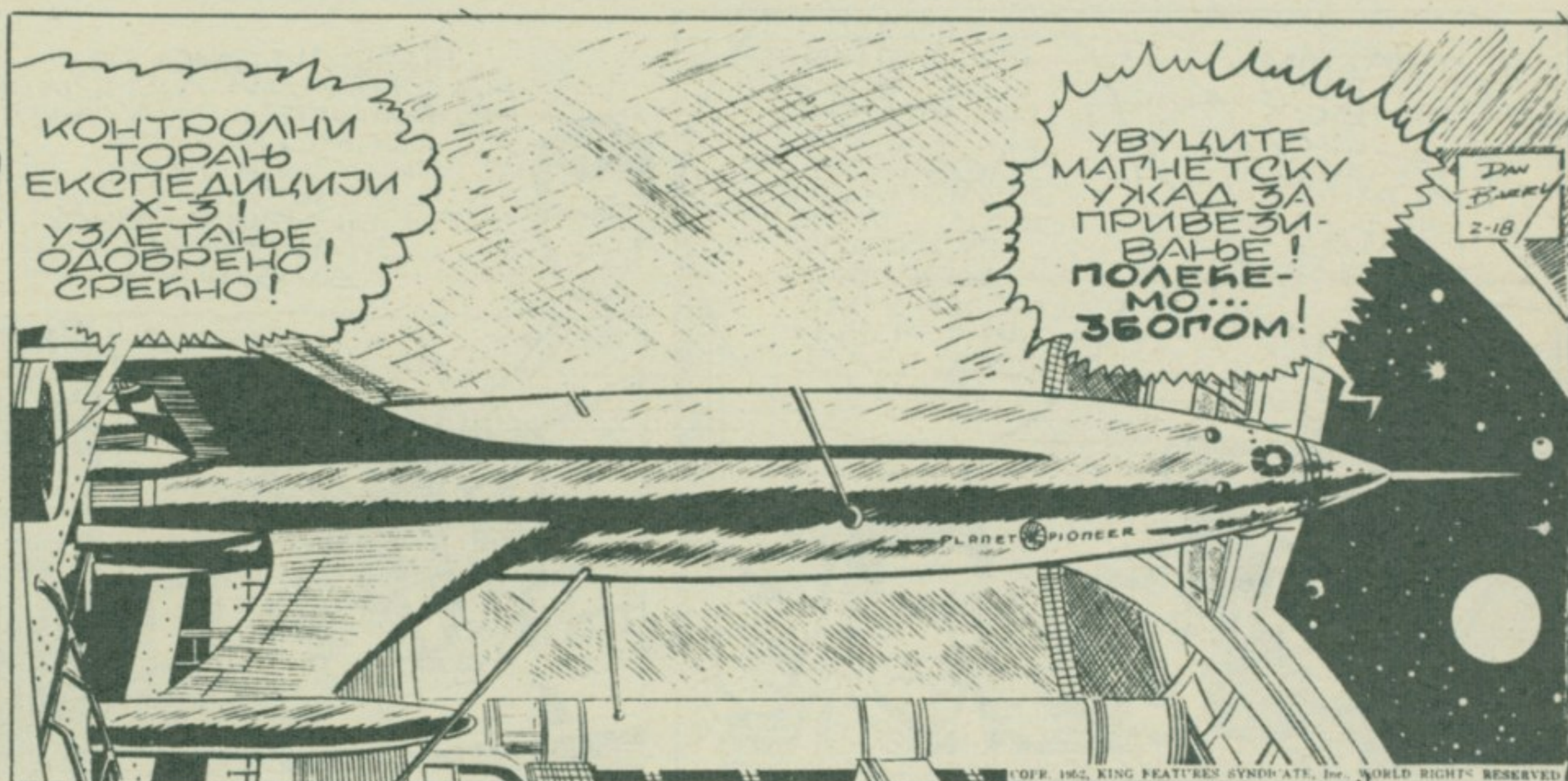
ДОСТА
РАЗ-
МИШЉАЊА!
ОБЛАЧИ
ОВО
ПОЛАЗИМО!

?

СПОРАЗУМЕ-
ЛИ СМО СЕ? АКО
НЕ НАСТРАДАМО
ПОКУШАВАЈУ-
КИ ДА СЕ
СПУСТИМО
НА ЈУПИТЕР,
ПРИСТАЈЕШ
ДА САСЕКАШ
ОДЛУКУ О
ТВОЈОЈ
ДАЛОЈ
СУДБИНИ?

ЗА
МИНУТ
КУ
БИТИ
ОБУЧЕН,
ОЛАСЕ!

КОНТРОЛНИ
ТОРАЊ
ЕКСПЕДИЦИЈИ
X-3!
УЗЛЕТАЊЕ
ОДОВРЕНО!
СРЕЊНО!

УВУЦИТЕ
МАГНЕТСКУ
УЖАД ЗА
ПРИВЕЗИ-
ВАЊЕ!
ПОЛЕ-
МО...
ЗБОГОМ!

БЕЖ
СМО НА
ДОВОЛНОЈ
УДАЉЕНОСТИ!
ПРИСВР-
СТЕ СЕ...
ПРЕЛАЗИМО
НА ПУНУ
БРЗИНУ!

ПЕТ...
ЧЕТИРИ...
ТРИ...
ДВА...

УБРЗАЊЕ!
НАЈТЕЖИ
ТРЕЊТАК У
КОСМИЧКОМ
ЛЕТУ...

OOOXXXX...

КАД ЈЕ ПОСТИГНУТА НАЈВЕЊА
БРЗИНА, МОТОРИ СУ ИСКЉУ-
КЕНИ... БРОД ЈЕ НАСТА-
ВИО ЛЕТ...

ОХ! ОД ОВОГ
ЧОВЕКУ
ЗАСТАЈЕ
ДАХ!

ДА... ДЕЈА...
ОВО ЈЕ
БЕСКРАЈНА
ЗЕМЉА ЧУДА!

...ИЛИ
ЛИНОВСКО
ПРОБЛЕ!

ОДЛИЧНО
СМО
СТАРТОВАЛИ,
ФЛАШЕ!
АПАРАТИ
НЕ
РЕГИСТРУЈУ
ДЕЛОВАЊЕ
ЗРАЧЕЊА
У БРОДУ!

ДА!
АЛИ,
САД
ТЕК
ПРОЛА-
ЗИМО
КРАЈ
МАРСА!

МИСЛИШ...
ДА СЕ
ПРИБЛИЖА-
ВАМО
ПОЈАСУ
АСТЕ-
РО-
ИДА!?

ТАЧНО!
А ТИ
ЗНАШ
ШТА
ТО
ЗНА-
ЧИ!

АСТЕРОИДНИ
ПОЈАС!
ХИЛАДЕ ПЛАНЕТО-
ИДА КОЈИ СЕ КРЕ-
КУ ИЗМЕЂУ МАРСА
И ЈУПИТЕРА,
ТАЧНО НА
ПУТУ КОЈИМ
СЕ КРЕТАЛА
ЕКСПЕДИЦИЈА!
ПРИРОДНО
"МИНСКО
ПОРЕ"
У СВЕМИРУ!

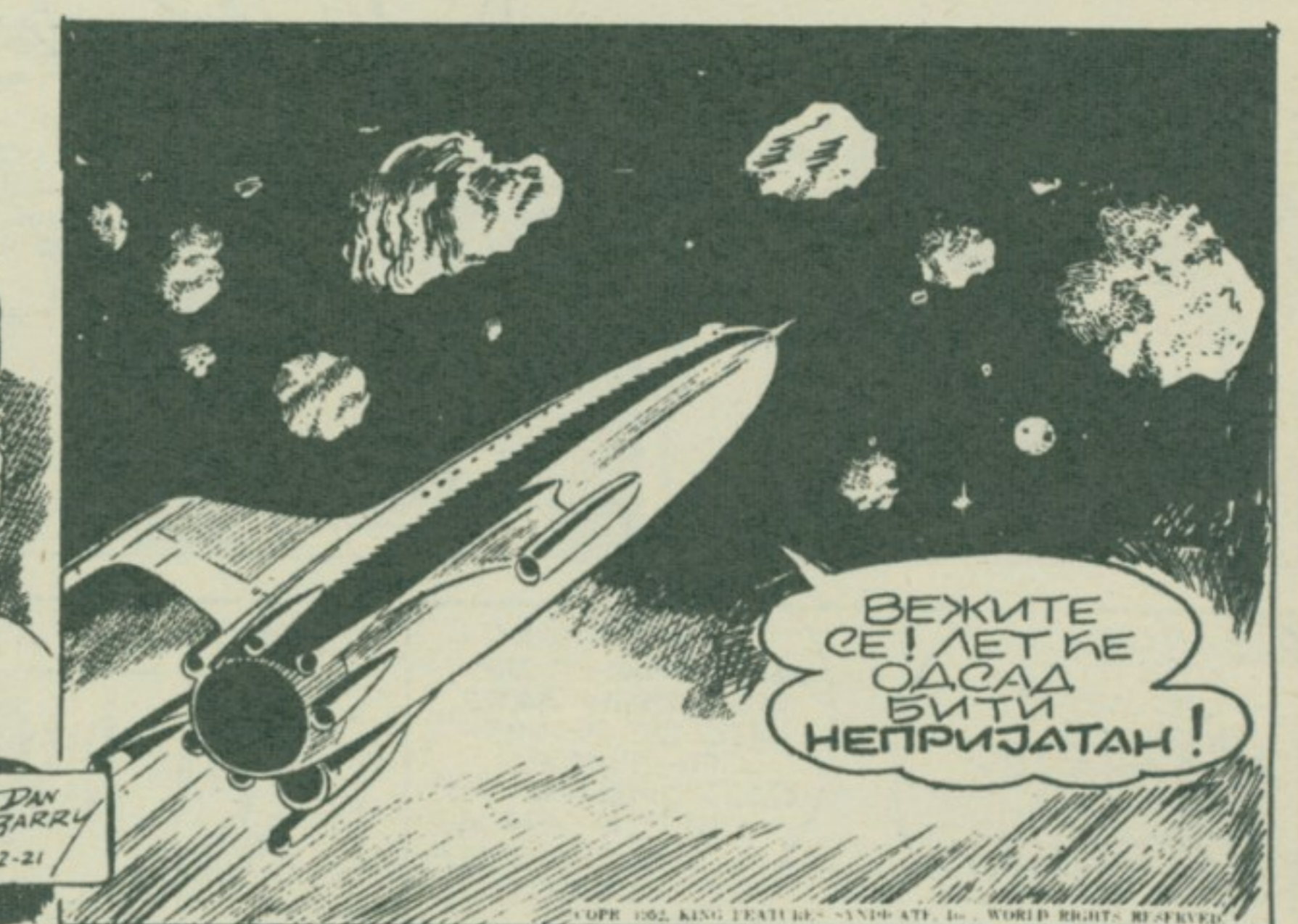

ЕНО
ГА...
ПОЈАС...
ИЗМЕЂУ
НАС
И
ЈУПИ-
ТЕРА!

КАО
ХИЛАДЕ
ВОДО-
НИЧНИХ
БОМБИ...
А МИ
ТРЕБА
ДА СЕ
ПРО-
ВУЧЕ-
МО
ИЗМЕЂУ
ЊИХ!

КРЕКЕМО
СЕ СУПЕР-
БРЗИНОМ...
АЛИ И
ПЛАНЕТО-
ИДИ!
СВАКИ ОД
ЊИХ
МОЖЕ ДА
НАМ
ПРЕСЕЧЕ
ПУТАЊУ...
ПРЕ НО
ШТО ГА И
УГЛЕДАМО!
САД ЗА-
ВИСИМО
ОД РА-
ДАРСКОГ
ПИЛОТА!

ВЕЖИТЕ
СЕ! ЛЕТ НЕ
ОСАД
БИТИ
НЕПРИЈАТАН!

ДРЖИТЕ СЕ!
РАДАР СИГНАЛИ-
ЗИРА ПЛАНЕ-
ТОИД НАМ
ПРЕСЕЦА...

КОСМИЧКИ БРОД, ВОЂЕН
РАДАРСКИМ ПИЛОТОМ, НА-
ГЛАО ЈЕ ПРОМЕНИО КУРС...

...И
ИЗБЕГАО
СУДАР
СА
АСТЕРО-
ИДОМ!

ОХ! АКО
СЕ ИКАД
ЖИВ
ВРАТИМ
КУЊИ,
НЕЋУ СЕ
ВОЗИТИ
НИ НА
ТРИ-
ЦИКЛУ!

ГА...
ФЛАШЕ,
ПРОШЛИ
СМО
КРОЗ
АСТЕРОИДНИ
ПОЈАС!

ДА... ТУ СУ
ВЕРОВАТНО
НАСТРАДАЛЕ
ДВЕ
ПРЕТХОДНЕ
ЕКСПЕДИЦИЈЕ!

АЛИ, ТО СУ САМО
НАГАЂАЊА! МОЖДА
СУ СЕ И ПРО-
БИЛЕ И ТЕК
НА ЈУПИТЕРУ
НАСТРАДАЛЕ!
НА НАМА
ЈЕ ДА ТО
ОТКРИЈЕМО!

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП
ЦЕФ КОБ:
Мали брат је
освећен

НАЋИТЕ КРИВЦА СА

ЗИПОМ НОЛАНОМ

ЗИП НОЛАН ЈЕ СА СВОЈИМ ПРЕТПОСТАВЉЕНИМ, КАПЕТАНОМ БРИНКЕРОМ, У ЕНГЛЕСКОЈ ГДЕ ПРОУЧАВА МЕТОДЕ БРИТАНСКЕ ПОЛИЦИЈЕ.

ЈЕДНОГ ДАНА С ЈЕДНОМ ТИПИЧНОМ ЕНГЛЕСКОМ ЛЕДИ ОТИЦАО ЈЕ НА ИЗЛОЖБУ ЦВЕТА. БИЛО МУ ЈЕ ДОСАДНО...

ПА, ШТА МИСЛИТЕ О ОВОМ ДИВНОМ ЦВЕКУ?

ХМ... ДИВНО ЈЕ, МИСИС МАЈЛЗ...

ЗАРОВАЈ ЦВЕТ НИЈЕ ЛЕП? ЗОВЕ СЕ ДИЈАМАНТСКА РУЖА... ПРЕМА ОВОМ ДИЈАМАНТУ!

СХВАТАМ... ДИЈАМАНТ ЈЕ ИЗЛОЖЕН ЗАТО ШТО ЈЕ ОН ИНСПИРИСАО ОДГАЈИВАЧА РУЖЕ! МОРА ДА ЈЕ СКУПОЦЕН...

ЊИЗНЕНАДА...

НИ РЕЧИ... ВАС ДВОЈЕ! НЕЋУ ВАМ НИШТА... САМО КУ УЗЕТИ ДИЈАМАНТ!

Ш... ШТА?

КРАДЉИВАЦ ЈЕ ПРОНАШАО ЛУКАВ НАЧИН ДА СЕ ПРИБЛИЖИ ДИЈАМАНТУ А ДА НЕ БУДЕ ПРИМЕЂЕН... ДРВО ЈЕ БИЛО НАПРАВЉЕНО ОД ПЛАСТИКЕ...

МОЈ ЈЕ!

НЕЋЕШ ТЕК ТАКО...

АААААХ! ПИШТОЛ НА ВОДУ... ПУН НЕКЕ КИСЕЛИНЕ... НЕ ВИДИМ!

КРАДЉИВАЦ ЈЕ УМАКАО... ПРЕ НО ШТО ЈЕ НА МЕСТО ДОГАЂАЈА СТИГАО КАПЕТАН БРИНКЕР...

НАТРАГ НА ДУЖНОСТ, НОЛАНЕ... И ОДАМАХ ЗА ПРЕСТУПНИКОМ!

ПА ТАЈ ТИП ГА ЈЕ УПОЛА ОСЛЕПЕО... ТРЕБА ДА ОДЕ ЛЕКАРУ...

НЕ! ДУЖНОСТ ЈЕ ДУЖНОСТ...

ТО ЋЕ ТЕ МАЛО ЗАДРЖАТИ ДОК ЈА УМАКНЕМ!

ЗИП НОЛАН ЈЕ УСКОРО ИМАО ЛИСТУ СУМЊИВИХ... СВИХ ОНИХ КОЈИ СУ МОГЛИ ДА ДОЂУ НА ИЗЛОЖБУ ПРЕ ЊЕНОГ ОТВАРАЊА И ДА СЕ САКРИЈУ...

НЕ МОГУ ВАМ ПОМОЋИ... ЈА САМ ЧИТАВО ВРЕМЕ БИО СА ЧЛАНОВИМА ЖИРИЈА!

СВИ С КОЈИМА САМ РАЗГОВАРАО ИМАЈУ АЛИБИ...

ЗИП ЈЕ ЗАТИМ ОТИШАО ХЕНРИЈУ ХАНТУ, ПОЗНАТОМ ОДГАЈИВАЧУ РУЖА КОЈИ ПОСЛЕДЊИХ ГОДИНА НИЈЕ ИЗЛАГАО...

НИСАМ БИО ЧАК НИ БЛИЗУ ИЗЛОЖБЕ! КЕО ДАН САМ ПРОВЕО У КУКИ!

ИПАК, ХТЕО БИХ ДА ВАМ ПОСТАВИМ НЕКОЛИКО ПИТАЊА! МОГУ ЛИ ДА УЂЕМ?

ЗИП ЈЕ ПРИМЕТИО НЕШТО ШТО ЈЕ ПОВУДИЛО НЕГОВУ СУМЊУ. ЗНАТЕ ЛИ ШТА?

ЗИП ЈЕ БИО ОТВОРЕН...

УВЕЂЕН САМ ДА СТЕ ВИ УКРАЛИ ДИЈАМАНТ!

ОХО! ТО ЈЕ ТЕШКА ОПТУЖБА! НА ОСНОВУ ЧЕГА...?

НА СИЗМАМА ИМАТЕ ВЛАТА... И ЈЕДАН ЛИСТ ОД РУЖЕ... А КАЖЕТЕ ДА НИСТЕ ИЗЛАЗИЛИ ИЗ КУКЕ!

МОЖДА САМ БИО У СВОЈОЈ СТАКЛЕНОЈ БАШТИ! МОРАТЕ НАВИ ДИЈАМАНТ ПРЕ НО ШТО МЕ ОПТУЖИТЕ!

ЗИП ЈЕ ПРЕТРЕСАО КУКУ ДАЛИ НИШТА НИЈЕ НАШАО. А ОНДА У СТАКЛЕНОЈ БАШТИ...

ДИЈАМАНТ НИЈЕ ТУ... ОСТАВИТЕ МЕ НА МИРУ!

ЧИНИ МИ СЕ ДА ЗНАМ ГДЕ СТЕ ГА САКРИЛИ, ХАНТЕ!

ЈЕСТЕ ЛИ СЕ И ВИ СЕТИЛИ?

ЗИП ЈЕ ПРУЖИО РУКУ...

САКРИВЕН ЈЕ У ОВОЈ САКСИЈИ!

ПРОМУК-РАН СИ... ДАД ОВАМО САКСИЈУ ИЛИ ПУЦАМ!

ЕВО ТИ... ХВАТАЈ!

ХАНТ ЈЕ УСТУПИО ЗА КОРАК...

АААХ! ГРАБУЉЕ... МОЈА ГЛАВА... ОООХ!

ЗИП ЈЕ МУЊЕВИТО ДОГРАБИО ХАНТОВ РЕВОЛВЕР И ДИЈАМАНТ КОЈИ ЈЕ ИСПАО ИЗ РАЗБИЈЕНЕ САКСИЈЕ...

БИО МИ ЈЕ ПОТРЕБАН НОВАЦ... АЛИ, КАКО СТЕ ОТКРИЛИ?

НА КЛУПИ КРАЈ ПРОЗОРА БИЛЕ СУ ЧЕТИРИ САКСИЈЕ... У ТРИ ОД њИХ БИЉКЕ СУ, КАО ШТО ЈЕ НОРМАЛНО, РАСЛЕ ПРЕМА СВЕЛОСТИ! У ЧЕТВРТОЈ БИЉКА ЈЕ ОКРЕНУТА ПРЕМА УНУТРАШЊОСТИ СТАКЛЕНЕ БАШТЕ... ЗНАК ДА ЈЕ НЕДАВНО САКСИЈА ДИРАНА И ПОМЕРАНА!

КРАЈ

НУЛА Х

МАЛИ ТИРАНИН

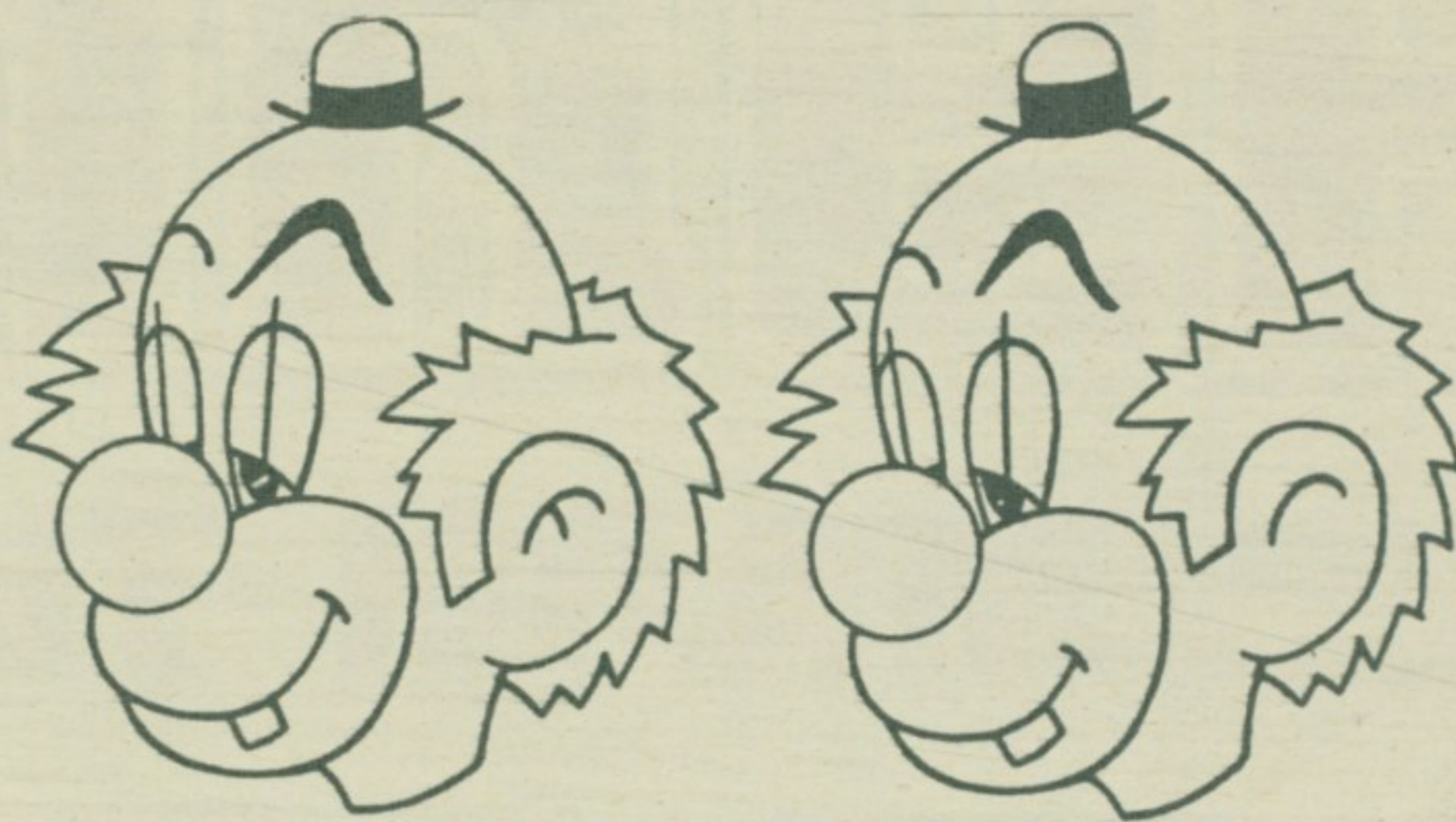
РАЗБИГРИБА

ЗА ДВА МИНУТА

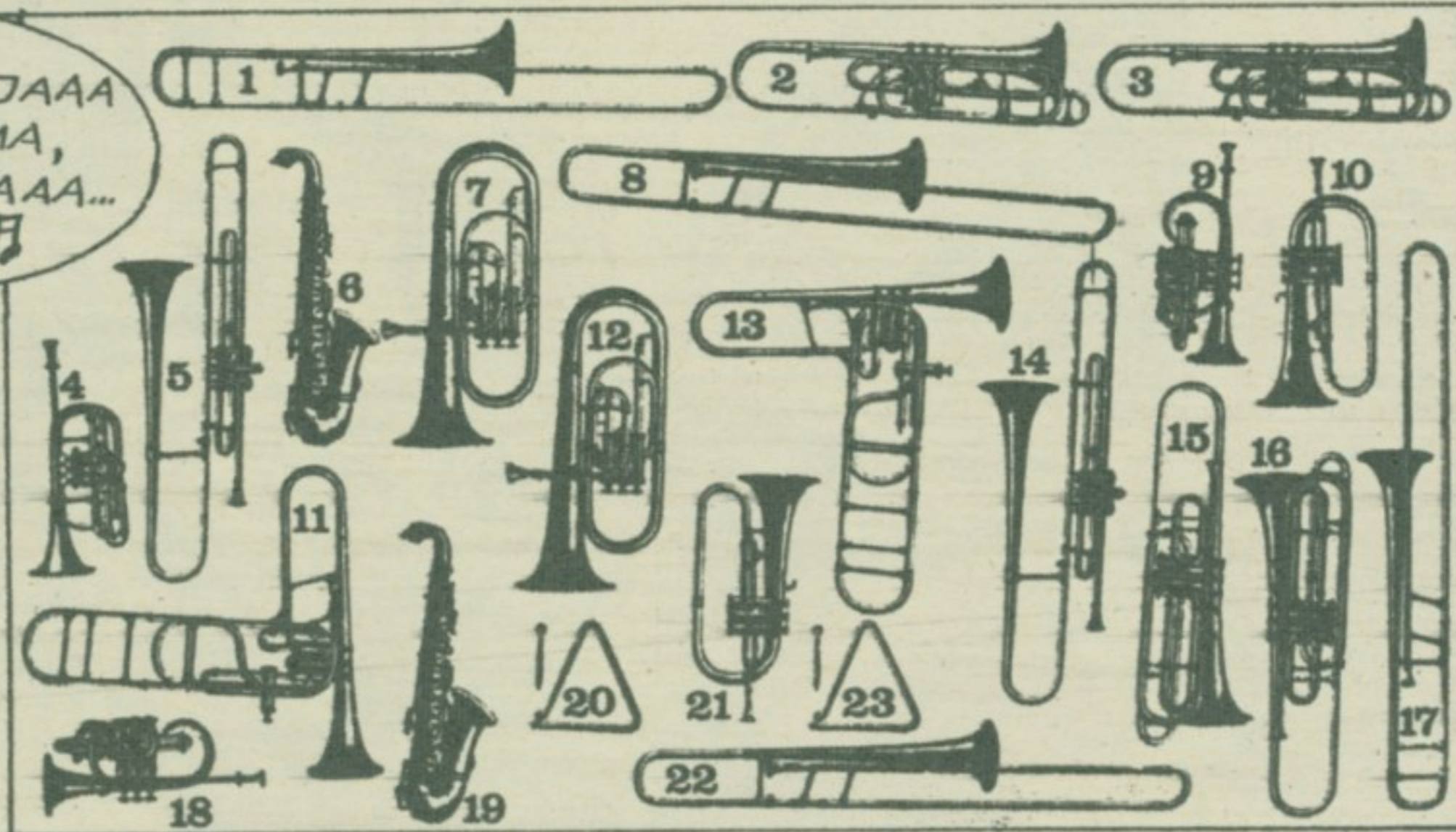
Ова два кловна разликују се у осам појединости. Покушај да их пронађеш што брже можеш.

ОДГОВОР:

1. Панталона на шпирцу десног клоуна је шира; 2. лева нога десног клоуна је краћа; 3. зеница десног око је нешто издужена; 4. остатак десног носа је нешто издужен; 5. ушна шкољка је мање издужена; 6. аулуф је краћи; 7. уста су мања а 8. зуби су шире.

КРИМА
СТАРОГ ЦИМЦЈААА
ПУНА ДИМА,
ВИСКИЈААА...

ЧИК ПОГОДИ!

Денис је страствен скупљач музичких инструмената. Током година успео је да створи лепу збирку од 23 инструмената, од којих сваки има свој пар, сем једнога. Који је то инструмент? Можеш ли то да погодиш за два минута?

ОДГОВОР:

Инструмент број 4.

Музика коју производи зелени скакавац не допире из његових „уста“ као што би се могло помислити већ настаје

на тај начин што овај инсекат подиже и спушта своје задње ноге које су назубљене. Том приликом „зуби“ се тару о крила слично као кад се гудалом превлачи преко струна виолине.

Најскупља и најтежа књига на свету зове се „Апокалипса“, а њен писац је Жозеф Фор. „Апокалипса“ је прави покретни музеј који садржи илустрације најпознатијих сликара и текстове најславнијих писаца. Књига чије су корице начињене од злата и украшене драгим камењем тешка је 200 килограма. Од 1961. до 1969. године „обишла“ је 143 француска града.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

Недавно је у Њујорку отворен ресторан „Чврст алиби“. На изласку из ресторана гости добијају картончић на

којем је утиснуто време кад су дошли на ручак или вечеру и кад су изашли.

Птица која се смеје живи у Аустралији. Домороци је на-

зивају „коакабура“ а смеје се тако јако и заразно да кад је човек чује мора и сам да прсне у смех. Храни се мишевима, гуштерима и змијама.

У Дајтону, у Савезној америчкој држави Охајо конструисан је бицикл за децу од 3 до 7 година, са којег се не може пасти. Чим дете на овом бициклу почиње да губи равнотежу, аутоматски се на земљу спуштају, десно и лево по

ред обичних тачкова, два мала тачка и враћају бициклу стабилност.

Јапански дневни лист „Нихон Кеизаи Шимбун“ недавно је почео читаоцима Токија да развози новине малим

електричним аутомобилом. Мотор овог аутомобила ради на батерије а може да постигне брзину од 40 километара на час. Још једна појединост: батерије могу да се напуне укључивањем у било који шалтер, а напајање струјом траје мање од пола часа.

Источно од Тајланда појавили су се циновски пужевци

чија љуштурса достиже величину — фудбалске лопте! Они уништавају сву вегетацију на коју наиђу, а уз то се многе фантастичном брзином: женка кнесе и до 600 јаја одједном.

Необичан разлог за развод навео је брачни пар Лоренцо и Гертруда Куртис из Маунт-Клементиса у савезној америчкој држави Мичиген: муж је, наиме, тврдио да је детектив Херкул Поаро, познати јунак у романима енглеске књижевнице Агате Кристи бедан, мали детектив, док је за његову жену он био узор мудрости, спретности и до сетљивости.

ХЕЈ!
ЧУДОВИШТУ
ЈЕ
СЛОМЉЕ-
НА
ШАПА!
ПОСРКЕ
ОД
БОЛА!

ЈЕСИ
ЛИ СЕ
УГРУВАО,
ЛИНГОРЕ?

ЈА ЛАКО
НЕ
УГРУВАТИ!
САМО...
ЗАШТО НА
ЗЕМЉИ
СВЕ ТАКО
МЕКО?

ХУПС!
ЛИНГОР...
ПАДА!

МЕК
СВЕТ
НЕ
ДОБАР
СВЕТ!

БУТИ!
ДА НИЈЕ
МЕК...ТИ БИ
СЕ РАЗБИО
КАО
ЛУБЕНИЦА!

АЛА
СИ ТИ
ТЕЖАК,
ЛИНГОРЕ!

ОВАЈ
ТЕ ДИНО-
САУРУС
НЕКЕ
БРЗО
ЗАБОРА-
ВИ-
ТИ!

ЈОШ
БЕЖИ!

КАКО
ЋЕ
НАЂИ
У ОВОЈ
ЏУН-
ГЛИ?

НЕ
ЗНАМ!
НЕ МОГУ
ДА
МИСЛИМ
ПРАЗНОГ
СТОМА-
КА!

ЗНА ЛИ
КО ДА СКУВА
СУПУ ОД
КОРЊАСЕ?

НЕ
БОЈ СЕ,
КОР-
ЊАЧО!

НЕ БИ
МИ ИМАЛИ
СРЦА
ДА ТЕ
СКУВАМО!

САК
И КАД
БИМО
ЗНАЛИ
КАКО!

ДОБИТЕ!
МИ
НАПРАВИМО
ВЕЛИКА
ВАТРА!
МОЈ
ОТАЦ НАС
НАЂИ!

АН-
ГОРЕ!
ВИ-
ДИМ
ИХ...

ГДЕ,
ФЛАШЕ?

ЕНО ИХ!
ВИДЕЛИ
СУ
НАС!

ТО СУ
ОНИ!
ДЕЧАЦИ!
ПЕТ
ДЕЧАКА!

ДА, АНГОРЕ!
И ТВОЈ СИН ЈЕ
С ЊИМА!

АЛИ, ОБАЛА
ЈЕ ПРЕМАЛА
ЗА СЛЕТАЊЕ!

У СЛЕДЕЋЕМ НАСТАВКУ: ЖИВИ ПЕСАК!

ЧОВЕК С НО

У Френч Салуну у Сент Луису забава је била на врхунцу. У општем урнебесу једва су се чули узбуђени узвици оних који су бацали коцку, раштимовано дридање клавиристе, псовке ловаца и каубоја. У то доба, средином XIX века, Сент Луис је постао велики град, место где су се скупљали и одакле су према Западу кретали безбројни каравани у потрази за новим непознатим земљама и бољом срећом. Међу те честите и помало заплашене људе који су на пут ишли са читавом имовином, женама и децом, мешао се олош различитог кова — лопови, убице, преваранти — с намером да их изигра и искористи.

Не пуцајте у клавиристу!

У салуну, ослоњен на шанк, стајао је младић у лепом тамном оделу и незаинтересовано пијуцкао виски. На глави је имао висок шешир, око врата, на белој кошуљи, црну кравату. Није био наоружан. Видело се да је дошљак. После извесног времена пришао му је један дебели ловац и обратио му се подсмешљивим тоном, да чује читав салун:

— Извините господине, ја

Вођа каравана Мастерсон приметио је чудне знаке: димове на удаљеним врховима, хукање соба, шрапове коња. Свакој часа очекивао је напад.

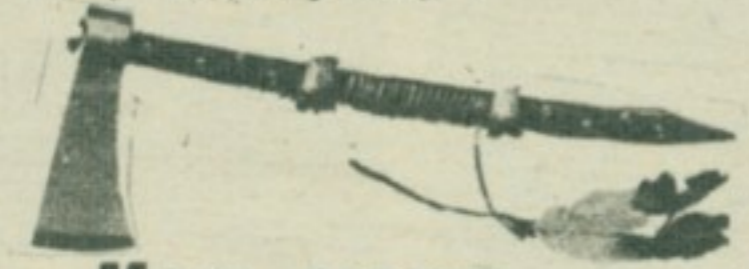
сам овде новајлија. Да ли пристајете да ми будете водич по Стеновитим планинама? Ви се сигурно не бојите пума и медведа?

На те речи сви, на челу с дебелим ловцем, прснуше у грохотан смех.

— Зависи колико сте спремни да ми платите — мирно одговори младић не окрећући се.

— Не берите бригу, платићу колико тражите али прво мбрам да видим шта знате. Како се сналазите, на пример, с овим! — И ловац извади из каније нож и зари га у доњи део шанка.

Младић без речи извуче дугачак нож и завитла га кроз читав салун, преко глава присутних, право у слово „у“ на упозорењу „Не пуцајте у клавиристу“!

Кец херц

Узвик дивљења и одобравања поздравио је овај вешт погодак. Тада ловац извади

из футроле велики револвер, узе са стола једну карту, кеца херц, сави је по дужијој страни и увуче у грлић боце с вискијем. Затим се удаљи, нанишани и... метак проиша право кроз мало црвено срце. Дебељко се по бедоносно окрете младићу и пружи му свој пиштољ али овај га је предухитрио фантастичном брзином: муњеви-

то је из џепа на прслуку извадио мали „дерингер“ и испалио два хица. Оба танета проишала су тачно кроз рупу на црвеном срцу коју је направио ловац.

— Е, па сад знате шта умем. Колико плаћате?

— Драги пријатељу, — одговори ловац — нема тог новца који вас може платити. Молим вас да се не љу-

тите због моје шале. Али, реците ми бар како се зовете.

— Зovem се Бат Мастерсон. До виђења. — И Бат баци на шанк новац и изађе.

У ДУБОКОЈ ТИШИНИ ЉУДИ ИЗ КАРАВАНА И ИНДИЈАНЦИ НА КОЊИМА, НЕПОМИЧНИ КАО КИПОВИ, ПРАТИЛИ СУ БОРБУ ВОЂА

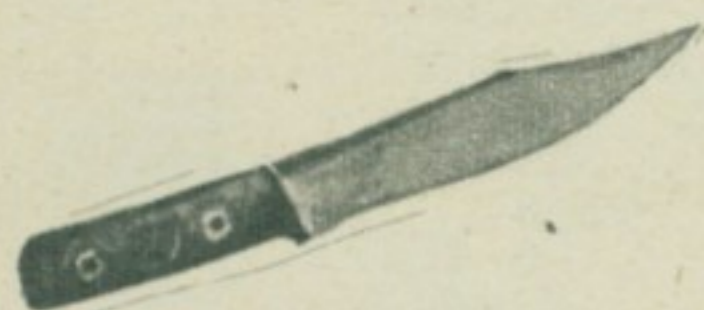

ЖЕМ

Напољу му је пришао непознат човек и учтиво га ословио:

— Наш караван иде на Запад из Конектиката. Зовем се Џозеф Тинти, најстарији сам и одговоран за остале. Видео сам шта се одиграло у салуну. Да ли хоћете да будете вођа нашег каравана? Можемо да вам дамо 500 долара, ако све буде у реду.

Уз реку Мисури

— Колико вас је и колико имате кола?

— Караван је велики. Имамо 12 кола и за свака по резервну запрегу волова. Нас је шездесетак: 20 одраслих мушкараца, 25 жена и деце. Да ли пристајете?

— Океј, крећемо сутра у зору — одговорио је Бат Мастерсон.

Сутрадан се Мастерсон појавио у фармеркама, чизмама са потпетицама и мексиканским сребрним мамузама, флазелској кошуљи, кожној јакни с ресама и шеширу. Опасу су му висила два револвера и дугачак нож а на седлу карабин и велики бич. Јахао је дивног дората.

Уз узвике кочијаша и фијук бичева, караван је лагано кренуо Орегонским путем. Дани су пролазили један налик на други. Остављали су за собом километре и километре али је пут који је требало прећи био толико дугачак да је и 30 километара дневно било мало. Све до Индијанца и Канзас Ситија, уз реку Мисури, путовање је текло мирно. Караван је пролазио поред тек подигнутих фарми и било је пријатно разговарати са насељеницима и од њих узети свежих намирница у замену за тканине и друге ствари. Воде Мисурија и пространи пашњаци појили су и хранили волове и коње а Индијанци које су сретали били су мирни и пријатељски расположени.

Али, од Канзас Ситија почињало је непознато, пуно скривених опасности, дивљих звери, пустињских области, глад и, што је било најгоре, сусрета са непријатељски расположеним дивљим индијанским племени-

ма. После 45 дана путовања и 1200 пређених километара, а остало их је бар још толико до циља, кад је караван био на 2 до 3 дана од Форт Ларамија, Бат Мастерсон је приметио неке чудне знаке: изненадне димове на удаљеним врховима, хукање сова, свеже трагове непоткованих коња. Било је јасно да су их Индијанци опколили и Мастерсон је сваког часа очекивао напад.

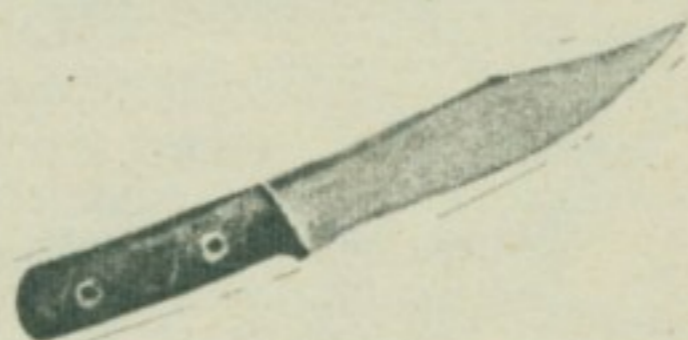
И није се преварио: караван се управо заставио ради кратког одмора, кола се поређала у круг и људи изишли да једу, када се на оближњем брегу појавио облак страшних Крау Индијанаца. Људи из каравана побацаше кашике и шерпе, зграбише пушке и легаше испод кола, како их је унапред научио Мастерсон. Жене и деца спремале су муницију и завоје.

Напад Крау Индијанаца

На знак поглавице Индијанци уз ратне покличе опколише караван и муњевитом брзином изабацише кишу стрела, а затим се повукоше на брдо. У другом нападу рањена су два Индијанца али и два Мастерсонова човека. Индијанац је било око 40 и Мастерсон је знао да ће се разлика у броју и вештини руковања оружјем убрзо осетити. Зато је, кад су се Индијанци опет повукли, везао белу мараму за цев карабина и изјахао из круга. Одозго, са брда, и индијански поглавица одвојио се од групе и пошао према Мастерсону. Кад је између њих било око 30 метара, Мастерсон скиде опасач и баци га на земљу. Затим баци и карабин. Индијански поглавица баци коп-

ље, лук и стреле. Преговори су могли да почну.

Ја Томахавк, Ти Нож

— Велики поглавице, започе Мастерсон на језику Индијанаца из Великих равница — бледолики се диве храбрости Крау ратника али не желе да убијају и буду убијани. Зато сам одлучио да борбу решимо ти и ја. Ако ниси кукавица, прихватићеш изазов. Убијеш ли ме, чини с караваном што ти је драго. Победим ли ја, твоји ратници ће нас отпратити до Форт Ларамија!

— Велики поглавица Љути Медвед убити прво тебе, па све бледолике. Ја томахавк, ти нож!

У дубокој тишини људи из каравана и Индијанци на коњима, непомични као кипови, пратили су шта се догађа на чистини. Све се одиграло веома брзо. Уз дивљи ратнички поклич индијански поглавица је замахнуо и снажно завитлао томахавк. Оштрица је закахчила и раскрвавила Мастерсоново ухо, али се он извио и секира је пала далеко у жбуње. Тада је нож блеснуо у Мастерсоновој руци и зарео се у срце Љутог Медведа.

Целе ноћи слушали су људи из каравана индијанске тужбалице за погинулим вођом. Ујутру је караван кренуо према Форт Ларамију и све до тамо, тихо као сенке, пратили су их Индијанци далеко на врховима брегова.

А неколико година касније Бат Мастерсон постао је славан на читавом Дивљем западу као шериф који је навео ред и закон у Доу Ситију.

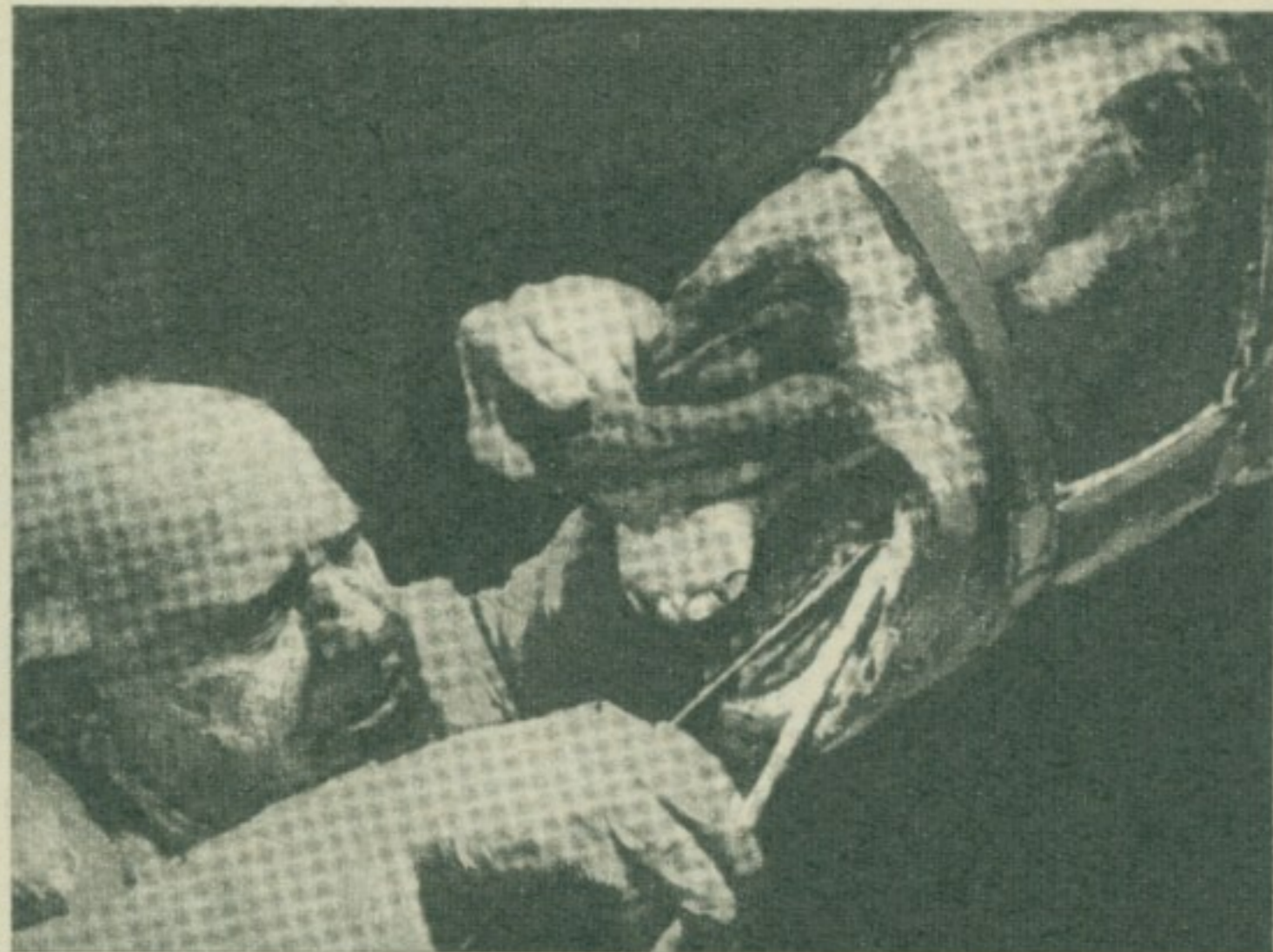
Б. Д.

СЛЕДЕЋА ПРИЧА:

БРЗИ ЈАХАЧ ЈЕ ЗАКАСНИО

Природа

ЗУБНИ ЛЕКАР ЗА КОЊЕ

Навести коња да без противљења, готово добровољно, дозволи да му се извади болестан зуб, захтева нарочиту врсту талента. Енглез Џорџ Арчер Хамбл, зубни лекар, изгледа да има баш такав дар. Он тврди да са само неколико благих речи може да „наговори“ сваког коња на сарадњу. Доктор Хамбл једини је британски зубни лекар за коње с пуним радним временом. Овим занимањем бави се већ четрдесет година и за то време никад није, да би неком извадио зуб, морао да прибегне давању инјекције.

ПРИЈАТНО!

Велики океанаријум у Флориди добио је нове становнике: два млада морска коња. Стрепње чувара да се мали морски коњи неће снаћи у новој средини и да ће с њиховом исхраном бити натезања — нису се, срећом, обистиниле. Младунци су, као што се види, с великим апетитом навалили на специјалну кашу припремљену од густог милерама, јаја, меса шкољки, рибљег уља и витамина.

ЧЕКА СЕ МЕЗИМЧЕ

У врту Валтера Фегелија из Берна већ неколико година живи једна породица корњача из врсте грчких чанчара. Прве године се породица увећала с три младунчета а прошлог јуна женка је снала четири јајета. Почетком септембра из три јајета су се истог дана излегла три младунчета не већа од једне половине орахове љуске. На четврто је мајка-корњача морала да чека још дан и по.

КАД ЈЕ ОТКРИО ДА ЈЕ "СТРАШНИ" У СТВАРИ НЕКА ДЕВОЈКА, ЏОНИ ЈЕ ПОКУШАО ДА С ЊОМ СКЛОПИ СПОРАЗУМ. АЛИ, ОНА ГА ЈЕ ПОГРЕШНО РАЗУМЕЛА...

ЗАИСТА ЈЕ ШТЕТА ШТО НЕ МОЖЕМО ДА РАДИМО ЗАЈЕДНО! АЛИ, СВЕ ДОК ЈЕ ОН НА БРОНСОВОЈ СТРАНИ...

... ОВАКО СМО ПРОТИВНИЦИ!

ДА БИ САКРИЛА СВОЈЕ ПОРОДИЧНО ИМЕ, ДЕВОЈКА ЈЕ ОДВУКЛА ЏОНИЈА НА ДРУГИ ГРОб...

МОРАЛА САМ ТО ДА УЧИНИМ! УМАЛО МЕ НИЈЕ ОТКРИО... А ЈА МОРАМ ЈОШ НОЋАС ДА НАЂЕМ ДОКАЗ ПРОТИВ БРОНСА!

КАСНИЈЕ...

ОХ! ЋАВОЛСКА ДЕВОЈКА! НАДМУДРИЛА МЕ ЈЕ! МОГАО БИХ ДА ЈЕ НАЂЕМ КАД БИХ ЗНАО ЊЕНО ПРЕЗИМЕ! САЛИ... А ДАЂЕ?

САЛИ "МАЛКОЛМ"? 1851-1901? НЕМОГУЋЕ! ТО ЈОЈ НЕ МОЖЕ БИТИ ОТАЦ! ОНА НИЈЕ ДОШЛА НА ОВАЈ ГРОб! КАКО ДА НАЂЕМ ПРАВИ?

ЈАСНО! СТАВИЛА ЈЕ НА ЊЕГА СВЕЖЕ ЦВЕЋЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ... ТАЈАНСТВЕНИ ГЛАС ПОЗВАО ЈЕ БРОНСА...

ТИ СИ, ХАЗАРДЕ? ГЛАС ТИ ЧУДНО ЗВУЧИ...
МОРАМ ДА ШАПУЋЕМ! ХОЋЕШ "СТРАШНОГ"... ДОЂИ У ТВ-СТУДИО КВЦ... СОБА 8-Н! ЧЕКАЈУ ТЕ!

НА ПОВРАТКУ...

САЛИ ВЕЛС? ОДМАХ МИ СЕ УЧИНИЛА ПОЗНАТА! ВИЂАО САМ ЈЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ!

МАЛО КАСНИЈЕ, У МРАЧНОМ СТУДИЈУ...

ХАЗАРДЕ... ЈЕСИ ЛИ ТО ТИ? ЈА САМ... БРОНС...

ИЗНЕНАДА СЕ УПАЛИЛА СВЕТОСТ...

"СТРАШНИ"? В... ВИНИСТЕ...

ЗАР ЈЕ МОГУЋЕ ДА СИ ЗАБОРАВИО ПИТА ВЕЛСА?

БИТКА ЗА ЗБИРКУ

Истраживач Џон Матер управо је закивао последњи сандук с драгоценом збирком кад му момак Педро донесе писмо. Његов колега, кустос Природњачког музеја из Лондона, молио га је да му у јужноамеричкој дунгли прибави за музејску збирку неколико цинковских паука — птицоједа. Ти пауци могу се наћи на падинама Чукипата, на висини од 2.700 до 3.400 — стајало је у писму — Срећу се веома ретко и ја вам о њима ништа не могу рећи сем да су огромни месождери, велики и до 10 см, и да често нападају мање птице.

И тако, уместо на броду за домовину, Матер се нашао на падинама Чукипата. Дани су пролазили, а од паукова ни трага. Да је бар знао у које време излазе у лов, или где се најрадије задржавају, било би му много лакше.

ТЕЖАК ЗАДАТАК

Најзад је одлучио да се спусти у подножје и тамо опроба срећу. Падина којом се спуштао била је необично стрма и покривена густо исплетеним лијанама. Сунце се већ клонило смирају кад је стигао на зараван иза које је долазила нова стрмина. Наједном, на неколико метара испред ивице стрмине, лијане под његовим ногама попустише и он осети како пропада...

Лежао је без свести можда неколико часова. Све га је болело, у глави бубњало. Покуша да се придигне, али паде.

Лежао је у пећини крушастог облика, високој пет а широкој десетак метара. Кроз узани отвор на врху пробијала је слаба светлост. Пузећи се довукао до зида јаме. Његове руке беспомоћно су се хватале за зид тражећи узалуд какво упориште.

А да копа тунел? Налазио се неколико метара испред одсека кад је пропао. Значи, треба да копа 5—6 корака на запад и избиће на површину стрмине испред јаме. Али, како да одреди где је запад? Копао је док није огулио сву кожу са руке. Свуда камење. Обесхрабрен легао је да предахне. Из полусна га је тргао шум као кад по трави пузи змија. Нешто длакаво додирнуло га је по врату. У једном скоку нашао се на ногама, очију разрогачених од ужаса.

Мада је у пећини било доста тамно, могао је да види како се низ зидове сливају читаве реке огромних паукова величине врапца, одвратног изгледа, дебелих ногу,

Енглеz Џон Матер провео је две ужасне ноћи међу длакавим чудовиштима

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

покривених ретким маљама. Једни су били готово сасвим црвени, други боје труле вишње.

ВОЈСКА ПАУКОВА

У том ужасном часу у Матеру је проговорио природњак: значи, мрачна пећина је ноћно уточиште паукова. Дању су тражили плен у бамбусовој шуми, а ноћу се склањали у пећину од кише која овде пада готово сваке ноћи.

— А мени пријатељ пише да се сви паукови ретко срећу — горко је помислио Матер, док су му длакаве животиње пузале уз ноге.

У пећини је настао потпун мрак и тек тада су почеле праве муке. Рукама, капом, капутом, Матер се бранио од војске паукова која је на ваљивала. Али, уместо једног убијеног ступала су два нова и своје жаоке заривали у његову кожу. Матер је па-

дао од умора, гађења и бола, а затим се поново дизао да би бар донекле стресао са себе густу длакаву масу која је претила да га угуши. Најзад, мрак је почео да се расплињава, пауци су оставили свој плен и пужући уз лијане вратили се у бамбусову шуму. Матер је клонуо на земљу.

Било је већ подне кад се придигао. Одмах је прионуо на посао. Сећање на протеклу ноћ дало му је нову снагу и ускоро му је пошло за руком да поткопа велики камен у тунелу и да га избаци у јаму. Но, споро је напредовао јер је у тунелу бивало све топлије. Зној се цурком сливао с њега, али он као да то није примећивао. Наједном се с криком тргао назад: руком је додирнуо нов камен, толико врео да га је опекао. Тунел је, значи, водио на исток, не у долину, већ према врху планине, право према оним пећинама које су биле пуне растопљене вулканске лаве. Сав труд био је узалудан! Требало је да копа тачно у супротној страни пећине.

Смркавало се, пауци су се враћали у пећину.

Читаву ноћ борио се Матер са пауковима трудећи се да мисли само на то да ће, кад мрави стигну идуће ноћи, он већ бити на слободи. Најзад су паукови почели да се повлаче. Свнтало је.

Матер се одмах бацио на бушење новог тунела, тачно наспрот старог. Наједном, ловачки нож се сломи, у руци му оста само дршка. Наставио је да копа ноктима, понављајући: „Морам до ноћи прокопати. Морам... Морам...“

МОРАМ УСПЕТИ

Кад се око поднева извукло из загушљивог тунела да мало предахне, у пећини је за то доба дана било тамно. Подигао је главу и угледао густе облаке. Једна, па још једна муња и — небо као да се провалило. Поток прљаве воде потекао је у пећину. Вода се нагло пела: до чланка, до колена, до појаса. Заједно с водом сливали су се у јаму и пауци — стотине, хиљаде. Борили су се међу собом, гризли се и, тражећи спаса, пузали уз Матерове руке и рамена, пели му се на главу. Вода му је већ била до врата; почела је да улази и уста. Морао је да плива да би се одржао на површини, а истовремено да се брани од длакавих инсе-

ката који су му се упијали у кожу. Постајао је све слабији. Ускоро ће потонути под тешком капом паукова која му је покривала главу.

ТУНЕЛ ЈЕ ПРОБИЈЕН

Наједном некакав шум, као да је велики камен бачен у воду, а одмах потом хујање воде која нагло отиче. Гле, ноге су ми додирнуле земљу. Новом снагом стао је да скида паукове с главе. Још пре него што је успео да ослободи лице, вода је опала до колена. Отицала је нагло и то кроз тунел који је до малочас копао. Постало му је јасно. Притисак воде довршио је његово дело, пробио је преграду која га је делила од слободе.

Четвороношке се провукло кроз тунел и угледао дневну светлост. Планина, умивена пљуском, блистала је на сунцу. Неколико минута лежао је на земљи, малаксао од напора и среће. А кад се подигао на колена, поглед му је застао на падини покривеној стотинама паукова.

— Има их довољно за све музеје света — проговори дрхтавим гласом.

И рањавим рукама Џон Матер стаде да скупља огромне длакаве инсекте и да их слаже на кошуљу коју је скинуо са себе и распростро по земљи...

К. В.

НИЗ ЗИДОВЕ, ЈАМЕ СЛИВАЛЕ СУ СЕ ЧИТАВЕ РЕКЕ ОГРОМНИХ ПАУКОВА ВЕЛИКИХ КАО ВРАПЦИ, ОДВРАТНОГ ИЗГЛЕДА. ДЕБЕЛИХ НОГУ ПОКРИВЕНИХ РЕТКИМ МАЉАМА.

ВИТЕЗОВИ 2

Витешки редови основани су за време крсташких ратова у Јерусалимској Краљевини за борбу против Арабљана и Турака Селџука, одбрану европског племства и очување крсташких поседа. Настали су под покровитељством католичке цркве, прво као добротворне установе а касније, од 1118. до 1120. године, добијају војнички карактер и улогу сталне војске Јерусалимске Краљевине. У редовима је владала веома строга дисциплина и подела дужности а на челу сваког налазио се велики магистар или мештар, директно потчињен и одговоран поглавару католичке цркве. Витешких редова било је неколико а међу њима су најпознатији и најзначајнији Јованов, Темпларски и Немачки или Тевтонски.

Јованов витешки ред основан је 1070. године као болница за лечење рањеника, болесника и ходочасника. Војнички карактер добио је 1118. године. Држао је низ јаких утврђења у Сирији и Палестини и имао значајну улогу у одбрани крсташких поседа. После пада Јерусалима 1187. године ред је држао замак Маркаб а почетком XIII века

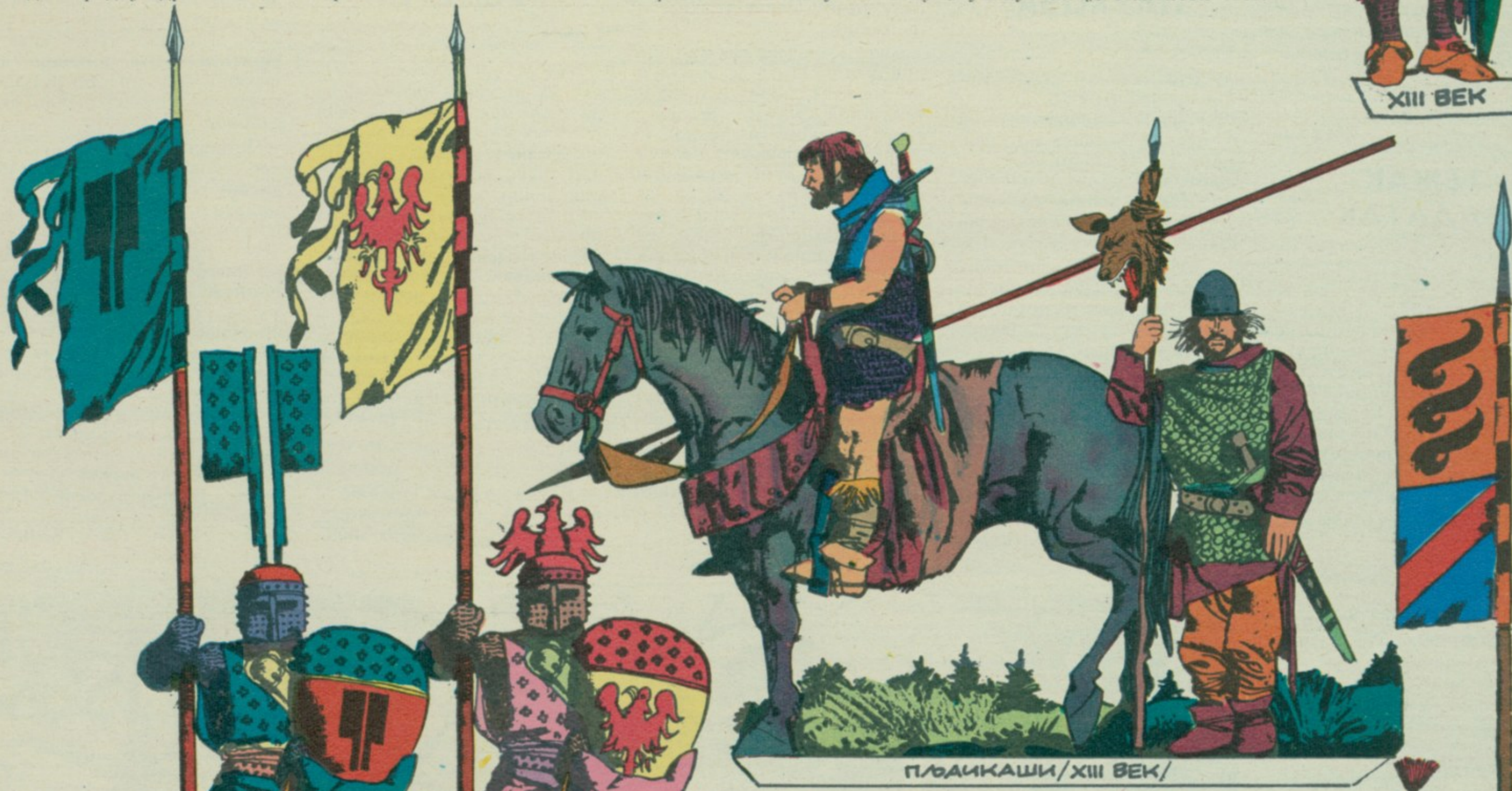
изградио је утврђење Крак де Шевалије одакле се крајем века повукао на Кипар а затим на Родос и назвао Родоски витешки ред. Под притиском Турака ред се 1530. године повлачи на Малту и добија име Малтешки витешки ред. После Наполеонове окупације Малте ред је прешао у Рим и изгубио војнички значај. Од 1879. године има добротворно обележје. Постоји и данас и броји око 6000 чланова.

Темпларски витешки ред основан је у Јерусалиму 1119. године. Веома брзо се обогатио и у XII веку постао моћна војна и политичка снага на Средњем истоку и у Европи. После пада Јерусалима ред се повукао у Тортосу а потом у Француску где је распуштен 1312. године.

Немачки или Тевтонски витешки ред настао је 1198. године у Акоу у Палестини. Почетком XIII века преселио се у Европу где је ратовао против Кумана и Пруса. У међувремену у Риги је основан 1202. године витешки ред Мачоноша који се придружио Тевтонском реду и као његов огранак добио име Ливонски витешки ред. Тевтонце је поразила Пољска у XV веку а укинуо их је Наполеон 1809.

XIII ВЕК

ПЛАЧКАШИ / XIII ВЕК /

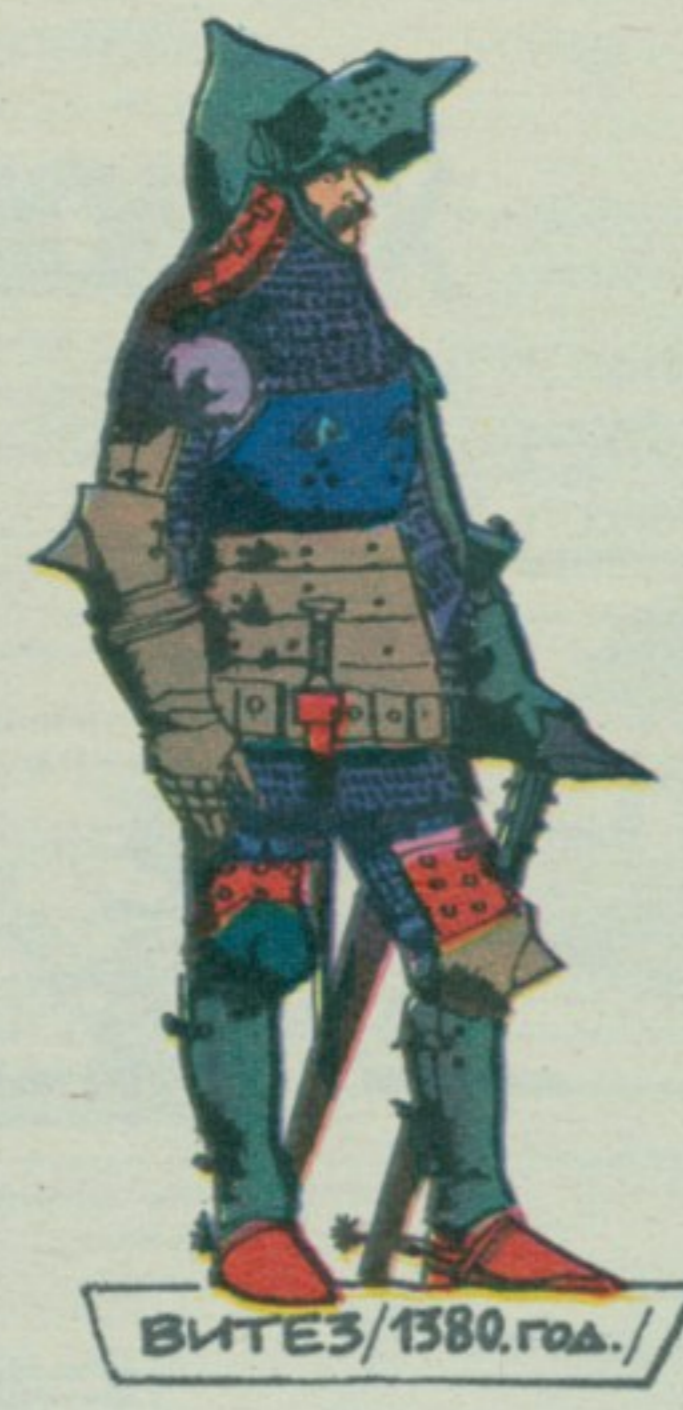
ВИТЕЗОВИ / XIII ВЕК /

ВИТЕЗОВИ / XIV - XV ВЕК /

XIII ВЕК

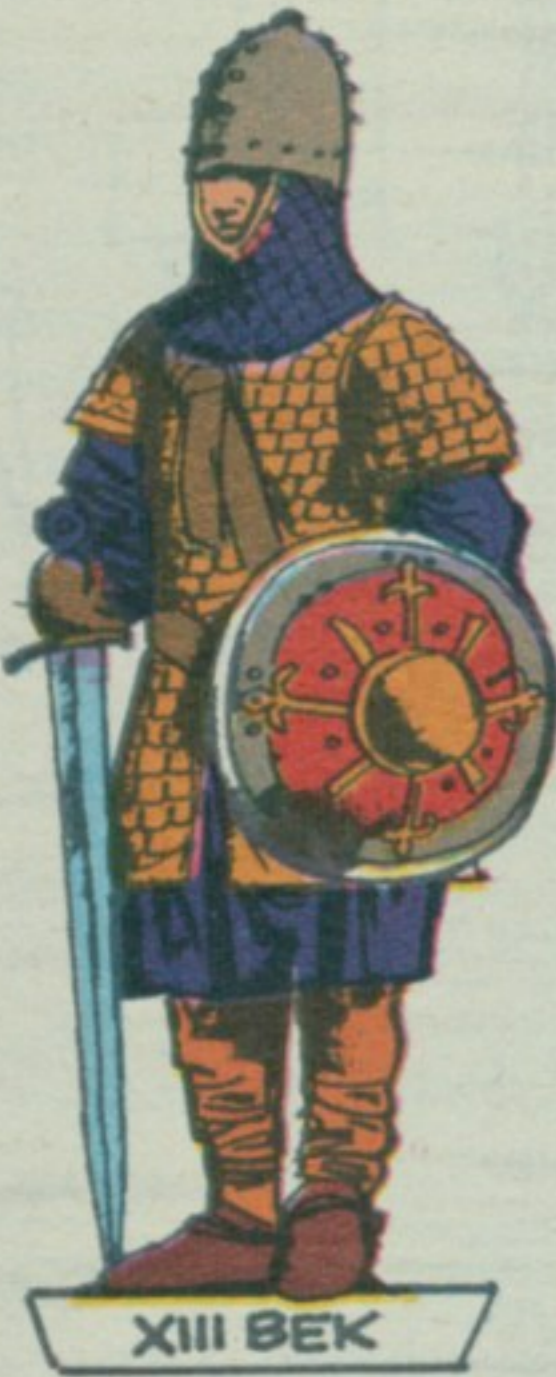
ВИТЕЗ /1380 год./

ВИТЕЗ /1460 год./

ВИТЕЗ /1475 год./

XIII ВЕК

НЕМАЧКИ ВИТЕЗ /XVI ВЕК/

НЕМАЧКИ ВИТЕЗ

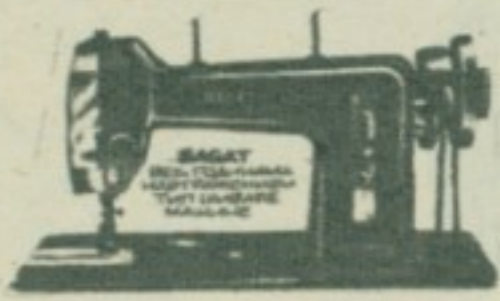
ПАЖЕВИ

ИТАЛИЈАНСКИ ВИТЕЗОВИ /XV ВЕК/

НАСТАВИТЕ СЕ

ЗАДРАНКА МАНУЕЛА ДОБИЛА »БАГАТОВУ« МАШИНУ

Уз рубрику „ЦИЦА КЛИЗАВИЦА“ у броју 989 од 11. децембра 1970. године објавили смо и наградни купон с моделом шиваће машине типа 555, творнице „БАГАТ“ из Задра. Том приликом позвали смо читаоце да нам пошаљу купоне и тако стекну право учешћа у извлачењу награда. Уједно смо их замолили да одговоре на питање „Да ли твоја мама има шиваћу машину?“ тако што ће заокружити „да“ или „не“.

До одређеног рока у ЗАБАВНИК су стигле укупно 7.183 дописнице од тога је 5.793 читалаца одговорило „не“ а 1.390 „да“. Чланови комисије ЗАБАВНИКА су међу свим приспелим дописницама извукли на срећу име добитника „БАГАТОВЕ“ машине. Овога пута највише среће је имала

МАНУЕЛА ВЛАДИЋ, Божидара Аџије 8-а, Задар.

Она је постала власник шиваће машине типа 555 поклон „БАГАТА“ из Задра.

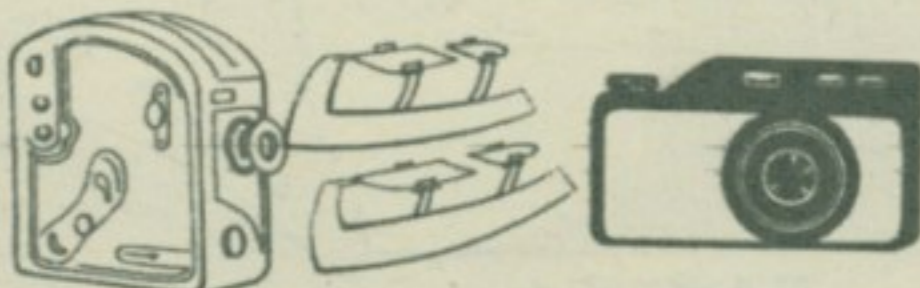
СПОРТИСТИ ДОБИЛИ ПРИБОР

Уз помоћ 11.700 наших читалаца — спортисти из наградног конкурса „Шта коме припада?“ добили су прибор који им припада. Међу приспелим дописницама с тачним одговорима било је 8.700, нетачних 500 а неважећих дописница без купона: 2.500.

Ево тачних одговора:

Гњурцу (8) припада подводна пушка (а); тркачком асу (7) волан (б); алпинисти (4) цепац (в); јахачици (9) корбач (г); веслачу (5) весло (д); тенисерки (3) тениски рекет (б); риболовцу (2) педачки штап са чекрком (е); младићу који се скија на води (6) скије (ж); фудбалеру (1) фудбалска лопта (з).

Међу онима који су послали тачне одговоре жири ЗАБАВНИКА извукло је на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ: КИНО-КАМЕРУ добио је СПАСЕН РАНГЕЛОВ, Нишана 17, Димитровград.

II НАГРАДУ: КЛИЗАЉКЕ добио је

РАТКО МАРЕТИЋ, Ђ. Петровића 28, Ловћенац и

III НАГРАДУ: ФОТО-АПАРАТ добио је ЗОРАН ОБРАДОВИЋ, улица Братства јединства 7-б 43, Титоград.

Жири ЗАБАВНИКА одлучио је да међу тачним одговорима извуче још 16 имена учесника овог конкурса и награди их са по једним слатким пакетом поклон фабрике бомбона и чоколаде „ПИОНИР“ из Суботице

Pionir
индустрија чоколаде и бомбона-суботица

Поклоне су добили:

1. СВЕТЛАНА ГЛИГОРИЋ, М. Тита 164, Рума; 2. РАДЕ ЈОВАНОВИЋ, Земунска 13/17, Бежанија; 3. ВИЉАНА КОМАДИНА, Топла 11, Херцег-Нови; 4. ВЛАТКА ЛУЦИЈАНИЋ, М. Тита 6/2, Сисак; 5. ДАНИЦА КРИВОКУЋА, Лењинова 5, Турија; 6. СЛОВАН ТОДОРОВ, Маршала Тита 70, Димитровград; 7. МЕТОДИЈА ТРАЈКОВСКИ, Н. Революције 58, Куманово; 8. ПЕРО ПЕКУРАР, село Лаудачевац, з.п. Вршац; 9. ГОРДАНА ГАЈИЋ, Жупска 10-а, Крушевац; 10. АНКА ЦОКИЋ, Д. Симеоновића 42, Богсвина.

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ОРУЖЈЕ?

Шта мислиш које од ова три оружја може да достигне циљ удаљен 150 метара: траперска пушка, индијански лук или каубојски револвер?

ОДГОВОР:

Оружје које има трапер, то јест пушка, лук и револвер немају никаквог значаја.

$$3x + 5y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једна књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштарца. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7
дана
увек
с вама

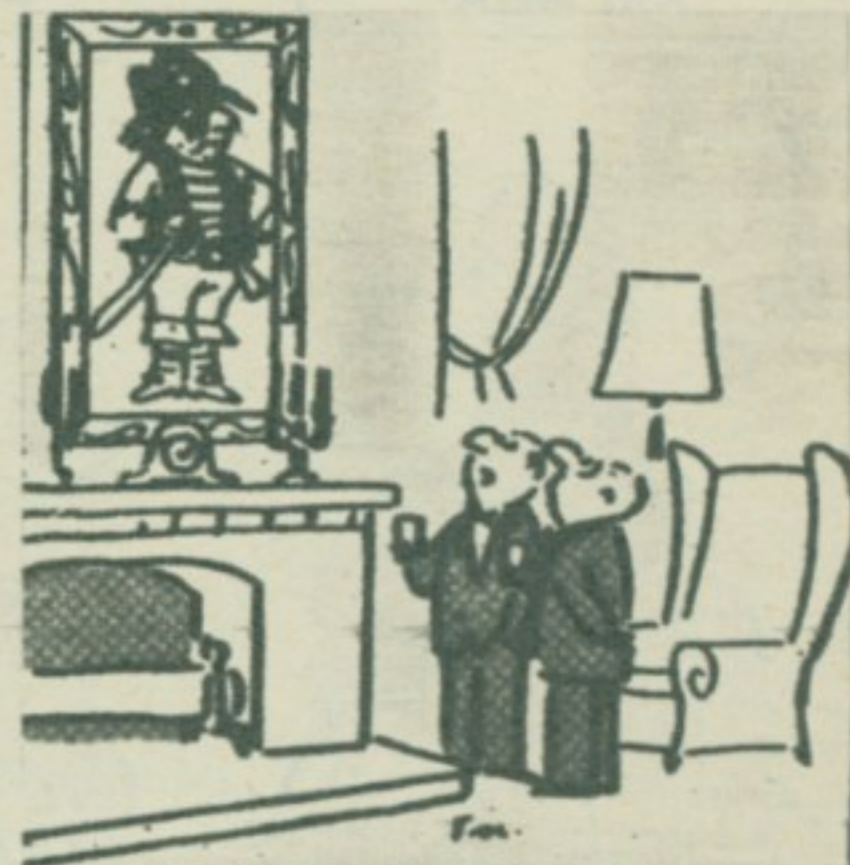
ХУМОР

— Стани! Заборавио сам зашто смо се потукли!

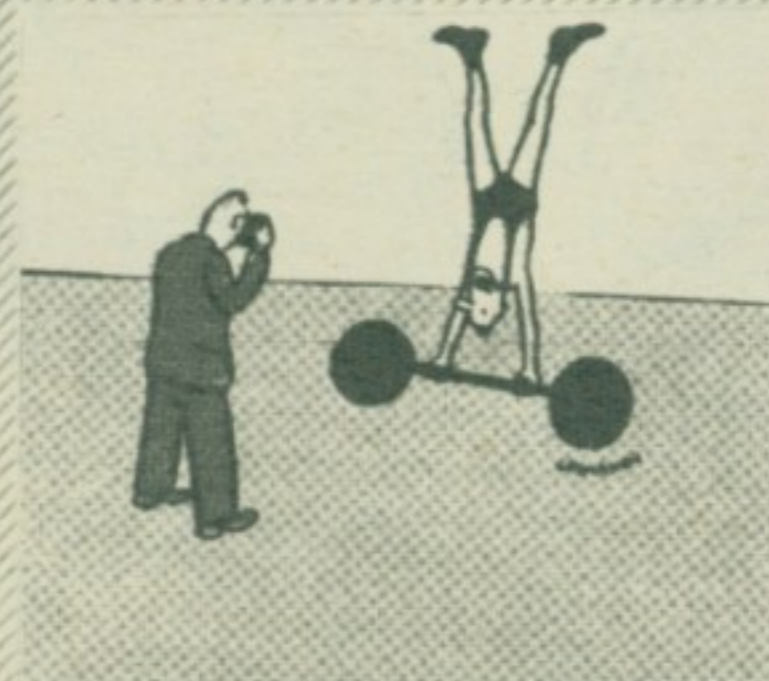
— Драги, немој толико да вичеш, можеш пробудити дете!

— Све што имам дугујем свом чукундеди!

— Мислиш да си ме прешао, Цо?

— Ништа ви не брините, ја после само обрнем слику!

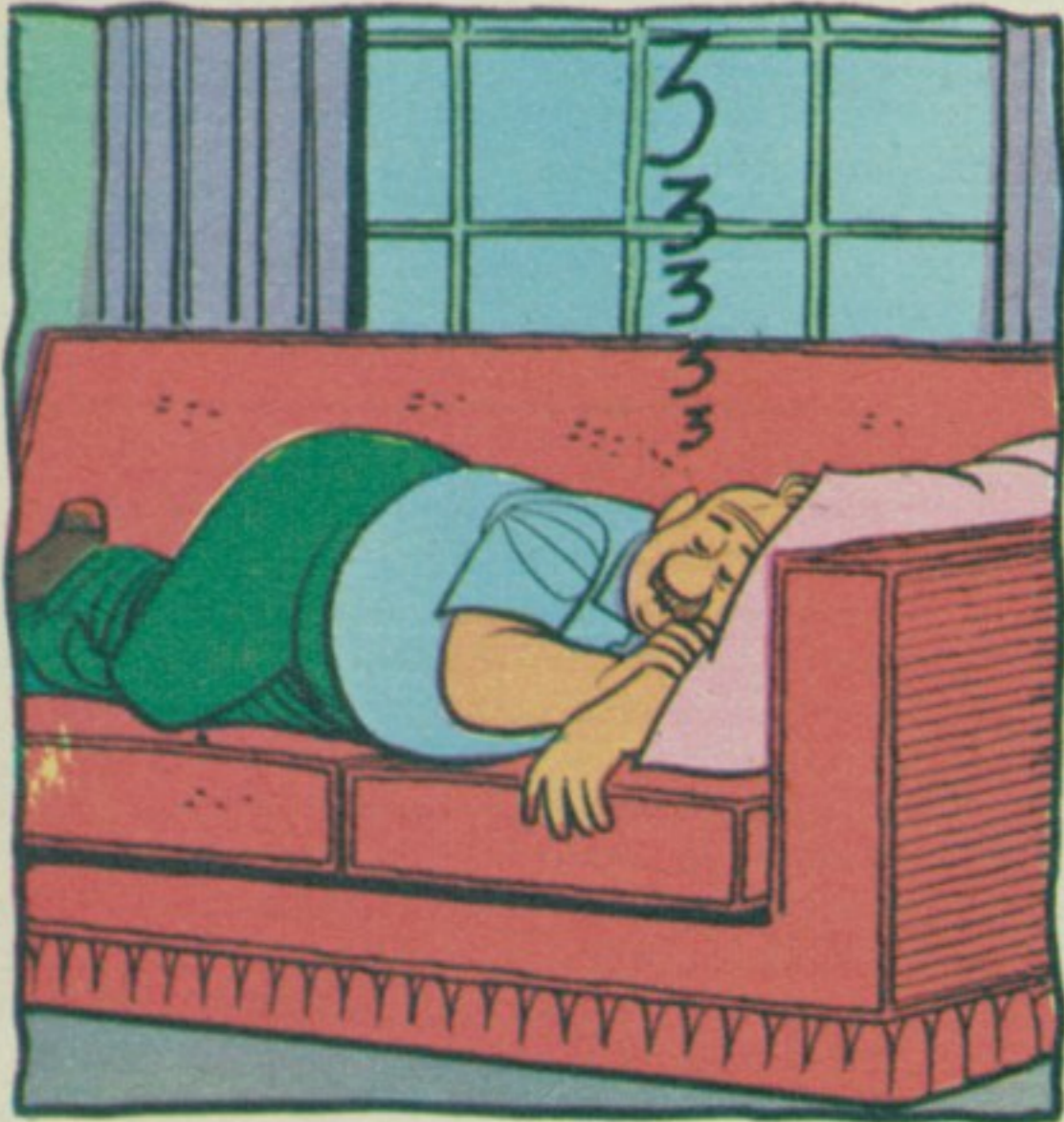

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

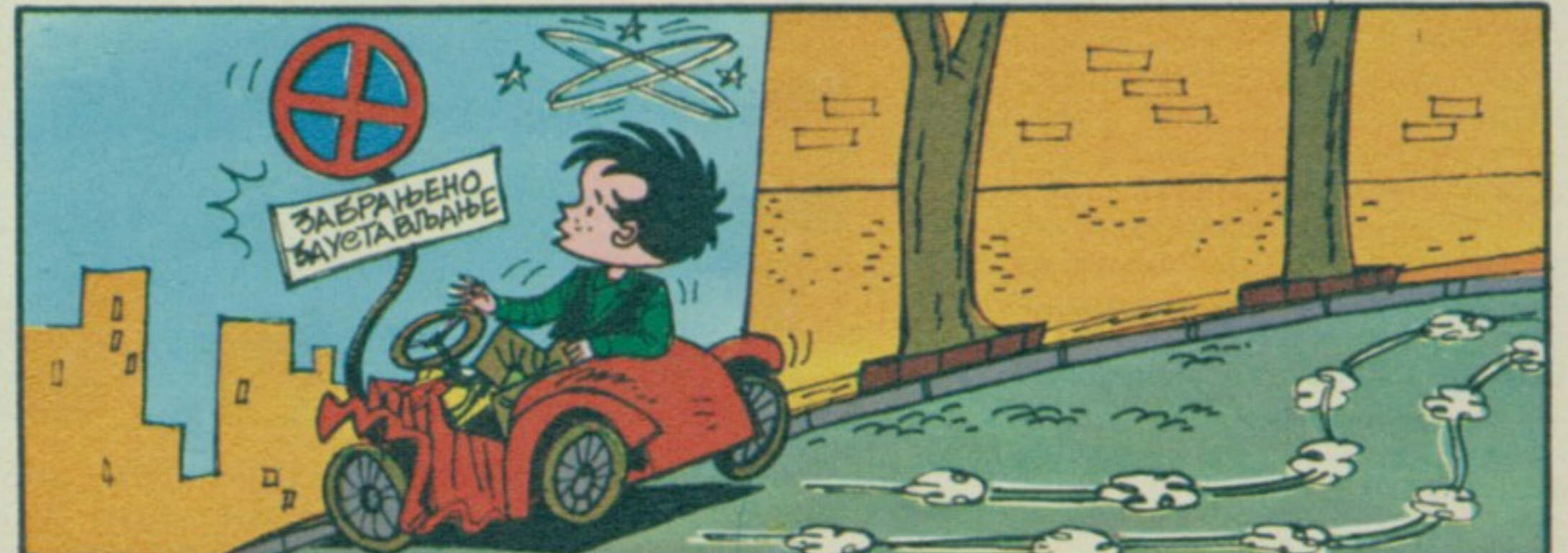
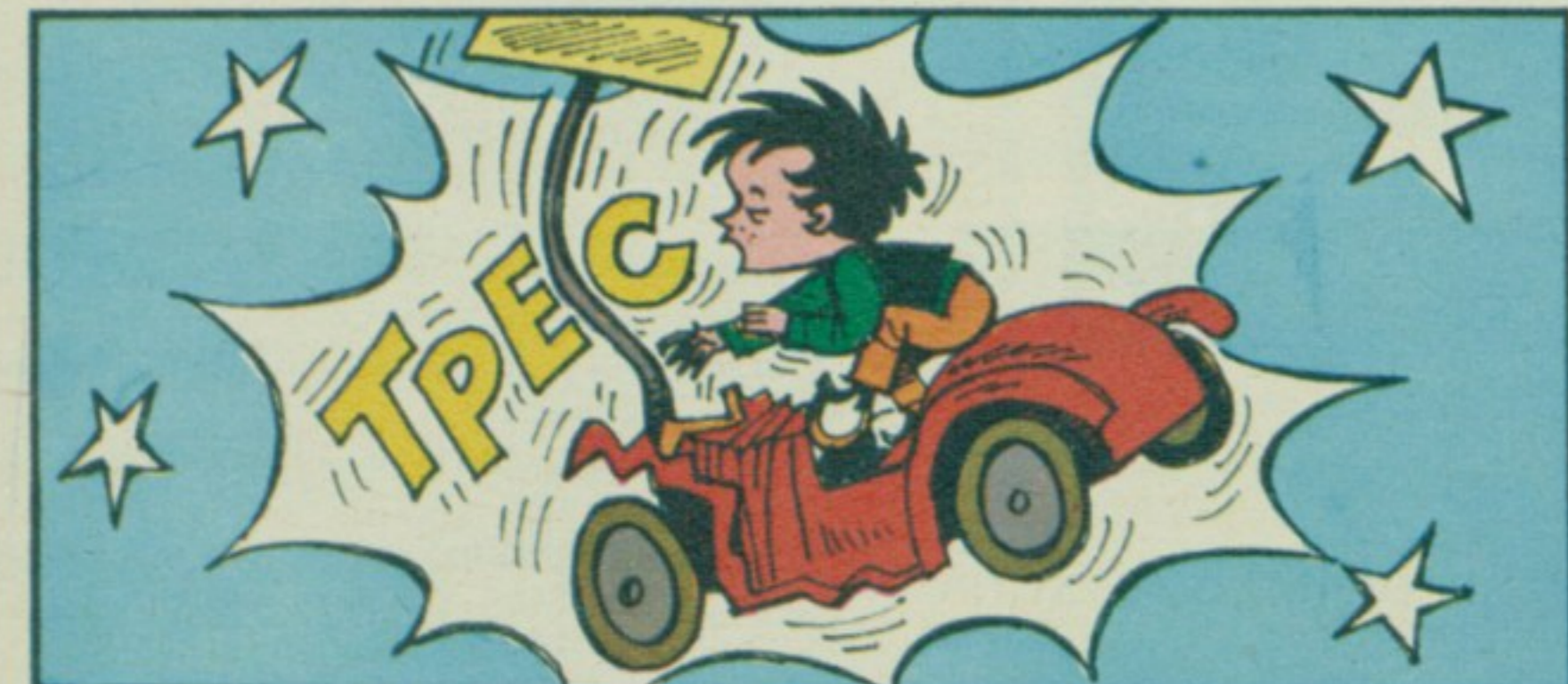
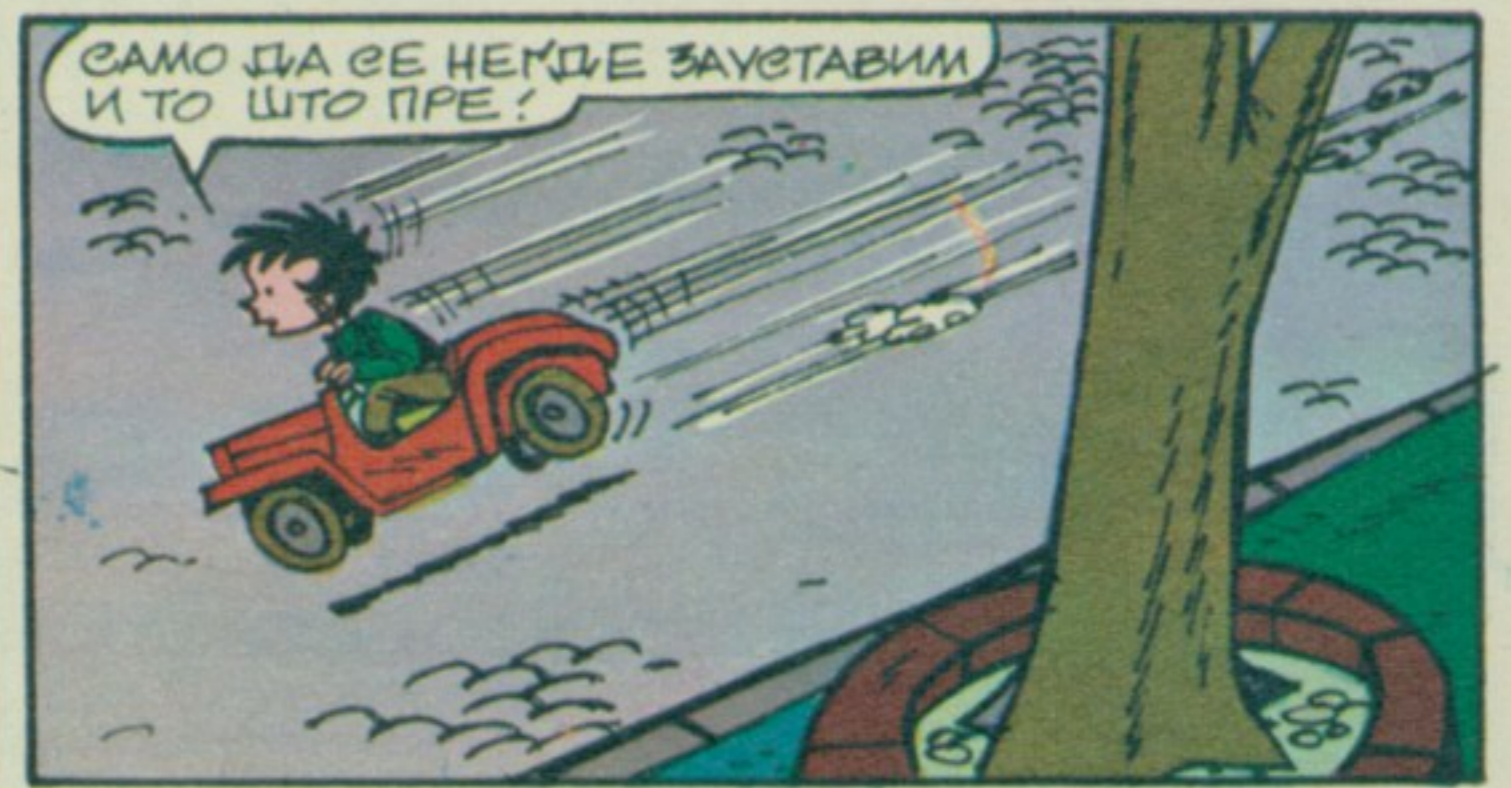
Људи се познају по труду и датој речи

(Арабљанска пословица)

ПОКВАРЕНА РАДОСТ

995

Бели зидови Централне Установе за Живот одјекивали су од реске звоњаве алармног уређаја. Одједном је у Установи узаврело као у кошници. Десетине лекара и техничара журиле су дугим ходницима. Пријатну, светложу боју огртача особља Установе су нарушавале црне униформе људи из Безбедности.

— Хеј, Алек, зар ови не виде да само сметају! Не може човек ходником да прође а да се не саплету о њих! — промрља Оскар покушавајући да увуче стомак испред врата препуног лифта.

Високи плавокоси Алек шеф Установе насмеши се на то и шапну му поред увата:

— Татице, ако већ хоћеш да критикујеш, нађи неко погодније место...

Оскар или „татица“, како су му студенти којима је предавао давно још дали надимак, само уздахну и слеже раменима. И сам је добро знао да људи из Безбедности нису прави узрок његове љутње.

Ово је била већ трећа узбуна у последњих пет дана и сваки пут се понављало исто: опет ће се препуним лифтом попети у своју лабораторију на седмом спрату Установе, опет ће стати поред уређаја „Крекс“ за замрзавање, проверавати мноштво инструмената чекати и — ништа!

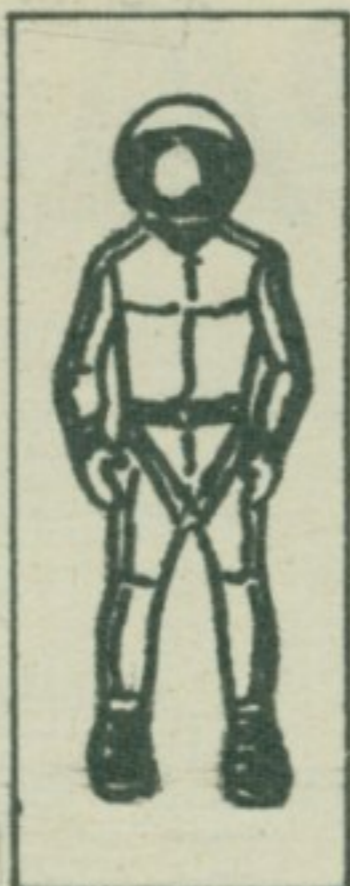
Лифт се уз зујање заустави на петом спрату и Алек се упуту дугим корацима ка црвено обојеним вратима испред којих су даноноћно дежурала два официра Безбедности. Он им по навиди климну главом и сачека да један од њих покрене механизам врата и пусти га у просторију у којој се налазио узрок свих непроспаваних ноћи протекле недеље и његових и његовог особља.

Непозната болест

— Докторе, пацијенту је нагло позлило пре двадесетак секунди — дочекао је Алека дежурни лекар. — Притисак је толико опao да сам морао да дам знак за општу узбуну. Интравенозно сам му дао средство за јачање рада срца, то сам једино смео да урадим док ви не дођете... Алек приђе бесвесном телу окруженом многобројним апаратима за вештачко продужење живота.

О Рону, пробном пилоту фотонске ракете „Алфа“, у последње време кружиле су праве легенде. Био је то један од највећих људи свог времена. Широм света многобројне екипе научника срећивале су материјале које је он прикупио на својим путовањима по бескрајним просторима космоса, остављајући проучавање за касније. Деца су у школи учила напамет песмице о Рону, астрофизичари су се мучили објашњавајући многобројне ефекте космоса које је Рон први уочио. Рон је несумњиво био најпопуларнији човек на Земљи и њеним световима, планетама које су људи колонизирали и оспособили за живот у протекла два века.

А онда је, изненада, јављено да је оболео од неке непознате болести. Сви напори научника Установе за Живот остали су безуспешни. Научници нису успели да пронађу тајанственог узрочника непрекидне бесвести и сталног слабљења Роновог организма. У критичном стању Рон је пре десетак дана пренет на Централну установу и предат у руке најбољим стручњацима за оживљавање на планети. Алек и његове колеге безуспешно су настојали да спасу најзначајнији ум свога времена. Али, сви њихови напори су остали узалудни пред непознатим непријатељем далеког свемира.

ПЕТАР РАНЂЕЛОВИЋ

ЈЕДИНИ СВЕТ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ТЕХНИЧАРУ КОЈИ ЈЕ РАДИО НА РОБОТСКОЈ РАКЕТИ ПОТКРАЛА СЕ ГРЕШКА И УМЕСТО НА 20 ГОДИНА ОКРЕНУО ЈЕ РУЧИЦУ НА — 20 ВЕКОВА!

Плашећи се могућности заразе, Алек је инсистирао на присуству људи из Службе Обезбеђења, као и на многобројним превентивним мерама. Особље је гуњало, али је поштовало ауторитет шефа.

Припремише »Крекс«

Праћен узнемираним погледом дежурног лекара Алек је пришао стакленом ковчегу у коме је лежао Рон. Увек миран и сабран помно је прегледао инструменте који су непрекидно бележили све реакције тела које је лежало пред њим. Сумње није било. Рон је био потпуно исцрпљен, само је мала искрица живота треперила у њему. Било је питање сата или чак минута када ће се и она потпуно угасити. Требало је радити што брже.

Чврсто стегнутих усана окренуо се дежурноме:

— Позовите седми спрат, одсек за хибернацију. Реците доктору Оскару да припреми „Крекс“. Тело ћемо донети горе за два минута.

— Али, докторе, можда још постоји нека шанса. Можда... — поче дежурни.

— И сами знате да смо све покушали. Никакве наде више нема. Једино хибернација. То је последња нада...

Дежурни се повуче и Алек за тренутак погледа за њим и помисли како је против своје воље малочас био груб. Али, зар може другачије. Потом поче издавати наређења за транспорт тела два спрата више, до уређаја над којим је бдео Оскар.

Кад је асистент доктора Алека обавестио Оскара о одлуци да се Роново тело подвргне хибернацији, овај се лезнуо. Сада, када је све већ било одлучено, нимало га није радовало што ће његови уређаји бити сада први пут испробани.

Знао је добро колику је одговорност Алек преузео на себе кад је одлучио да учини овај последњи корак. Недавно је решено да, уколико се не пронађе лек Роновој болести и смрт му озбиљно запрети, његово тело буде подвргнуто тем-

— ДА, АЛЕК, СВЕ ЈЕ СПРЕМНО. ЈЕСИ ЛИ ОБАВЕСТИО АСТРОИНСТИТУТ ДА СЕ ПРИПРЕМИ? РОН МОРА ЗА ПОЛА ЧАСА БИТИ У ОРБИТИ...

ператури блиској апсолутној нули и на тај начин спречи развој болести. Даље, због опасности од заразе Роново тело биће смештено у ракету без пилота, роботску ракету, која ће га однети у Космос тако да ће се вратити натраг, на планету са које је полетела тачно кроз двадесет година, када ће, веровало се, бити пронађен узрок и лек његовој болести.

Лични неуспех

— Да ли је... — прекиде га у размишљању Алек који уђе у просторију на челу колоне. За њим унесоше тело које се назирало кроз зидове стакленог саркофага.

— Да, Алек, све је спремно. Јеси ли обавестио Астро Институт да се припреми. Рон мора у року од пола сата бити у орбити. Знаш и сам да свако задржавање...

Алек је изгледао уморно. Ово је био неуспех целог научног тима, али га је он највише осећао као своју личну немоћ. Надао се да ће у будућности, кад се Рон буде вратио са свога пута, бити пронађен лек против непознате болести.

Дивећи се посматрао је хитре Оскарове руке које су летеле преко разводника и прекидача командне табле „Крекса“ који је потмуло зужао слушајући температуру у челној комори где је већ било пренето Роново тело.

Непуних пола сата потом две су прилике непомично стајале на помоћном узлету Астро Института, одакле је управо одлетела роботска ракета носећи Роново тело ка непомичним звездама Космоса.

— Жао ми је што ћемо се сада растати... — први проговори Оскар. — Моја клиника на Тибету ме чека. Због твог позива и Рона напустио сам истраживање утицаја ниске температуре на људе са Хималаја.

— Ја ћу узети одмор, а онда покушати да заборавим овај неуспех. Рон је стварно био велики човек...

У том тренутку нико на Земљи није ни сањао да се техничару који је радио око ракете поткрала грешка: на механизму који је темпирао повратак ракете, уместо на 20 година он је окренуо ручицу на 20 векова!

Хладни гласови

Прво чега је Рон био свестан када се пробудио из дубоке летаргије у којој је провео две хиљаде година био је пар леденоплавих очију које су га нетремице посматрале. Очи су припадале мушкарцу обученом у сребрнати комбинезон. Чим је приметио Роново буђење, мушкарца се без икаква израза на лицу повуче и уступи место жени обученој потпуно исто. Она га је посматрала неко време, а потом се окрену мушкарцу и рече му неколико речи које су Рону звучале јако познато, али које и поред свет напрезања није успео да разуме. Потом обоје изађоше из Роновог видокруга.

Рон с муком подиже главу и зину од запрепаштења. Мислио је да лежи у болничком кревету, на одељењу Централне Установе, али ово што је видео нимало није личило на познату му собу, као што ни онај мушкарац није лично на доктора Алека који га је лечио.

— Пробудили сте се, зар не... — пренуо га је хладан глас. — Како се осећате?

Окренувши се Рон угледа групу људи одевених у исте комбинезоне како га посматрају испитивачки. Истовремено један од њих иступи напред и поможе му да седне.

Прошло је тачно двадесет веко-

ва од тренутка ваше хибернације, мислим да се тако зове процес коме су вас подвргли. Захваљујући прецизности ваше роботске ракете ви сте пре десет дана приспели у орбиту око Земље и одатле се спустили на површину, иако вас при томе замало није уништила једна наша одбрамбена орбитална станица.

Рон се ухвати за главу. Тако значи! Спавао пуне две хиљаде година! Сви његови познаници и пријатељи су већ одавно мртви. Али, зашто су то урадили, зашто... Присећао се да му је непосредно пре него што се све изгубило из његове свести доктор Алек говорио о могућности хибернације, али никада му није ни споменуо могућност да и њега подвргну том процесу.

— Зовем се Тано и стручњак сам за изумрле језике — продужи вођа групе — ово је група стручњака који су вас излечили. Оживети човека који је две хиљаде година био изложен тако ниској температури био је велики посао.

Рон се с напором придиже са кревета на коме је лежао и несигурно направи неколико корака. Нагазио се у потпуно непознатом свету, свету који је некада био његов, али сада то више није.

— Хоћу ли моћи детети... На истраживачким ракетама? — упита мислећи да је то у ствари једино што је знао.

— На жалост, не. Наша испитивања се у потпуности обављају аутоматски.

Ми све знамо

— Шта ћу моћи да радим? — збуњено запита Рон — могу ли вам пружити неке податке о времену из кога потичем...

— Све нам је већ познато. Све што бисте испричали ми знамо и боље и потпуније. А што се вашег рада тиче, сутра ујутру један електронски мозак оцениће ваше способности и упутити вас у неку одгојну установу где ћете научити неки простији посао...

Пред Роновим очима све се рушило.

Ту ноћ Рон је провео посматрајући небо, једино што се није променило за тих двадесет векова. Пожелео је да и људи буду налик на њега, али је осетио истог тренутка да је његова жеља немогућа.

У једном тренутку сину му у глави: па он би могао и натраг, у космос. Рекли су да немају ракета. Али, постојала је она којом је он долетео овамо.

Дрхтавом руком превуче преко сензора који га споји са дежурном просторијом. Пре него што су отишли Тано му је објаснио да је потребно само повући руком преко на рочитог елемента и истог тренутка ће добити везу с његовим Тановим станом где ће моћи да искаже своју жељу.

Чекајући везу размишљао је о својој идеји. Грешка! До јутрос он је у космосу био у стању хибернације. То значи да у ракети нема ни кисеоника, ни хране, ни топлоте, укратко — ничега.

Нема излаза. А уз то на саму помисао да поново постане бесвесно тело које бесконачно лута космосом, бунио се сваки његов атом.

— Желели сте да разговарате са мном! — појавио се Тано на зидном телеекрану у Роновој одаји. Изгледа да они и спавају у оним одвратним униформама... злобно помисли Рон и рече Тановој слици на зиду:

— Не могу никако да заспим. Сувише узбуђења данас. Да немате неки криминални роман?

— Криминални роман! Никад за то нисам чуо. Сачекајте да погледам у речник...

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ЗА ТО ВРЕМЕ ОАК-РОСИ СУ ДОЖИВЉАВАЛИ СВОЈ НАЈВЕЉИ ПОРАЗ...

МАЛО КАСНИЈЕ, У „ЛОГОРУ“ ЉУДИ С ДРВЕЋА...

ВЕЛИКИ МАЈМУНИ СУ ИЗГУБИЛИ НЕКОЛИЦИНУ СВОЈЕ САБРАЌЕ ДАЛИ СУ СВОЗИМ НЕПРИЈАТЕЉИМА НАНЕЛИ ТЕШКЕ ГУБИТКЕ!

МИР СЕ ВРАТИО У ФУНГЛУ. ЈУ-МА ЈЕ НАШАО ВО-МОА. ВО-МО САД ЗНА ИЗ КОЈЕ ЈЕ ХОРДЕ ПОТЕКАО...

ХОЌЕ ЛИ ВО-МО ДА СЕ ВРАТИ МЕЂУ СВОЈ ПРАВУ БРАЌУ?

ОАК-РОСИ НЕКЕ ВИШЕ УЗНЕМИРАВАТИ НАРОД С ДРВЕЋА!

ЛИТАЊЕ ЈЕ ИЗНЕНАДИЛО ДЕЧАКА. НИЈЕ ЗНАО ШТА ДА ОДГОВОРИ. ОКРЕНУО СЕ И УДАЉИО МАЛО ОД СВОЈИХ ПРИЈАТЕЉА...

СРЦЕ ВО-МОА ПАТИ! ТЕШКО МУ ЈЕ ДА СЕ ОДЛУЧИ...

ЈУ-МА ГА РАЗУМЕ! КАКО ДА НАГУСТИ ОНЕ КОЈИ СУ ГА ПРИХВАТИЛИ И ШТИТИЛИ КАО СВОГА?

ДА! НАРОД С ДРВЕЋА ДОКАЗАО ЈЕ ДА ВЕРНОСТ МОЖЕ ДА ИДЕ ДО САМОЖРТВОВАЊА! ТАКВА ВЕРНОСТ СЕ НЕ МОЖЕ НАћи КОД СВИХ ЉУДИ!

МА ШТА ВО-МО ОДЛУЧИО, ЈУ-МА ЋЕ ОСТАТИ КРАЈ ЊЕГА ДО КРАЈА ЖИВОТА!

У ТУНГИНО СРЦЕ СПУСТИО СЕ МИР. ЗНАО ЈЕ ДА ЈЕ ИСПУНИО СВОЈ ЗАДАТАК, ДА МОЖЕ ДА ОДЕ... ИЗНЕНАДА, ОБУЗЕЛА ГА ЈЕ ЖАРКА ЖЕЉА ДА ПОТРАЖИ СВОЈУ САБРАЌУ, ДА СЕ НАЂЕ МЕЂУ СВОЗИМА... **КРАЈ**

ПОДСЕТНИК

ЛУТКА са правом косом обрадоваће сваку девојчицу за рођендан. Може се купити у Дечијој робној кући „Београд“, Маршала Тита 1, Београд. Цена је 45 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

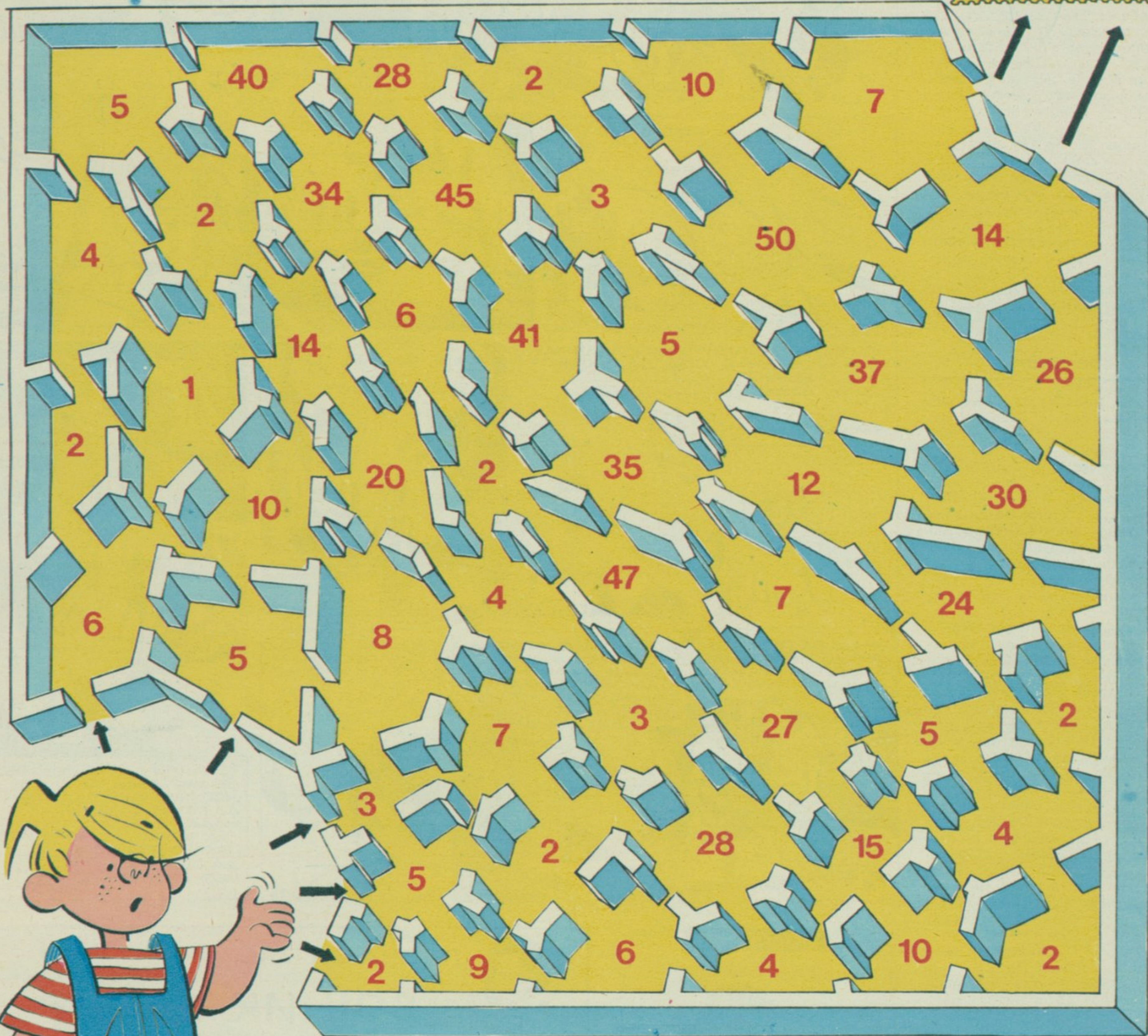
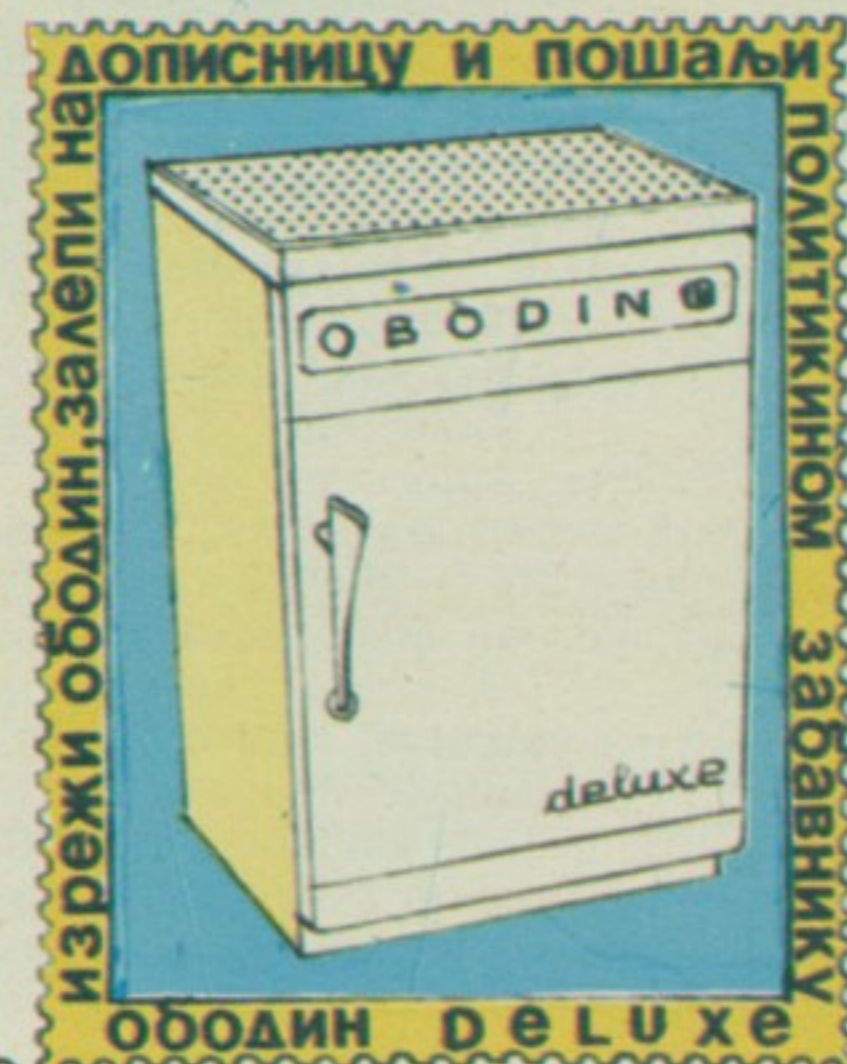
ПЛОЧА ЗА ВАС

ВОЈНИК ЗАФИР

Зафир Хаџиманов тренутно се налази у војсци, али није престао да снима плоче и наступа на фестивалима. Освојио је прве награде на „Скопју 70“ и на Војничком фестивалу. Ових дана продукција плоча РТБ издала је плочу на којој Зафир пева две композиције Александра Кораћа, који је ове године био први на готово свим нашим фестивалима: „Земли момче Македонче“, прва награда публике на „Скопју 70“ и „Адријана“. Цена плоче је 8,75 нових динара.

НАЈЈЕВТИНИЈИ НАЧИН ДА ДОБИЈЕШ ОБОДИН DE LUXE

Новац уопште није потребан!!! УЗМИ ОЛОВКУ И ПАПИР

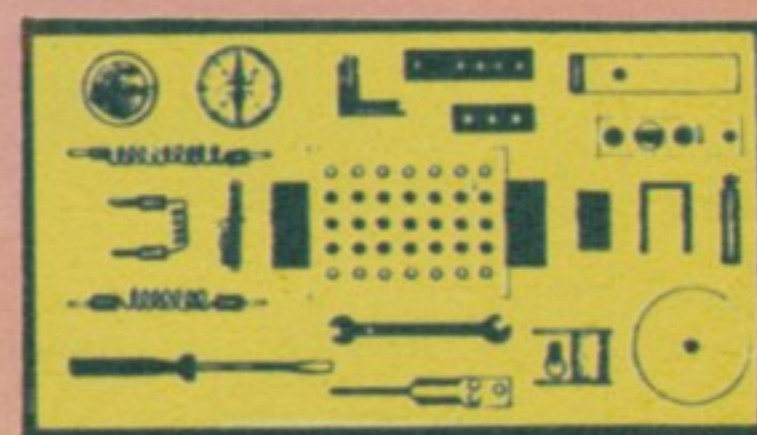

ОБОДИН ЈЕ ENERGOINVESTOV ФРИЖИДЕР!

ЗАДАТАК. — Од места где се налази Де-нис па до Енергоинвестовог фрижидера ОБОДИН DE LUXE прођи кроз лавиринт али тако да утрошиш најмању суму новца. Свако поље вреди колико на њему пише. Изрежи и залепи фрижидер са слике на дописницу и поред њега напиши поља (цифре) преко којих си отишао до ОБОДИНА, као и збир. Пример: $5+10+6$ итд = ? Међу онима који буду изабрали најјевтинији пут, на срећу ће се извући добитник фрижидера ОБОДИН DE LUXE од 135 л. Дописницу пошаљи „Политикином забавнику“, Београд, п. факс 124 до 1. II 1971.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

„ЕЛЕКТРОПИОНИР“

10 БАЈКИ

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Дрвену звезду“. Имам 14 година. Марија Јојкић, О.Ш. „Петар Драпшин“, Турија — Бачка.

Ученица сам Техничке школе у Сурдулици. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Језик дописивања српскохрватски и руски. Имам 15 година. Снежана Димитријевић, Француска 22, Сурдулица.

Желела бих да се дописујем и мењам разгледнице с младима из земље и иностранства. Имам 15 година и знам енглески. Смиљана Ивањко, Ивана Цанкара 35а/II, Осиек.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама који навијају за „Партизан“, скупљају значке, стари и страни новац и разгледнице. Славиша Лекић, М. Тита 90/III, Косовска Митровица.

Имам 12 година. Свирам гитару. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Снежана Садиковић, Friedrichstr 12, 7921 Ochsenberg — Deutschland.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Имам 17 година. Скупљам значке. Лујза Иљанин, Ламела 1 улаз „А“ стан 15/IV, Крушевац.

Имам 16 година. Желим да се дописујем са другарицама широм наше земље. Влатко Цибула, В.П. 5835/8, Задар.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама. Имам 10 година. Скупљам фотографије глумца и Дизнијевих јунака. Навијам за „Партизан“. Едита Крунић, Tortrum strasse 1, 6520 Worms — Deutschland.

Имам 15 година. Скупљам марке и разгледнице југословенских и светских градова. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, мађарски и руски. Ладислав Такач, Јована Ђорђевића 6/III, Нови Сад.

Желео бих да ми се јаве сви они који имају исто презиме као ја. Милан Остојић, уч. VII/1, о.ш. „Сава Ковачевић“, Михаиловац код Смедерева.

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Скупљам разгледнице и поштанске марке. Волим модерну музику и Крунослава Слабинца. Језик дописивања српскохрватски и француски. Навијам за „Сарајево“. Азра Ханџић, Дајанли Османбег 69, Кошевско брдо, Сарајево.

Желела бих да се дописујем са дечама и девојчицама широм наше земље. Навијам за „Хајдук“. Језик дописивања српскохрватски и француски. Имам 13 година и врло добра сам ученица. Амира Хасић, 29. новембар б.б., Столац.

МАЛА ПОШТА

ЧИЈА ЈЕ КОРЗИКА?

Драги Забавнице,

Да ли Корзика припада Француској? Тата ми је купио књигу „Свет у цепу“, па сам је гледао једно вече. Кад сам стигао до Европе, видео сам Корзику и рекао сам да припада Француској а тата тврди Италији. Према томе ко је у праву: ја или мој отац?

ЉУБОМИР СЕКУЛИЋ,
Маршала Тита 45/14
Бар

Острво Корзика у Средоземном мору, мада је ближе италијанској обали, при-

пада Француској и то од 1768. године кад га је некада моћни град Ђенова уступио овој земљи.

ПИШИ МИ, РАДМИЛА!

Драги уреднице,

Ову карту ти пишем са великом тугом у срцу. Ти си тај који си све моћан, па те молим да објавиш ову моју карту. На екскурзији у Дубровнику упознао сам једну девојку. Њено име је Радмила. Молим је да ми се јави.

ЗОРАН НЕНАДОВИЋ, Гајева
3, Земун

КАКАВ ЈЕ ФИНСКИ ЈЕЗИК

Драги Забавнице,

У броју 983 написали сте нешто о дечаку о коме се прича (Јако Илвес). Желеле бисмо да знамо којим се језиком говори у Финској.

НАТАША И АЛЕКСАНДРА,
Кавадарци

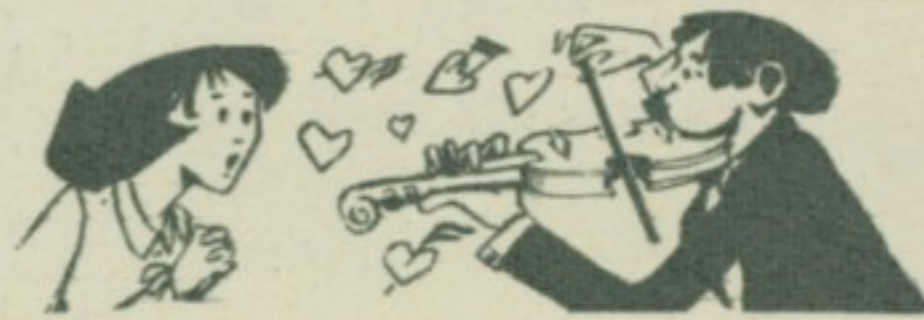
Фински језик употребљава се у Финској, њиме говоре и Финци у Шведској, Норвешкој и СССР. Припада угро-финској групи језика. У блиском је сродству са естонским језиком. Одликује се богатством вокала. Акцент је везан за први слог. Писмо Финца је латиница. У финском језику има доста елемената из германских језика (нарочито шведског), балтичких и руског.

БИО ЈЕ МОЈ ГОСТ

Драги Забавнице,

Реших да ти нешто напишем поводом наслова „Дечак о коме се прича“ у „Малој пошти“. Моја школа је и ове године примила неке од ученика велике дечије ревије „Радост Европе“. То су били дечаки и девојчице из Финске, Шведске и Данске. Што се тиче „деце“ из Финске ја сам био домаћин једног од

њих. Ја и мој друг Радмило Божиновић, који је такође био домаћин и то младом композитору Ристи,

увек смо били с њима. Ишли смо заједно у биоскоп, у зоолошки врт и веома смо се зближили. Јако Илвес, тај виолински освајач, као што пише у „Илустрованој политици“ „залудео“ је све београдске шипарице које су у сали Дома синдика та чуле звуке виолине. Тај број се повећао после приказивања ове емисије на телевизији. Исувеше сам се распричао, па бих завршио с овим: Ево његове потпуне адресе:

ЈААККО ИЛВЕС (17 год.), Kontiontie 1A, Tapiola, Finland. Поздравља те БРАНКО БИВЕРЦИЋ, ученик о.ш. „Браћа Рибар“ Чубрина 5, Београд

АДРЕСА ПЕСНИКИЊЕ

Драги Забавнице,

Молио бих те да ми одговориш на питање: где станује Мира Алечковић?

МИЛЕ МИЛОЈЕВИЋ,
село Малча код Ниша

Мира Алечковић станује у Београду у Ул. Булевар револуције 17.

ЕНГЛЕСКИ ЛИСТ ЗА МЛАДЕ

Драги Забавнице,

Учим енглески језик па бих желела да се претплатим на један енглески недељни лист за младе. Молим те објави адресу неког листа и његову годишњу претплату. Пуно те поздравља

ВЕРА КОВАЧЕВИЋ, уч. II р.
гимназије, Сента, „Кула“ I

Препоручујемо ти лист »Princess Tina«, који је углавном намењен девој-

чицама. Издавач је: Fleetway House, Farringdon Street, London E.C.4. Можеш га поручити преко Издавачког предузећа „ПРОСВЕТА“ извоз-увоз, Београд, Теразије 12/1. Тачну цену не знамо.

ДРУГ ИЗ НОЋАЈА

Драги Забавнице,

Молим те објави да молим све оне који познају Јовицу Јовића из Ноћаја да му кажу да сам његову адресу изгубио и зато му нисам писао. Нека ми се јави.

СЛАВОЉУБ РАДИВОЈЕВИЋ,
Трг 23. октобар број 3/2, 15000
— Шабац.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

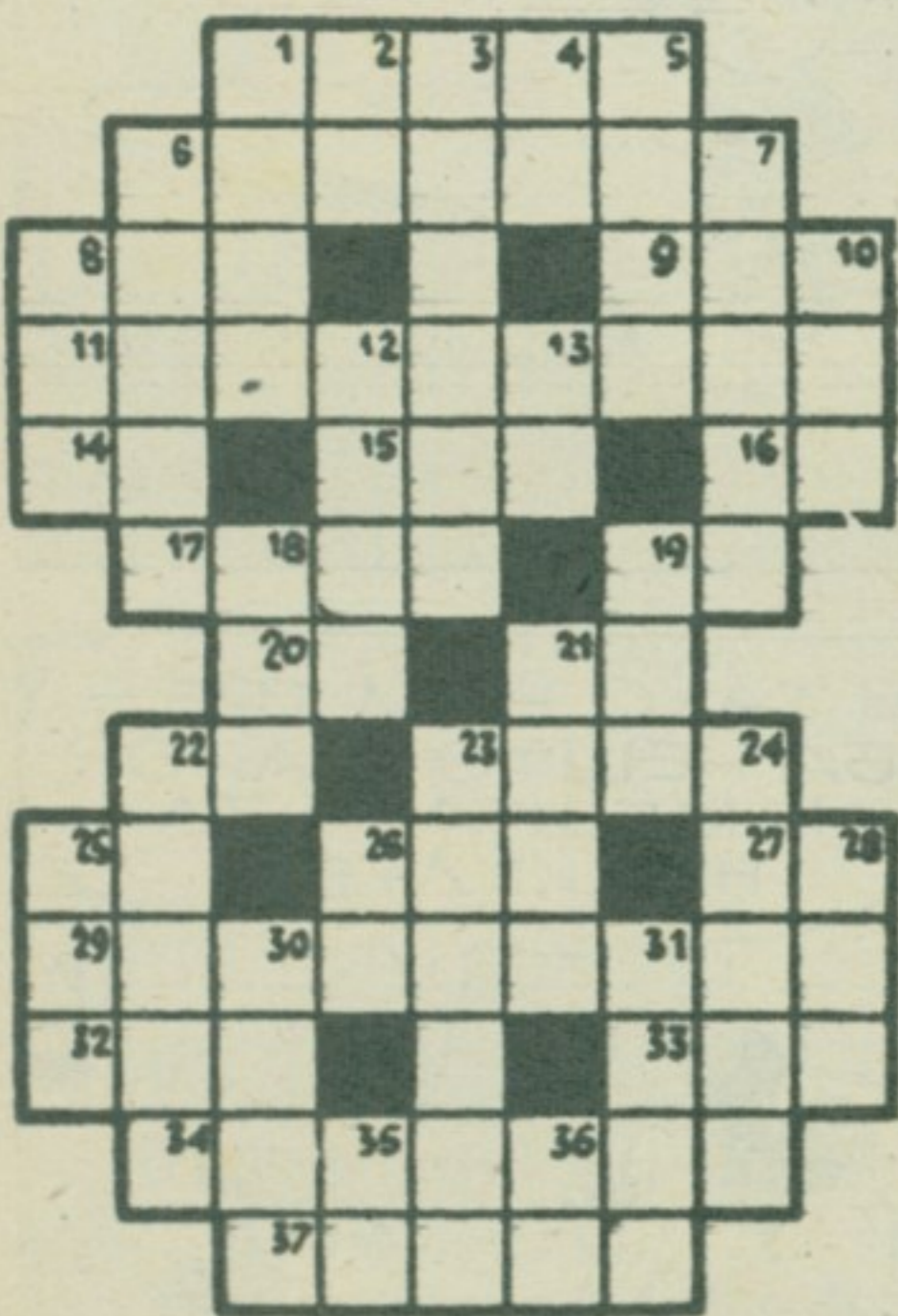
Водоравно: 1) коштуњав плод, 6) материјал за израду свећа, 8) ловачки пас, 9) део лица, 11) наука која се бави рашчлањавањем, 14) свеза, 15) мушко име, 16) иницијали презимена и имена нашег великог проналазача, 17) прибор за пушење,

19) лична заменица, 20) усклик, 21) друго слово енглеске азбуке, 22) домаћа животиња, 23) предњи део врата, 25) слово латинице, 26) временско раздобље, 27) скраћеница за број, 29) сви апарати једног техничког предузећа или лабораторије, 32) друмско преноћиште, 33) град у Срему, 34) уље које се употребљава у лечењу, 37) врста пса.

Усправно: 1) локва, 2) мера за површину, 3) женско име, 4) слово латинице, 5) личност из Дизнијевих стрипова, 6) казни ударак у фудбалу, 7) део прста (множ.), 9) титула монголских владара, 10) доживљај у сну, 12) врста цвећа, 13) показна заменица, 18) орган чула слуха, 19) фина тканина, 21) близак сродник, 22) домаћа животиња, 23) врста тврдог камена, 24) линија која одртава неки лик, контура, 25) немачки композитор (Јохан Себастијан), 28) посао, 30) миришљава биљка, 31) ујам, 35) један витамин, 36) негација.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Ман; 4) ока; 7) аван; 9) перм; 11) Ракић; 12) они; 13) крик; 14) спор; о; 15) Талес; ј; 17) мо; 19) Рур; 20) са; 21) икра; 22) Верн; 23) љ; о; 24) реа; 26) па; а; 27) аванс; ш; 29) нота; 31) тана; 33) ови; 34) белег; 35) вена; 37) Севр; 38) нар; 39) пат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Дрловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40. — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46. — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Ручкописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 [тел. 22-711.

